

بیمان

بنچینه کانی و حقیقت و هوکاري ههلوه شانه وهی

نووسینی

د . محمد نعیر یاسین

وهرگیرانی

م . حسین قادر پینجوینی

چاپی سیهم

ئيمان

بىنچىنەكانى و حەقىقەت و ھۆكارى ھەلۋەشانەۋەى

نوسىنى:

د. محمد نعيم ياسين

وەرگىپرانى:

م. حسين قادر پىنجوينى

ناسنامه‌ی کتیب

.....

ناوی پەرتووک: ئیمان، بنچینه‌کانی و حەقیقەت و

هۆکانی هەلۆه‌شانه‌وه‌ی

نوسینی: د. محمد نعیم یاسین

وەرگیرانی: م. حسین قادر پێنجوینی

بەرگ و دیزاین: کۆمپیوتەری سارا

نوبە‌ی چاپ: دووهم، ۲۰۱۵

ژمارە‌ی سپاردن: (۱-۴۱)

.....

ماقی له چاپدانی پارێزراوه

پیشکەشە بە:

✓ پیغمبەری ئازیزو خوشەویست محمد ﷺ.

✓ باوک و دایکم و (محبوبە خانی) هاوسەرم و
جگەر گۆشەکانم.

✓ مامۆستا مەلا عارفی پینجوییتی کە لە گەڵ
یەكەم وانهی قورئان بە ووشەیی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) گۆشی
کردم.

✓ شەیدایانی حەق و راستی.

سوڤاس و پڙانين

❖ سوڤاس و دهست خوښي و پڙانين
ئاراسته ي برايانم له پرژهي هيووا بو چاپ و
بلاوكردنه وه دهكه م كه ههستان به چاپ گهياندي ئهم
كتيبه، به تايبهت ماموستا مهلا(ناصر محمد
شارباڅيري) كه سه رپه رشتي چاپ كړدني كړد.

❖ ههروهه ماموستا بهرپر ماموستا مهلا
(ئهبوبه كر پينجويني) كه پيداچونه وه ههله گيري
كتيبه كه ي كړدو پيشه كي بو نوسي، خوي گه وړه
پداشتيان بداته وه نمونه يان زور بيت.

وهرگير

پیشہ کی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چہ مکی ئیمان و بابہ تہ ئیمانہ کان میژویہ کی قول و لہ دیر زہمانیان ہہیہ،
ہہروہک لہ ناو زانستہ کانیشدا بہ (أشرف العلوم) باسکراوہ، جیکہ و تہی
ئہمہش دیارو ئاشکرایہ، چونکہ لہ سہر دنیا ی رۆح و دیوی ناوہوہی مرقّہ
کار دہکات و خوازیاری ئہوہیہ مرقّہ ہہمیشہ عروج بہرہو ئاسمانہ کان بکات و
خہشیہ ت و رجا بکاتہ کالای بالای خوی و، تہنہا دابنہ مؤ بزویئہری
مرقّہ کان بیت لہ جولہ و بزواتی کارو رۆژانہی تہمہ نیاندا۔

لہ دہستہ واژہی ئیماندا دنیا یہک بہختہ و ہری و ہہستکردن بہ ئارامی دلّو
ئاسودہیی خوی نمایش دہکات و پیمان دہلّیت : ئیمان و ئینسان دوانہ یہ کی
لیکدانہ پراون و لہ گہلّ یہ کہم ہہناسہی ئینسانہ کاندا بہ یہکتری ئاشنا بون و
ئیدی بۆ ہہمیشہ لیکدابرانیان مہ حال و نامومکینہ، ئاخر ئہوہ تہ ئیمان لہ
ئہمنہوہ ہاتوہ، بہ مانای ئاسایش و ئارامی واتہ : کہسی ئیماندار دلّ ئارامہ و
دوورہ لہ ہہر دلّہ پاوکہ و مہ ترسی و نا ئارامیہک، لہ ئیستاشدا زانستی نوی
ئہمہی سہ لماندوہ و شاہیدی لہ سہر ئہوہ دہدات، کہ مرقّی باوہردار
کہسیکی بہختہ و ہرو ئاسودہیہ و لہ ہہر کہسیکی تر دوور ترہ لہ مہ ترسی
توشبون بہ کردہوہی خۆکوژی و نہخوشیہ دہرونہ کان، بہگشتی زانستی
نوی پیچہوانہ لہ گہلّ رابردوی خوی مامہلّہ دہکات و لہ ئہمپؤدا بوہوہ تہ
سہ لمیئہری بنہ ماکانی ئیمان، ئیلحاد و خودا نہناسی رہتہ دہکاتہ و ہ۔

، ئاخىر ئۇ ھەتتە مەولانا خالىد دەلىت : (ئەگەر بە خۆم بلىم ئيمانم ھەيە دەترسم راستگو نەبم لە قسەكەمدا) دواچار پىيويستمان بە ھەيە تا دەكرىت لە كايەكانى ئيماندا مروفىكى ھەستوكىين و زياتر لە چاودىرى كردنى گۆرپانى بارى كەش و ھەوا ئاگامان لە زيادو كەمى ئيمان و بەرزونزىمى حالەتە ئيمانىيەكەى خۆمان بىت، لە گرنگرتىنى نەسىمە ئيمانىيەكان پاش ئارامى دل و ئاسودەيى ئۇ ھەيە دەمان كاتە مروفىكى رازى و دوور لە دوودلى و وپكگرتن لە خۆمان و دەورو بەرمان.

پاشان خويىنەرى ئازيز ئەم كىتەبەى بەردەست (ئيمان... بنچينە و ھەقىقەت و ھۆكانى ھەلۆ ھاشانە ھەي) لە ھەرگىرپانى مامۆستاي پىزدارو خۆشەويستم مامۆستا (حسین مەلا قادر پىنجوینى) ھە، ئۇ ھەندەى من بزانم لە نيوان دىرەكانى ئەم كىتەبەدا دىيەكەك دىسۆزى و بۆ خودابوون و ئىستىقامەت بەدەكرىت و، مامۆستاي گەورەم لە سەرەتايىترىن رۆژەكانى خويىندى سەرەتايى ئىمەدا بەرەو ئيمان و مزگەوت و ئەخلاق بە جوانى دەستى دەگرتىن و ھەلى دەنانىن، ئىستا لە گەورەيىدا دەزانم ئۇ و چ ئاسۆيەكى لىو دياربوو، ئىمەيشى بەرەو چ كازىو ھە دەبرد، بۆيە ئۇ ویش و ئىمەيش ھەر بەرپۆ ھەين و ھەنگاو بەرەو مەنزل دەننن، مەنزل ئيماننیش ھىندە دوور نە لە گەل دواين ھەنگاو كۆتا ھەناسەدا پىي دەگەين و ھەردەمىش لە گەلماندايە .

مامۆستا دەستى خۆش و قەلەمى بە پرشترىت، تۆى خويىنەرى ھىزاش ئيمانن سەلامەت و دلئ ئاسودە بىت، كارى ھەموو لایەكمان قەبولى لای خودا بىت..

أبوبكر پىنجوینى

۲۰۱۰/۲/۲

به ناوی خوای رۆزیدەری میهرەبان

دەستپێک //

سوپاس و ستایش تەنھا شایستەی خودی (الله) یە، ئێمەش سوپاس و ستایشی دەکەین و، داوی لێبوردنی لێ دەکەین دەربارەی تاوان و ئاکارە خراپەکانمان، جا هەرکەس شوێن رێنمایی خوای گەرە بەکەوێت ئەو سەرلێشیواو و گومرا نابێت، خۆ خوا نەخواستە هەرکەسێش لە رێنمایی ئەو لابdat ئەو بێ سەرپەرشتیار و بێ رێنمایی کار دەمێنێتەو لە ژياندا و سەر لێشیواو و گومرا دەبێت، شایەتی دەدەین کە جگە لە زاتی (الله) هیچ خوایەکی تر نیە و محمدیش بەندەو ره‌وانه‌کراوی ئەو خوایەیه، لە پاش ئەو سوپاس و ستایش و گەواهیە دەلێین :

مرۆڤ دروست کراویکە لە دروست کراوەکانی ئەو خوایە، جا خوشی و بەختەوهری مرۆڤ لە ژياندا وابەستە بە ناسینی ئەو خوایەو و شوێن کەوتنی رێنماییەکانی، وە هۆی تێکچوون و شپێرزەبوون و سەرگەردانی لە ژياندا بە هۆی بێ ئاگایی و نەناسینی ئەو خوایە یە و شوێن نەکەوتنی رێنمایی و بەرنامەکەیتە.

کەواتە مادام راستی تەنھا بەرنامەی خوایە و فەرمان و رێکخستنی ئەو راستی یە لە ژيانی مرۆڤایەتیدا وابەستە بە بڕوابوونی بە خودی (الله) و خۆبەستنه‌وه بە پەرەو کردنی بەرنامەکە، بێ بڕوایی بە (الله) بەرنامەکە ی هۆکاری هەموو خراپە و شپێرزە بوونیکە لە ژيانی مرۆڤایەتیدا .

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿فَمَنْ أَتَّبَعَ هَذَا فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾^(۱۱۱)
 وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى
 طه. ۱۱۲. واته : ههرکه سی شوین رینمایی من بکه وی ئه واه سه رلیشیواو
 گومرا و دل رهق نابیت. وه ههرکه س پشت له یاد و بهرنامه ی من بکات ئه واه له
 ژياندا سه رگهردان و سه ر لی شیواو ده بیت و له رۆژی دوايشدا به کویری
 چه شر ده کریت.

به راستی مرقه له دونیادا به دوو شت تاقی ده کریته وه، ریگهی سیه م نی
 یه بو تاقیکردنه وه ی ، ئه و دوانه ش ئه مانه ن :

ا - ژیکر و یادی خودا و شوین که وتنی بهرنامه که ی .

ب - له بیرچونه وه ی خودا و نه ناسینی و پشت کردنه بهرنامه که ی.

جا له بهر ئه وه ی پیروترین شتیک که مرقه پیویسته فیری بییت و خه لکانی
 تریش فیترکات ، بنه ماکانی باوه ر و ئاینه که یه تی ، وه شتیک که خوی لی
 بیاریزیت بی باوه ری یه تی و هوکانیه تی ، جا واه م چه ند وانه یه دا ئه م دوو
 مه به سته مان روون کردۆته وه :

به شی یه که م / بنه ماکانی باوه ری راستی له خو گرتووه

به شی دووه م / هوکانی بی باوه ری له خو گرتووه .

له خوای گه وره ده خوازین کاره که ی لی وهرگریبتین و یارمه تی بهرده وام و
 پینمایش ههر له وه وه یه .

به‌شی یه‌که‌م:

بنچینه‌کانی باوهر:

یه‌که‌م: باوهر به‌خودا

دووهم: باوهر به فریشته‌کانی خودا

سییه‌م: باوهر به په‌راوه‌کانی خودا

چوارهم: باوهر به پیغهمبه‌رانی خودا

پینجه‌م: باوهر به رۆژی دواپی

شه‌شه‌م: باوهر به قه‌زا و قه‌ده‌ر

بنچینه‌کانی باوهر

باوهر له زمانه‌وانیدا : سه‌لماندن و به‌راست زانین و دان بیانان له‌گه‌ل مل که‌چ کردن بۆ‌خه‌به‌ر(گوزارش) .

باوهر له‌شهرع دا : به‌دل به‌راست زانین و دان بیانانه به‌هموو ئه‌وه‌ی که‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هیناویه‌تی له‌لایه‌ن زاتی خودای مه‌زنه‌وه.. هه‌روه‌ها بریاردان به‌زمان و جئ به‌جئ کردنی کرداری به‌ئendamه‌کانی دیکه‌ش ، ئه‌مه‌ته‌واوترین برویه‌که‌خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نینه به‌ختیاری که‌به‌راست زانینه به‌دل و بریاردانه به‌زمان و کرداره به‌ئendamه‌کان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت :

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ البقره.

واته : پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) بروای هینا به‌وه‌ی که‌هاتۆته‌خواره‌وه له په‌روه‌ردگاریه‌وه ، برواداران هه‌ریه‌که‌یان برویان هینا به‌زاتی (الله) و فره‌شته‌کانی و په‌راوه‌کانی و په‌یامبه‌ران و جیاوازی ناخه‌ینه نیوان هیچ کام له په‌یامبه‌رانی. هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار فره‌رمویه‌تی :

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيِّنَ﴾ البقره.

واته : چاکه ئه وه نیه که روو بکه نه رۆژه لات یان رۆژئاوا ، به لکو چاکه ی
 هه ر که سێک ئه وه یه بپوای هه یی به خوا و رۆژی دوایی و فریشته کان و
 په راوه کان و به پیغه مبه ران .

له فه رمووده ی فریشته ی نیگا جبریل (علیه السلام) دا کاتیک که هاتۆته
 خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) له شیوه ی عه ره بیکی ده شته کیدا هاتوو پرسیا ری
 لیکرد له باره ی :

(أ) ئیسلام . (ب) ئیمان . (ج) چاکه (إحسان) .

پیغه مبه ر (ﷺ) ده باره ی بپوا فه رمووی : ﴿ أَنْ تُوْمِنَ بِاللّٰهِ وَ مَلَائِكَتِهِ
 وَ کُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ وَ الْیَوْمِ الْآخِرِ وَ تُوْمِنَ بِالْقَدَرِ خَیْرِهِ وَ شَرِّهِ ۝ ﴾

واته : بپوا ئه وه یه که بپوات هه بیّت به خوا و فریشته کانی و په راوه کانی و
 په یامبه ره کانی و رۆژی دوایی و هه روه ها بپوات هه بیّت به بپیا ری تاییه تمه ندی
 چاک و خراپ .

به پاستی بنچینه کانی بپوا ، ئه و شه ش بنچینه یه یه که پیغه مبه ر (ﷺ)
 پوونی کردۆته وه ، جا بپوای هه یچ که سێک دانامه زریت و ته واو نابیت مادام
 بپوای به هه موویان نه بیّت ، هه روه ک له قورئان و سوننه تدا هاتوو ، وه
 هه رکه س ئینکاری هه ر کامیکیان بکات له بازنه ی بپوا ده چیته دهره وه و
 ده چیته ریزی کافرا نه وه .

یه که م: باوهر به خوی گه وره

باوهر به خوا واته برپوی پتهو به وهی که خودا (الله) په روه ردگاری هه موو شتی که و خاوه نیه ت و به دیهنه ریته تی و ته نها ئه وه که شایه نی ئه وه یه به ته نها بپه رستری ت، وه هه ر ئه وه که خاوه نی سیفه ته ته واوه کانه ، خاوی نه له هه موو ناته واوییه ک، برپوا به زاتی خوا یه کتایی ئه و له خو ده گری ت له سی پوه وه :

۱. له په روه ردگار ییتی دا . (خاوه ندری تی) .

۲. له خوا یه تی دا . (په رستن) .

۳. له سیفات و ناوه جوانه کانیدا .

یه که م: یه کتایی په روه ردگار یه تی:

واته گشتی یه که ی: برپوی ته واو به وهی که (الله) په روه ردگاری هه موو شتی که و جگه له و په روه ردگاری تر نیه .

(۱) له شهرحی عه قیده ی ته حاوی وهرگیراوه .

مه بهست له پهروهردگاريه تي زاتي (الله) له سهر دروست کراوه کاني ياني
 يه کتاناسيني و زانيني له دروست کردنيان و خاوه ندراريتي کردنيان و راپه پاندني
 کاروبارياندا ، که واته به يه کتاناسيني (الله) له پهروهردگاريه تيدا دان نانه
 به ودي که به تنها دروست کاري دروست کراوه کانه و خاوه نيانه و
 به ديهي نه ريانه ، مري نه ريانه و سود پيگه يه نه ريانه و زيان پيگه يه نه ريانه و،
 به دسه لاتنه به سه رياندا و به خشنده يه بويان ، و هه موو کاروباري کيان
 ده گه رپته وه بولاي ئو :

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف/ ۵۴) .

به ئي به ديهي نان و کاروبار هه مووي بؤ ئو ده گه رپته وه ، پيروزي هه بؤ
 زاتي (الله) يه که پهروهردگاري جيهانيانه . هه روه ها ئه بي ئه ودهش بزاني که
 له يه کتاناسينه دا برومان هه بي به برياره تاييه تمه نده کاني زاتي (الله) .
 واته : دان نان به وده دا که (الله) فه رمانر هوي ته واه له بونه وده دا به ودي
 که هه ر ئه وه به ديهي نان و راپه پاندن و مردن وه که س له وانه دا هاوبه شي ني
 يه .

قورئاني پيروز ئه م جوړه يه کتاناسينه ي زاتي خوي به ته ووي ناشکرا
 کردوه ، ئه توانين بليين سوره تيك نيه که تيايدا باسي نه کراييت ، يان ئاماژه ي
 بؤ نه کردبيت ، ئه م جوړه يه کتاناسينه ي زاتي (الله) وه ک به ردي بناغه وايه بؤ
 جوړه کاني تري يه کتاناسيني زاتي (الله) . که واته تنها که سيک که شاياني
 ئه وه بيت رووي تي بکريت بؤ خوا په رستي و مل که چ بوون و سوپاس و
 ستايشي بکريت و يادي بکريت بؤ خوا په رستي و بپه رستريت تنها زاتي (الله)
 يه که به ديهي نان و کاروبار هه مووي بؤ ئو ده گه رپته وه .

ههروه‌ها که سیڤ که به‌دیهینه‌ر و خاوه‌ن و رایه‌پینه‌ر بیٚت ته‌ها ئه‌وه که شایسته‌ی سیفه‌تی به‌رزایه‌تی و جوانی و ته‌واویه ، که ئه‌م سیفه‌تانه ته‌نها شایسته‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه . وه ئه‌وه شتیکی نه‌گونجاوه که په‌روه‌ردگاریه‌تی و خاوه‌نیه‌تی بدریته پال شتیڤ که زیندوو نه‌بیٚت و بیسه‌رو بیناو به‌دهسته‌لات و بکه‌ر نه‌بیٚت بۆ هه‌ر کاریڤ که بیه‌ویٚت . له به‌ر ئه‌وه ئیمه ده‌بینن که قورئانی پیروژ ئه‌م جوړه یه‌کتاناسینه له ئاستی سوپاسگوزاری و خوا په‌رستی خوادا ده‌برپوه ..

هه‌روه‌ها له ئاستی روونکردنه‌وه‌ی سیفه‌ته به‌رزه‌کانیدا ، جا ئه‌وه‌ته موسوڵمان له هه‌موو کاتیکی نوێژدا ئه‌م ئایه‌ته‌پیروژه ده‌خوینیٚت : ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ واته سوپاس و ستایش بۆ په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان . وه‌ک له ئاستی رووکردنه خواو دلسۆزی له روو تیڤکردندا ئه‌م ئایه‌ته پیروژه ده‌فه‌رمویٚت : ﴿ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (١٣١) الأنعام . واته : (ئه‌ی محمد ﷺ ئه‌ی پروادار) بلێ به‌راستی نوێژو قوریانی و خواپه‌رستی و ژیانم و مردنم بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیانه .

وه له ئاستی سه‌ره‌پرشتی کاری خوادا ده‌فه‌رمویٚت : ﴿ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أُحْذِرُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يُطْعَمُ ۚ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ (١٣٢) الأنعام . واته : (ئه‌ی محمد ﷺ ئه‌ی موسوڵمان) بلێ : " ئایا جگه له خوا که‌سیکی تر بکه‌م به‌سه‌ره‌پرشتیار ، که به‌دیهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه وه بلێ من فه‌رمان

پئ در اوم که یه که م که س بم که ملکه چی فه رمانی خودا بم وه ئیو هس له
کومه لی هاو بهش په یداکه ران مه بن "

وه له ئاستی خوا په رستیدا بۆ زاتی (الله) ده فه رمو یٔ : ﴿وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ
الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ یس. واته : چیم هه یه که وام لی ئه کات
ئه وه ی که دروستی کردوم و بۆلای ئه ویش ده گه ریمه وه نه په رسم ؟!
که واته ته نها به دیه ی نه ری ئاسمانه کان و زه وی یه که شایسته ی ئه وه یه
بپه رستریٔ و بکریته سه ره رشتیار .

له لایه کی تره وه ئه گه ر سه رنج بده ین ده بینین که قورئانی پیروژ کۆکاریکی
کردوه له نیوان ناوه جوانه کان و سیفه ته به رزه کانیدا ئه مهش به روونی
ده رده که ویت ئه گه ر به وردی سه رنجی ئه م ئایه ته پیروژه بده ین:
﴿إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
البقره .

واته : خودی (الله) یه هیچ خوایه ک نیه جگه له و ، که هه می شه زیندوه و
به ناگایه ، وه نه وز و خه و نایا ته وه و ، هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دا هه یه
هی ئه وه و له ژیر ده سه لاتی ئه و دایه ، که س ناتوانیٔ داواکاری لی بوردن یان
پاداشت دانه وه بیٔ بۆ هیچ که سیٔ که مه گه ر به مۆله تی خودی خو ی، ناگاداره

به سهر هه موو روداو هكاني پيش و پاشياندا و له هه موو كاروباريكي دين و دنيا، وه هيچ كه ستيك هيچ زانباري يهك نازانيت له زانباريه كاني خواي مه زن مه گهر به ويستي زاتي خوي نه بيت ، عهرشي خواي مه زن هه موو ئاسمانه كان و زهوي ده گريته وه و پاراستن و به پتوه بردنيان هيچ ته نگريه يه كي تيان يه به لاي زاتي ئه وه وه و كه زاتي به رز و بلنده و به توانايه به سهر هه موو شتيكدا .

ليردها به ته ووي روون ده بيته وه كه ئه و كه سه ي كه به ديهينه ري ئاسمانه كان و زهوي يه ته نها ئه وه كه هه يشه زيندوه و نامريت و به ئاگا و زانايه به سهر هه موو شتيكدا، هه موو شتيك لاي ئه و پاريزراوه بفرموو ئه م فرموده ي قورئاني پيرۆز: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ﴿١٥﴾ الملك. واته: چۆن ده بيت به ئاگا و زانا نه بيت به سهر هه موو شتيكدا ئه و كه سه ي كه به ديهينه ره وه ئه و زانايه به سهر هه موو ديار و نادياريكدا له ناو دروست كراوه كانيدا . ليردها ئه وه مان بو درده كه ویت ، كه هيچ مشت و مريك نامييت له ودا كه ئه و كه سه ي به ديهينه ري به ديهينه راوه كانه هر ئه و يش چاوديريانه و به ئاگا و زانايه به سه ريانه وه .

جا ئه وانه ي كه برياري ئه وه دهن ، كه زاتي (الله) په روه رديگار و به ديهينه ري هه موو شتيكه به لام به يه كتاي نازان له ناو سيفه ته كانيدا و ئه نيوين به سيفه تي به ديهينه راوه كان ، به راستي ئه م جوړه به كتاناسينه له بازته ي كوفر به دهريان ناهيتي و ئاويزاني بازته ي بړويان ناكات، سه رنجيكي ئه م ئايه ته پيرۆزه بده : ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ يوسف.

واته : ژۆربه‌ی خه‌لکی بپوایان به خودی (الله) هه‌یه ، به‌لام هاویه‌شی بۆ دانه‌نن له په‌رستندا. موحامید ده‌باره‌ی ئه‌و ئایه‌ته ده‌فه‌رمووت : " بپوای ئه‌وانه به‌خوا ، دان نانیا به‌وه‌ی که ده‌لن خوا به‌دیه‌ناوین و رۆزیمان ده‌دات و ده‌مان مریتت و ئه‌مه بپوایه که وابسته به عیبادت کردنی غه‌یری خواوه "

هه‌روه‌ها کۆمه‌لێک له (سلف الصالح) ده‌فه‌رموون : " له‌وانه پرسیار ده‌کریت کێ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ، ده‌لن خوا ، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا کهسانی تر یان شتی تر ده‌په‌رستن ، جا لێر دا ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ووت ، که ژۆربه‌ی به‌نده‌کان نکۆلی به‌دیه‌نه‌ریه‌تی و په‌روه‌ردگاریه‌تی خودی (الله) ناکه‌ن به‌لام (کفر) بێ باوه‌ریه‌که‌یان له‌وه‌دایه که جگه له‌خوا که‌سی تر ده‌په‌رستن .

دووهم : یه‌کتا ناسینی خودی ﴿الله﴾ له‌خوایه‌تی

دا (په‌رستن) :

واته به‌گشتی بریتی یه له بپوایه‌کی گشتگیر به‌وه‌ی که (الله) خوا ی راسته‌قینه‌یه و ، هیچ خوایه‌کی تر نی یه و ته‌نها ئه‌وه شایسته‌ی په‌رستن بی‌ت . وه مه‌به‌ست له خوا ئه‌وه‌یه که په‌رستراو بی‌ت ، وه مه‌به‌ستیش له په‌رستن گوێ رایه‌لی و مل که‌چ بوون و خۆبه‌که‌م زانینه به‌رامبه‌ر به‌په‌رستراو (خوا) هه‌روه‌ک هه‌ندیک له زانایانیش ده‌فه‌رموون " په‌رستن مانای " خۆشه‌ویستی ته‌واو له‌گه‌ڵ مل که‌چی ته‌واودا " .

که‌وا بیټ یه کتاناسینی خودی (الله) له خوا یه تیدا دانه مه‌زړیت له‌سه‌ر دلسوژی له پهرستنی زاتی (الله) دا له نه‌ینی و ئاشکرادا . که‌واته برودار ته‌نھا (الله) ده‌پهرستیټ و دلسوژی له پهرستنیدا دنویټیت ، وه‌خوشه‌ویستی و ترس و تکاو داواو پشت به‌ستنی ته‌نھا رووبه‌پرووی ئه‌و ده‌کانه‌وه ، له‌گه‌ل هه‌موو جوړه خواپه‌رستیه‌کدا .

به‌لئ ئه‌م جوړه یه‌کتاناسینه هه‌موو یه‌کتاناسینه‌کانی تر له ئامیز ده‌گریټ ، وه‌ک یه‌کتاناسینی خودی (الله) له پهروردگاری و ناوه‌جوانه‌کانیدا، جا ئه‌و به‌نده‌یه‌ی ، که‌خودی (الله) به‌یه‌کتا ئه‌ناسی له خوا یه‌تیدا، دان به‌وه‌دا ئه‌نیت که‌ته‌نھا ئه‌و شایسته‌ی پهرستنه ، وه‌جگه‌له‌و هیچ که‌سیک وه‌هیچ شتیکی دی شایسته‌ی هیچ جوړه پهرستنیک نی‌یه ، وه‌دان به‌وه‌دا ده‌نیت که‌ته‌نھا خودی (الله) پهروردگاری جیهانیانه و خاوه‌نی ناوه‌جوانه‌کان و سیفه‌ته‌ته‌واوه‌کانه‌و له هه‌موو ناته‌واویه‌ک به‌دوره . ئالیره‌دا ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌وټ که‌شه‌هادهی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هه‌موو چه‌شنه‌کانی یه‌کتاناسینی خودی (الله) له‌خو ده‌گریټ.

که‌وابوو ئه‌م جوړه یه‌کتاناسینه‌ی خودی (الله) سه‌ره‌تاو کوټایی و دیارو نادیاری ئاینه ، وه‌ته‌نھا له‌به‌ر ئه‌م جوړه یه‌کتاناسینه دروست کراوه‌کان خوا دروستی کردون وه‌کو خوی گه‌وره ده‌فه‌رموټ : ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات.

حه‌ز ده‌که‌م لیره‌دا ئاماژه بۆ فه‌رمووده‌یه‌کی (ابن تیمیه) بکه‌م له‌باره‌ی ئه‌م جوړه یه‌کتاناسینه‌وه: (ئه‌م جوړه یه‌کتاناسینه جیاکه‌ره‌وه‌یه له‌نیوان

یه کتاپه رستان و هاویه شی دانه راندا پاداشت و سزا ده که ویته سهر ئه م یه کتاناسینه و هه رکهس له سهر ئه م یه کتاناسینه نه بیته له کۆمه لی هاویه شی پهیدا که راندایه) هه ر له بهر ئه م یه کتاناسینه یه ، که پیغه مبه ران رهوانه کراون و په راوو به رنامه کانیش دابه زینراون ، وه کو خوی مه زن له قورئاندا ده فهرمویت : ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ...﴾ النحل . واته : بۆ هه موو ئومه تیک په یامبه ریکمان رهوانه

کردووه ، که تنه نا زاتی (الله) بپه رستن و دور بکه ونه وه له مل هوپان ..

هه روه ها ده فهرمویت : ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ الأنبياء . واته : ئه ی محمد (ﷺ) هیچ په یامبه ریکمان پیش تو رهوانه نه کردووه ، به دلنایی نیکامان بۆ ناردووه ، که هیچ خویه کی تر جگه له من نی یه ، که وایوو بپه رستن .

که وایوو ئه م یه کتاناسینه ی خودی (الله) یه که بنچینه و بنه مای ئاینی ئیسلامه و دوو شه هاده ته که ، یه که م بنچینه ی ئیسلامن . وه ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت : ﴿بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَ إِقَامُ الصَّلَاةِ وَ إِيْتَاءُ الزَّكَاةِ وَ صَوْمُ رَمَضَانَ وَ حَجُّ الْبَيْتِ﴾ رواه (بخاري و مسلم) ..

به یه کتاناسینه ی خودی (الله) له خویه تیدا ئه وه له سهر بروادار پیویست ده کات ، که له هه موو خویه رسته یه کدا تنه نا روو له و بکات ، وه ئه م چه شنه خویه رسته یه کۆمه لیک پیویستی له خۆده گریت :

۱. خوښه‌ويستی و دل‌سوږی بۆ خوای گه‌وره به شیوه‌یه‌ک که به‌نده هاویه‌شی بۆ دانه‌نیت له خوښه‌ويستیدا و ، کهس پێش نه‌و نه‌خات له خوښه‌ويستی دا ، هه‌روه‌ک هاویه‌ش په‌یدا که‌ران ده‌یکه‌ن ، خوای مه‌زن ده‌فه‌رمویت : ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ...﴾ البقره. واته : هه‌ندی له خه‌لک هه‌ن که هاویه‌ش دا نه‌نین بۆ خودی (الله) و خوښیان نه‌وین وه‌ک خوښه‌ويستی خوا ، به‌لام بپو‌اداران – واته نه‌وانه‌ی بپو‌ایان هه‌ناوه – زاتی (الله) یان له هه‌موو که‌سو شتێک خوښتر ده‌ویت ، گومان له‌وه‌دا نه‌یه نه‌گه‌ر به‌نده جگه له (الله) هاویه‌شێک دا بنیت و خوښی بویت ، نه‌وه به‌هاویه‌شی گه‌وره دا ده‌نریت و ، هه‌رگیز زاتی (الله) لی ناپوریت .

جا پێو‌سته له‌سه‌ر به‌نده ، که خوښه‌ويستی خودی (الله) بدات به‌سه‌ر هه‌موو خوښه‌ويستیه‌کدا وه هه‌رچی یه‌کی خوښ و یست ته‌نها له‌به‌ر نه‌و خوښی بویت .

۲. پێو‌سته به‌نده داواو پشت به‌ستن و تکی ته‌نها رووبه‌رووی خودی (الله) بکاته‌وه و دل‌نیا بیت که ته‌نها نه‌و به‌ده‌سته‌لاته بۆ جی به‌جی کردنیان . خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾ یوس. واته جگه خودی (الله) داوا له‌که‌س مه‌که ، جا نه‌گه‌ر جگه له‌و داواو هانات بۆ که‌سیکی تر برد نه‌چیته ریزی سه‌مه‌کارانه وه .

۳. پیویسته بهنده تهنهها له زاتی (الله) بترسیت ، هه ر که سیک بر وای
 وابیت که هه ندیک له دروست کراوه کان توانای زیان پیگه یاندنیان هه یه و لئی
 بترسیت ئه وه هاویه شی بۆ خوا داناوه وهک (الله) خوی دهفه رمویت : ﴿فَإِنِّي
 فَأَرْهَبُونَ﴾ النحل. واته تهنهها له من بترسن .

۴. پیویسته بهنده هه موو خواپه رسته کانی چ وته بیت یان کردار وهک
 رۆژو و نوێژ و فه رزه کانی تر تهنهها بۆ خودی (الله) بیت ، خوای گه وره
 دهفه رمویت : ﴿قُلْ إِنِّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 الأنعام. واته : ئه ی بهنده ی خوا، بلی: که خواپه رستن و نوێژو دوعاو سه رب رین و
 ژیان و مردنم تهنهها بۆ په روه ردگاری جیهانیانه ، که هاویه شی نی یه و کرداریش
 تهنهها به فه رمانی ئه و ده که م .

سِيَّهَم: يهكتاناسینی خودی ﴿الله﴾ له ناوو سیفه ته کانیدا:

مه به ست له واته و مه به ستی ئەم يهكتاناسینه برۆای گشتگیره به وهی كه خودی ﴿الله﴾ خاوه نی هه موو سیفه ته ته واوه كانه و خاوینه له هه موو ناته واویهك ، وه ئەم جوړه يهكتاناسینه له سهر سى بنه ما دائه مه زرى هه ركهس لیان لابات ئەوه يهكتاناسی په روه ردگار كه ی نی یه له ناو و سیفه ته کانیدا، خوا په نامان بدات :

یه كه م : خاوین راگرتنی زاتی ﴿الله﴾ له چواندن ی به دروست كراوه كان، وه له هه موو ناته واوی یهك، وهك خاوی مه زن دهفه رمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ...﴾ الشورى.

ئیمامی (ته به ری) له لیكدانه وه كه یدا دهفه رمویت ، كه (واسیتی) دهفه رمویت: (ههچ زاتیك و ههچ ناویك و ههچ ئاكارێك و ههچ سیفه تیك، به وینه ی زات و ناو و سیفه ت و ئاكار ی ئەو نی یه ته نها ناویان وهك یه كه، وه ئەمه ریگه ی كۆمه لی حه ق و سونه ت وجه ماعه ته). هه روه ها (سه ید قوتب) دهفه رمویت: (فیره ت برۆای به و راستی یه هه یه كه به دیه ی نه ر ههچ شتیك له به دیه ی نه راوه كانی به وینه ی ئەو نی یه " وه ئەم بنه مایه ئەوه له خو دهگریت ، كه خودی ﴿الله﴾ خاوینه له و سیفه تانه ی كه پیچه وانه ی ئەم سیفه تانه یه كه خو ی وه سفی خو ی پى كرده وه، پیغه مبه ره كه ی ﴿وَسَلَّمَ﴾ وه سفی كرده وه، كه وابوو ئەمه وا پیویست ئەكات كه خودی ﴿الله﴾ به خاوین راگیری له

هاوبهش بۆدانان و مندال بوون و ژنو میدیاده تی و له بیرچوون و هیلاکی و
بیئاقه تی و هه رشتیکی تریش له سیفه ته ناته واوه کان .

دووهم: برپا بوون به و سیفه تانه ی که به قورئان و سوننه ت سه لمینراوه و
لانه دان له وانه به هیچ جوریک نه به که مکردن نه به زیادکردن .

له م بنه مایه دا ئه وه پیویست ده بیئت له سه ر برپا داران ، که ته نها ئه و ناو و
سیفه تانه له به رچاو بگیری، که له قورئاندا هاتوه یان به شیوه ی بیستن له
پیغه مبه ره وه (ﷺ) بیستراوه چونکه خوای گه وره خۆی زاناتره له هه موو
که سه یکی تر وه ک ده فه رمویت: ﴿أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ...﴾ البقره . واته : ئیوه
زاناترن یان زاتی (الله) . که واییت مادام خودی (الله) خۆی به خۆی له هه موو
که س زاناتره و پیغه مبه رانیش (علیهم السلام) راستگون و هیچ گوزارشیک
ناده ن مه گه ر له ریگه ی نیگاوه ، که وابوو پیویسته له م روانگه وه گه رانه وه
ته نها بۆ ئه و دوو سه رچاوه بیئت ، وه کو ئیمامی (أحمد) ده فه رمویت : (زاتی
(الله) به هیچ سیفه تیک وه سف نا کریت جگه له و سیفه تانه ی خۆی خۆی پی
وه سف کردوه یان پیغه مبه ره که ی وه سفی کردوه ، وه به هیچ جوریک لادان
له قورئان و سوننه ت له م بواره دا نابیئت) .

سییه م: بنبرکردنی زیاده روه ی ، بۆ زانینی چۆنیه تی سیفه ته کانی خودی

له سه ر ئه م بنه مایه پیویسته که بهنده ی برپا دار ، که برپای به و ناو و
سیفه تانه ی که له قورئان و سوننه تا سه لمینراوه هه بیئت به بی ئه وه ی پرسیار

بكات له چۆنیه تی ئەو سیفەتانه و گەران بە شوینیا . چونکە ناسینی چۆنیه تی سیفەت ئەکەوێتە سەر ناسینی چۆنیه تی وەسف کراوەکە . (سلف الصالح) دەفەرموون : (راوەستانی خودی (الله)) لە ئاسمانی زەوی دا دیارە و چۆنیه تی دابەزینی بۆ ئاسمانی زەوی و راوەستانی نادیارە و پڕواش بەو پێویستە و پرسیار کردن له چۆنیه تی یەکە (بدعه) داهێنراوه) .. شەوکانی له (تحفه) دا هێناویە تی .

جا ئەگەر کەسێک پێمان بڵێت : چۆن پەرەردگارمان دائەبەزێت بۆ ئاسمانی دنیا؟ پێی ئەوترێت ئەو چۆنە ؟ جا ئەگەر وتی من چۆنیه تی ئەو نازانم ، ئینجا پێی دەوترێت ئیمەش چۆنیه تی دابەزێنەکە ی نازانین ، چونکە شارەزابوون بە چۆنیه تی وەسف کراوەکە نییە .. ئێتر چۆن داوا ی چۆنیه تی بیسترو بینین و هاتن و راوەستانی پەرەردگارمان لێ دەکەیت ، لەگەڵ ئەوە دا تۆ چۆنیه تی زاتی (الله) شارەزا بیت ، شەوکانی دەفەرموێت : " بەرنامە و پرۆگرامی (سلف الصالح) له هاوڕێیانی پێغمبەر (ﷺ) و بە شوینا هاتوی ئەوان دەربارە ی سیفەتەکانی خودی (الله) ئەوەبوو کە بەلگە ی سیفەتەکانیان هێناوەتەو بەبێ هیچ گۆرانکاری و دەستکاری کردنیک و ئەملای لا پێ کردنیک وەک نواندنی له کار خستنی ... هتد .

جا ئەگەر پرسیار کەریک پرسیاری شتیکی کردبێ له سیفەتەکانی خودی (الله) بەلگەیان بۆ خوێندۆتەو ، جا ئەگەر پرسیار کەرەکە ویستبێتی زیادەپرەوی بکات جگە لەو هی کە له بەلگەکە دا دەرکەوتوو ، سەرزەنشتیان دەکریت لەو هی کە خۆی له شتیکی هەلبقورتینێت کە پەيوەندی بەو وە نی یە ، وە هەمیشە بەو وە خوێان خەریک کردووە کە خۆی گەرە لێی بەرپرسیار

کردوین وهك جی بهجی کردنی فره‌كان وهك پروا به ذاتی (الله) و کردنی نویره‌كان و رۆژووگرتن و زهكات دان و فره‌مان كردن به‌چاكه و واز پیه‌پنهان له خراپه و لیدانی دهستی سته‌مكاران .^۲

چه‌شنه‌كانی سیفات:

ئه‌و سیفاتانه‌ی كه له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوون دوو چه‌شنن :

(أ) سیفاتی خویی . (ب) سیفاتی كردار .

سیفاته‌ خویییه‌كان : ئه‌وانه‌ن كه له‌ ذاتی (الله) جیا نابنه‌وه وهك: نه‌فس و زانستی و ژیان و گه‌وره‌یی و زیندوویه‌تی و .. هتد . كه ئه‌مانه‌ هه‌میشه‌یین و هه‌رگیز له‌ خودی (الله) جیا نابنه‌وه . به‌لام سیفاته‌ كرداریه‌كان ئه‌و سیفه‌تانه‌ن كه به‌ستراون به‌ ویست و توانای ذاتی (الله) وه ، وهك راوه‌ستان و دابه‌زین و سه‌سه‌پمان و زه‌رده‌خه‌نه‌و...

ناوه‌ جوانه‌كانی خودی (الله) : ناوه‌كانی خودی (الله) ئه‌و ناوانه‌ن كه خودی (الله) خۆی له‌ قورئانه‌ پیرۆزه‌كه‌ی دا ، ئاگاداری کردوین لییان ، یان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ سوننه‌تدا ئاگاداری کردوین لییان، جا هه‌ر ناویك له‌ ناوه‌كانی به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر سیفه‌تیک یان چه‌ند سیفه‌تیک، ئه‌و ناوه‌ی كه کۆکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو ناوو سیفاته‌کانیه‌تی وشه‌ی (الله) یه‌، ناوه‌کانی بۆیه

(۱) التحف من مذاهب السلف - للشوكاني

ناونراون به ناوه جوانه‌کان ، چونکه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر جوانترین ناو‌لینراو به‌ریژ و‌گه‌وره‌یی .

به‌یه‌کتاناسینی خودی(الله) له‌ ناوه‌ جوانه‌کانیدا ئه‌وه‌مان له‌سه‌ر پی‌ویست ده‌کات که‌ بروامان هه‌بیته‌ به‌ هه‌موو ناوێک که‌ خۆی خۆی پی‌ ناو ناوه‌ بۆنمونه له‌ قورئاندا ناوی (الرحیم) هاتوه‌ جا پی‌ویسته‌ بروامان هه‌بیته‌ که‌ ئه‌م ناوه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خودی(الله) خاوه‌نی به‌زه‌یی یه‌و ، بیه‌ویته‌ به‌زه‌یی به‌ هه‌ر که‌سی‌کدا بیته‌وه‌ به‌زه‌یی پیا دیته‌وه‌ .

ژماره‌ی ناوه‌کانی خوای گه‌وره‌ که‌ ده‌قی له‌سه‌ر هاتوه‌ (۹۹) نه‌وه‌دوتو ناوه‌، وه‌ک هاتوه‌ له‌ هه‌ر دوو سه‌حیحی بخاری و مسلم دا. که‌ له‌ ئه‌بی هوره‌یره‌وه‌ گێڤ‌دراوه‌ته‌وه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فه‌رمویه‌تی: ﴿لِلّٰهِ تِسْعٌ وَ تِسْعُونَ اِسْمًا مَّائَةٌ اِلَّا وَاحِدَةً ، مَنْ احْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾ وه‌ له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تردا هاتوه‌ : ﴿ اِنَّهُ وَتَرَّ يُحِبُّ الْوَتَرَ ﴾ واته‌: خودی(الله) نه‌وه‌دوتو ناوی هه‌یه‌ هه‌رکه‌س بیژمی‌ریته‌ ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌، وه‌ له‌ فه‌رموده‌که‌ی تردا ده‌فه‌رمویته‌: زاتی(الله) تاکه‌و تاکێ خۆش ده‌ویته‌.

جا زانا‌یان هه‌مو‌یان بر‌وایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌ ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نیته‌ که‌ ناوه‌کانی خودی (الله) ته‌نها ئه‌و نه‌وه‌دوتویه‌یه‌، به‌لکو خودی (الله) ناوی دیکه‌شی هه‌یه‌ وه‌ک له‌م فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) دا هاتوه‌که‌ (أحمدواًبوعدانه‌) گێڤ‌اویانه‌ته‌وه‌ : ﴿ مَا أَصَابَ مُسْلِمًا قَطُّ هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدَلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ إِسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسُكَ أَوْ أُنْزَلَتْ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ

الْغَيْبِ عِنْدَكَ .. ﴿١٠﴾ واته: هیچ موسولمانیک نی یه ، که توشی خه م و خه فه تیک بیت رزگار نه بیت که بلای خواجه من بنده ی توم و نه وه ی بنده ی توم گهر دنم به ده ست تویه و وام له ژیر فه رمانزه وای تودا و کاره تایتمه ندیه کانت له گه لمدای مایه ی دادوهریته، داوات لی ده که م به هه موو ناویک که خوت پی ناوانوه یان له قورئانه که تدا تومارت کردووه، یان یه کیک له بنده کانت ناگادار کردووه لیان یان به خوت رهوا بینووه له زانیاری نادیاردا (فی علم الغیب).

به یه قی له (الأسماء والصفات) دا ده لیت: ئەم فه رموده یه به لگه یه له سه ره وه ی که زاتی ﴿الله﴾ چه ند ناویکی تری هیه ، که تهنه زانیان له نادیاردا تهنه به خوی رهوای بینووه، به لام مه به ست له ژماردن ی ئەو (۹۹) نه وه دوتو ناوه که له فه رموده ی پیشودا هاتبوو ئەوه یه که هه رکه سیک بیانژمیژی مه به سته کانیان بزانی و له به ریان بکات و بریوای پیان هه بیت و پاریزگاریان بکات و سنورپاریزیان بکات له هه لسوکه وتیدا له گه ل خودی ﴿الله﴾ دا و به و ناوه نه داوای لی بکات و به پیی ئەو ناوانه کار بکات ، به پیروزیان سهیر بکات ئەچیته به هه شته وه.

به لگه ی ناوه کان و سیفه ته کان:

به لگه ی ناو و سیفه ته کان ژور ژوره ئەتوانین بلین لاپه ره یه ک نی یه له لاپه ره کانی قورئان، که ناو و سیفه ته کانی خودی ﴿الله﴾ ی تیا نه هاتبی ، به لام ئیمه سوره تیک هه لده برترین که پیغه مبه ر ﴿ص﴾ له باره یه وه ده فه رمویت که یه ک له سه رسی قورئانه له به ره وه ی ژوربه ی واته کانی یه کتا په رستی

تېدايه . خوا دهفه رمويّت : ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَ
لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ سورة الاخلاص .

ئەم سوره ته گه وره يه سيفه ته ته واوه كانى خودى (الله) دهسه لميئى وله
خويانى ده گريئ وهه موو ناته واويه كى لى داده ماليئ .

واته ي (الأحد) يانى ئەو كه سه ي ويئنه و نمونه ي نى يه ئەم ناوه ئەوه
ده گه يه نيئ كه هيچ شتيك به ويئنه ي خودى (الله) نى يه .

واته ي (الصمد) يانى ئەو گه وره و به دهسته لاتە ، كه له هه موو كاروبارو
نه بوونى و پيويستى يه كدا په ناي پى ده بريئ ، هه روهك چوون ناوى (الأحد)
هه موو ناته واوى يه كه له خودى (الله) وهلا ده خات ، ناوى (الصمد) يش هه موو
سيفه تى ته واو بو خودى (الله) دهسه لميئى . وه له ئايه تى (لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَ
لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ) دا زاويزى كردن و لى چوون له زاتى (الله) وهلا ده خات

دووه‌م: باوه‌پ به فریشته‌کان

یه‌کی‌کی تر له بنچینه‌کانی باوه‌پ، پروابونه به فریشته‌کان. مه‌به‌ست
بروایه‌کی چروپ‌په به‌وه‌ی که خودی (الله) کۆمه‌لێک فریشته‌هه‌یه که دروست
کراون له روناکی، وه ئه‌مانه هه‌رگیز یاخی نابن لێی بۆ راپه‌راندنی
فه‌رمانه‌کانی هه‌روه‌ک له قورئان و سوننه‌تدا هاتووه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت:

﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ ءَاٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَمَلٰئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۚ ۝۱۰۸﴾ البقره.
واته: پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) بروای هه‌ینا به‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه بۆی
هاتووه، هه‌روه‌ها بروادارانیش هه‌ریه‌که‌یان بروای هه‌یناوه به خودی(الله) و
فریشته‌کانی و پێغه‌مبه‌رانی.

له سوننه‌تیشدا بروا به فریشته له‌وه‌فه‌رمووده به‌ناوبانگه‌دا هاتووه، که
عومه‌ری کو‌ری خه‌گاب گه‌ی‌راویه‌تی یه‌وه له پێغه‌مبه‌ره‌وه(ﷺ) کانی‌ک که
پرسیاری لێکرا ده‌رباره‌ی باوه‌پ فه‌رموی: ﴿الْإِيْمَانُ اَنْ تُؤْمِنَ بِاللّٰهِ وَ مَلٰئِكَتِهٖ

و كُتِبَہ و رُسُلُہ و الْيَوْمِ الْآخِرِ تُؤْمِنُ بِالْقَدَرِ خَيْرَہ و شَرَّہ ﴿﴾ "بخاری و مسلم" گڏاپراویانه ته وه . واتہ : باوہر ئه وه يه كه بپوات هه بئیت به خواو فریشته کانی و په پراوه کانی و پیغه مبه رانی و روژی دوايي و بپیاره تاییه تمه ندی یه خیر و شه پره کانی .

که و ابو و بوونی فریشته سه لمینراوه به به لگه ی جیگیر و بپراوه وه هیچ گومانیکي تیدا نی یه . جا باوہر نه بوون پښان کافر بوونه به پښی رای هه موو زانایانی ئیسلام . به لکو دهق له سهر ئه و کافر بوونه له قورئانی پیروزدا هاتوه، وهك : ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا﴾ النساء . واتہ : هه ركه سيك پړواي به ذاتي (الله) و فریشته کانی و په پراوه کانی و پیغه مبه رانی و روژی دوايي نه بئیت، ئه وه سهری لی شیواوه به سهر لی شیواوی یه کی بی سنوور .

لیږدها ئه وه که به روونی و به زوړی له نیشانه قورئانی و فهرموده کانی پیغه مبه ره وه (ﷺ) دهرده که ویت، چوئیتی په یوه ندی فریشته کانه به به دیه پنه رو بونه وهر و مروقه وه، به لام چوئیتی دروست بوون و ئه وسافو ئه حوالیان ، خواي گه وره ئه و زانینانه ی تاییه ت کردوه به خو یه وه، که ئه مه ش تاییه تمه ندی یه کی گشتی یه له تاییه تمه ندی بیروباوهری ئیسلامی . بپروادار ده بئیت ته نها به دواي ئه و راسته قینه یی و چوئیتی یانه دا بگه رپیت، که په یوه ندی به بونه وهر و دهر و یه ری خو یه وه هیه و مروقه پیویستی پییه تی، که واییت بپرواداری راسته قینه دان به هه موو ئه و شتانه دا ده نیت ، که به دیه پنه ر پی ی راگه یاندوه، نه لیی زیاد ده کات و نه لییان که م ده کات، وه به رپر سیار

نيه له وهى كه بگه پيٽ به شوپن نه و شتانه دا كه داواى لى نه كراوه، نيتړ خوى به و شتانه وه خهريك ناكات .

چونيه تى دروست بوونيان:

خودى (الله) كه ميك نه بيت له باره ي چونيه تى دروست بو نيانه وه، ناگاداري نه كروين، جا له و ناگادريه كه مه، نه وه يه كه خواى گه وړه ناگاداري كروين كه فرشته له پيش ئا دم دا دروست كراون، وه كه نه فهرمويت : ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ۚ﴾ البقره. واته : په وړه ردگارت به فرشته كانى فهرموو، من له سهر زه ويدا جى نشينيكم داناوه - كه ئا دم و نه وه كانيه تى - نه مه نه وه ده گه يه نيت كه پيش دروست بوونى ه زړه تى ئا دم (عليه السلام) دا بوون وه فرشته كان له روناكى دروست كراون ، هه روهك (مسلم و امام احمد) له عائشه وه ده گيرنه وه، كه پيغه مبر (ﷺ) فهرمويه تى :

﴿خُلِقَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ نُّوْرِ وَ خُلِقَ الْجَانُّ مِنْ نَّارٍ وَ خُلِقَ اٰدَمُ مِمَّا وَصِفَ لَكُمْ﴾. واته : فرشته كان دروست كراون له روناكى، (جن) په ريه كانيش له پشكوى ئاگر ، ئا دم ميس له وهى كه بوټان باس كراوه ، كه گله .

له و ده قانه وه ده رده كه ویت كه فرشته كان دروست كراوېكى روناكين، هيچ ته نيكى مادييان نى يه ، كه به هه سته كانى مروژ هه ستیان پى بكریت ، وه نه مانه وهك مروژ نين ، نه نه خون نه نه خون وه نه ژن و ميردايه تى ده كهن ،

خاویڻن له هه موو ئاره زوویه کی ئاژه لئی و خاویڻن له گونا ه. به لام له توانایاندا هیه که خویان له شیوهی مرقدا بنویڻن، هه روهک چوڻ جبریل به شیوهی عه ره بیکی ده شته کی هاته ناو مزگه وتی پیغه مبه ر (ﷺ) و پرسیری له پیغه مبه ر (ﷺ) کرد، ده رباره ی ئیسلام و ئیمان و ئیحسان، هه روهک چوڻ چوه سه ردانی هه زره تی مه ریه م (علیها السلام).

هه روه ها له چوڻیه تی دروست بونیان ئه مانه خاوه نی بالڻ، له ژماره ی باله کانیشیاندا جیاوازیان هیه، وهک خوای گه وره ده فه رمویت : **الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولٰٓئِیْ اُجْنِحَۃً مَّثْنٰی وَثُلٰثَ وَرُبْعَۃً یَزِیْدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ** ﴿۱۰۰﴾ فاطر .

واته : سوپاس و ستایش بو خوای گه وره که به دیه ینه ری ئاسمانه کان و زهوی یه و فریشته کانی کردووه به فرستاده ، که خاوه نی بالڻ دوان و سیان و چوار هه رچوڻ بیه ویت دروست کراوه کان زیاد ده کات و به سه ر هه موو شتی کدا به ده سته لات ه .

په یوه ندى فریشته کان به خودى (الله) وه

په یوه ندىان به خودى (الله) وه په یوه ندى یه کى په رستنى دلسوزانه و
گوئ رايه لى و مل که چى ته واوه بؤ فره مانه کانى. نه فریشتانه، نه خوان، نه
نه وهى خوان، نه کچى خوان، هره وه کو هاو به شى په یداکه ران ئه یلین .. خوى
که ورهش ده فره رمویت :

﴿... بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ (۱۱) لَا يَسْقُونَهُۥٓ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ
﴿...﴾ (۱۲) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ
حَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿...﴾ (۱۳) الأنبياء. واته : فریشته کان کومه له بنده یه کى
به ریژن، له گو فتاردا پیش خودى (الله) ناکه ون، کار به فره مانى ئه و ده کهن،
خوى که وره ناگاداره به سهر هه موو حالیکى اندا وه تکا بؤ که س ناکه ن مه گهر
(الله) خوى مؤله تیان بدات، وه هه میشه ترسو بیمی زاتى (الله) یان هه یه .

په یوه ندىان به بونه ودره وه:

وهک باس کرا مادام په یوه ندىان له گه لّ خودى (الله) دا، په رستنى ته واوه،
که وایت په یوه ندىان له گه لّ بونه ودردا به شیکه له و په رستشه .. به شیوه یه ک
له جی به جی کردنى فره مانه کانى ده گریته خوى، له ریځستنى کاروبارى
بونه ودره و چاودیرى کردنى هه موو ئه و دروستکراوانه، وه ئه وهى که تیایدا یه
له گیاندارو بیگیانه کان و هه موو یاساو قانونه کانى، هه روه ها جی به جی کردنى
برپاره تایبه تمه ندى یه کانى له دروست کراوه کانیدا، جا قورئان و سوننه ت
به لگه یان زوره له سهر جوړه کانى فریشته، هه ریه که له و فریشتانه جی به جی

کردنی ئەركىكى خراوته ئەستۆلە راپەrandنى كاروبەشەكانى بونەوهردا، وەك ئەوەى خودى (الله) راپەrandنى كاروبارى مانگو رۆژى خستۆتە ئەستۆى فرىشتهيهك، هەروەها هەسارەكان و چياو هەورەكان دراوئەتەدەست فرىشتهيهكى تايبەتى بەوانەو، وە بۆ هەموو روداوەكانى بونەوهر فرىشتهى تايبەتى دەست نیشان كراو، وە ئەمەش پيچەوانەى ئەو نيه كە تيبينى دەكەين، كە لە بونەوهردا كۆمەلێك ياساو ھۆكار ھەن ھەندێكيان وابەستن بە ھەندێكيانەو، چونكە ئەو ياساو ھۆكارانە دروست كراوێن لە دروست كراوەكانى خودى (الله) و خوێ فرىشتهى بۆ دەست نیشان كردوون بۆ راپەrandنيان.

پەيوەندى فرىشته بە مرقۆهەو:

دەست پيكرنى پەيوەنديان لەگەڵ مرقۆدا ھەر لە سەرەتاي كۆرپەلەيى يەوەيه ،ئەويش بەو چاوديرى يەيان كە خواى گەرە خستويه تيه ئەستۆيان، جگە لەم چاوديرى يە سەرەتايى يەيان بۆ مرقۆ ، كۆمەلێك كارى تريان ھەيه لە ژيانى مرقۆدا . وەك خواى گەرە بۆى ديارى كردون بە شيوہى رينمايى كردنيان و بەرەو بەختيارى و يارمەتى دانيان لەسەر خواپەرستى و .. ھەروەها لى ھەلبازردوون بۆ ئەوہى پەيامى خوييان پيا رەوانە بكات بۆ پيغەمبەران تا ئەوانيش راى بگەيەنن بە مرقۆ. جا لەوانەى كە ئەم كارەى پى سپاردووہ (جبريل) ە، خواى گەرە دەفەرمويت :

﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ تَزَلَّ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿٢١﴾ عَلَى قَلْبِكَ
لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٢٢﴾ الشعراء . واته : ئو قورئانه له لايهن په روه ردگاری
جیهانیانه وه دابه زیوه و جبریل (علیه السلام) دای به زاندوته سهر دلی تو ئه ی
محمد ، بو ئه وه ی توش خه لکی پی ئاگادار بکه یته وه .

فریشته کان به به رده وامی له گه ل مرؤقدان ، به دريژی ژيانيان ، وه له هه موو
هاوړی یتیاندا له گه لیاندان ، رینمایي کردن و به ره و به ختیارى بردنيان .
پیغمبر (ﷺ) ده فهرمویت : ﴿إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَّةً بَيْنَ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لَمَّةً ،
فَأَمَّا لَمَّةُ الشَّيْطَانِ إِيْعَادُ الْبَشَرِ وَتَكْذِيبُ الْحَقِّ وَ أَمَّا لَمَّةُ الْمَلِكِ فإِيْعَادُ
بِالْخَيْرِ وَتَصْدِيقُ الْحَقِّ﴾ (ترمذی) ریوایه تی کردوه .

واته : شهیتان دلہ پراوکی ده خاته دلی مرؤقه وه ، هه روه ها فریشته ش ، جا
ئو وه یه که دلہ پراوکی شهیتان هاندانی مرؤقه بو خراپه و به درو خستنه وه ی
حق ، به لام دلہ پراوکی فریشته مرؤقه هانده دان بو چاکه و به راست زانین و دان
پیانانی حق و راستی .

ديسان پیغمبر (ﷺ) ده فهرمویت : ﴿مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا
مَلَكَانِ يُنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا ، اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلَفًا وَ يَقُولُ الْآخَرُ
اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلْفًا﴾ متفق عليه . واته : هه موو به یانی یه که به نده کان
روژ ده که نه وه ، دوو فریشته داده به زن ، یه کیکیان ده فهرمویت : خوايه ئو
که سه ی به خشنده یه پی بیبه خشه و زیاتر به ره که ت به خره سامانی ، ئه ی
تریش ده فهرمویت : خوايه به ره که ت هه لگره له سامانی ده ست قوچاودا .

لیږدهدا به ته وایي ټه وه روون ده بیته وه، که فریشته کانی خوی گه وره هانی به نده کان دده دن له سهر گوئی رایه لی په روه ردگاری و په رستن و یادکردنه وه و و قورئان خویندن، وه هانی دده دن بۆ فیږبونی زانست و چاکه و ئاماده و نوږو قورئان خویندنی مروؤ ده بی بۆ نزای خیر بوی . پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت:

﴿الملائكة يتعاقبون عليكم، ملائكة بالليل و ملائكة بالنهار و يجتمعون في صلاة الفجر و صلاة العصر ثم يعرج عليه الذين باتوا فيكم فيسألهم . و هو أعلم بهم . كيف تركتم عبادي ؟ فقالوا تركناهم يصلون و آتيناهم يصلون﴾ متفق عليه .

واته : فریشته کان سهر دانتان ده کن ، هه ندیکان به شه و هه ندیکان به روژ ، وه کوده بڼه وه له نوږی به یانی و عه سردا ، ئینجا ټه وانه ی که لاتان ماونه ته وه سهر ټه که ونه وه بۆلای په روه ردگار و پرسپاریان لی ده کات – هه رچه نده خوی به ئاگا تره – چۆن به نده کانی منتان به جی هیشت ؟ ټه وانیشت له وه لآمدا ده لیږن : که به جیمان هیشتن نوږیان ده کرد، هه رچۆن که چووین بۆلایان نوږیان ده کرد..

هه روه ها ئاماده دهن له کوری یادکردنه وه یانداو ، هانیان دده دن له سهر کرداری چاکه به تایبه تی خوگری له جیهاد له ریگه ی زاتی (الله) دا وه که قورئاندا خوی مه زن ده فهرمویت :

﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَالِيَ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ ۚ﴾ الأنفال .

واته : (ئەى محمد ﷺ) ئەى موسولمانان) پەرورەدگار ت فرەمان بە
 فریشتەکان دەدات، که من لەگەڵتانم ببنە هۆى خوگرى و جیگیربوونى ئەوانەى
 بپروایان هیناوه لە گۆرەپانى جیهادا، بە هۆى ئەوهوه ترسو بيم دەخەمه دل
 و دەرونى ئەوانەى که بى پروان .

هەر وهما لەو فەرمانانەى که پەرورەدگار ئاگادارى کردوین، که فریشتەکان
 ئەنجامى دەدەن و کارتیکردنى گەرەى هەیه لە ژيانى بەندەدا، ئەوهیه که
 چاودیرى کردارى بەندەکان دەکەن و دەیانژمیرن و تۆماریان دەکەن . خوای
 گەرە دەفەر مویت : ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ﴾ ﴿٢٠﴾ ق.
 واته : هیچ قەسەیه ک بە دەمیدا نایەت چاودیریکى ژمیریار لە گەلیەتى لەسەرى
 تۆمار دەکات .

بە کورتى پەيوەندى فریشتەکان لەگەڵ مەووف هەر لەو کاتەوه دەست پى
 دەکات، که کۆرپەلەیه و بە قوناغەکاندا تیدەپەریت، تا لە کۆتاییدا لە
 بەهەشت یان دۆزەخ جیگیر دەبیت، لەویش فریشتەى بەهەشت و دۆزەخ هەیه .

ژمارەى فریشتەکان:

ژمارەیان گەلێک زۆرە مەگەر تەنھا خودى (الله) ژمارەیان بزانییت، خوای
 گەرە دەفەر مویت :

﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ﴾ ﴿٢١﴾ المدثر . واته :
 هیچ کەسێک ژمارەى سەربازەکانى پەرورەدگار نازانییت جگە لە خوای .

باوهرېوون پېښان ، به تايېبه تی و به گشتی:

پېوېسته باوهرې ته و او مان هه بېت به و فرېشته نه ی که ناویان هاتووه له قورئان و سوننه تدا، له وانه سې سرکرده کانیان ((جبریل و میکائیل و ئیسرافیل)) که جبریل فرېشته ی نیگایه ، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٢٧﴾﴾ الشعراء
واته: قورئان به هو ی جبریلی ئه مینه وه ، دابه زیو ته سهر دل و دهرونت تا به هو یه وه خه لکان ناگادار بکه یته وه و بیان ترسیتیت له بی فهرمانی په روه ردگار .

وه میکائیل سهر په رشتی باران بارینی خراو ته ئه ستو که مایه و هو ی ژیان ی سهر زهوی یه ، به مروّف و روډک و ئازده وه .

وه ئیسرافیل سهر په رشتی فوو کردن به (الصّور) دا خراو ته ئه ستوی .
هه روه ها پېوېسته بروامان هه بېت به گه نجینه داری دوزخ وه ک قورئان ده فهرمویت : ﴿وَنَادَوْا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ ﴿٢٨﴾ قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُورُونَ ﴿٢٩﴾﴾ الزخرف.
واته : هاوار ده کهن له گه نجینه داری دوزخ، که داوا له په روه ردگار ت بکه رزگارمان بکات، ئه ویش ده لیت ئیوه تیایدا ده مینه وه .

هه روه ها ده بېت بروامان هه بېت به فرېشته ی گیان کیشان به لام ئه و فرېشته نه ی ، که ناویان نه براوه پېوېسته به گشتی بروامان به هه موویان هه بېت وه ک ((کرام الکاتبین)) واته : نوسه رانی نیگا و پاریزه رانی عرش که هشت فرېشته ن، هه روه ها فرېشته کانی سزادان له دوزخ خدا، که توزه فرېشته ن، که له قورئان و سوننه تدا باس کراون .

کارتیکردنی فریشته له ژيانی مروځدا:

لهو باسانه ی پېښوودا ئه وهمان بؤ ده رکوت که خودی (الله) ئاگاداری نه کردوین به سهر هه موو شته نادیاره کاندایا راستی ئه مهش به هره یه کی گه وره ی خوايه، هه روه ها خوی گه وره لوتفی فهرمووه به وهی که هه ندیک لهو دروست کراوه نادیارانه ی پي ناساندوین، ئه مهش پيويسته بروامان پييان هه بیته چونکه برپوا به نادیار سیفته ی پاريزگارانه (المتقين) ، خوی گه وره ده فهرمویت :

﴿الْم ۝۱﴾ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝۱ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝۲﴾ البقره . واته: قورئان ئه و په راوهیه که هېچ گومانی تیدا نی یه و رینمایي یه بؤ خو پاريزان ، ئه وانه ی که برپویان به نادیار هه یه .

جاگومان له وهدا نیه که برپوابوون به فریشته، کارتیکردنی گه وره و کاریگه ری هه یه له ژيانی مروځدا، له وانه :

۱. خودی (الله) به هو ی برپوا به فریشته دوورمان ده گریت له وهی بکه وینه ناو شتی پرپوچ و بی که لک و دلله راوکی بی سوود به وهی که خوی گه وره ئاگاداری کردوین به وهی له قورئانی پيروژدا هه یه .

۲. به هو ی ئه و برپوايه وه فیزی دامه زراوی (الاستقامه) ده بین له سهر فهرمانه کانی خودی (الله) ، مروځ که ههستی کرد به بوونی فریشته و چاودی ری کردنی فهرمانه کانی و وته کانی ئیتر شهرم ده کات له خواو سه ربازه کانی، چی دی پېچه وانه ی ناجولیته وه، نه له ئاشکراو نه له نهینیدا لی یخی نابیت

،ئیتەر چۆن بى فەرمانى خوا دەكات ، كه ئۇ بزانىت ھەموو شتىكى لەسەر
تۆمار دەكرىت و حسابى لەگەل دەكرىت .

۳. ئۇ بېروايە مرقى بېروادار رائە ھىنىت لەسەر ئارامى و بەردەوام بوونى
جىھاد لە رىگای خواداو ھەرگىز وەپس نايىت، بەلكو ھەست بە كەسدارى و
دلىيائى دەكات، بەراستى كاتى مرقى بېروادار لە نىشتمان و خاووخىزانى
دوور دەكە وىتە وە بەھوى كۆشش و كارى لە رىگای خوادا ھەست بە تەنھايى و
نامۆى ناكات ، چونكە لە خواپەرسىدايە و بە دلىيائى يە وە ھەست بە وە
دەكات، كه بەندەكانى خودى (الله) لە فرىشتەكان زۆر زۆرتەرن لە ياخى بوان و
لادەران، لە فەرمانى خوائ گەورە ، لە بەر ئۇ وە ھەست بە كەسدارى و دلىيائى
دەكات و بە ئارام و جىگىر دەبىت لە و رىگە يەدا، واتە رىگەى جىھاد لە گەل
پىغەمبەران و فرىشتەكاندا .

سوپاس و ستائىش بۆ زاتى (الله) كه چەند بە ھەرى بەسەرماندا داوہ بە
دروست كردنى فرىشتەكان و بېروابوون پىيان ، كه گەورەترىن كار دەكاتە سەر
دل و كردارەكانمان و راست رەويمان لە ژياندا .

سیّهم: باوهرمان به سه‌رجه‌م پیّغه‌مبه‌ران و ره‌وانه‌کراوان^۳:

له بنچینه‌کانی بپوا، بپوا بوونه به پیّغه‌مبه‌ران و ره‌وانه‌کراوانه به تاییه‌تی بپوابوون به هه‌موو ئه‌و پیّغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌کراوانه‌ی که خودی (الله) ناوی بردون ، هه‌روه‌ها بپوا به‌وه‌ی که جگه له‌وانه پیّغه‌مبه‌ران و ره‌وانه‌کراوی تری ره‌وانه کردووه ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِّنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ...﴾ غافر .

ئه‌و پیّغه‌مبه‌ر و ره‌وانه‌کراوانه‌ی که له قورئاندا ناوبراون

(۱) النبی : به‌وه ئه‌وتری که خوای گه‌وره نیگای بۆ ناردووه ، به‌لام فه‌رمانی پیّ

نه‌کردوه به راگه‌یاندنی .

الرسول : ئه‌وه‌یه که نیگای بۆ ره‌وانه‌کراوه و فه‌رمانیشی پیّ کراوه به راگه‌یاندنی

ئەو پېغەمبەر و رەوانەكراوانەى كە لە قورئاندا ناویان هاتووە (٢٥)
پېغەمبەرن كە ئەمانەن:

﴿آدم ، نوح ، إدريس ، هود ، صالح ، إبراهيم ، لوط ، اسماعيل ، اسحاق ، يعقوب ، يوسف ، شعيب ، موسى ، هارون ، يونس ، أيوب ، ذو الكفل ، داود ، سليمان ، إلياس ، زكريا ، يحيى ، عيسى ، محمد (ﷺ)﴾ ئەبیت بە گشتى
بروامان بە هەموو ئەمانە هەبیت، هەروەها پێویستە بروامان بەو هەبیت ، كە
خودى (اللَّهُ) بۆ سەر هەر گەل و نەتەوێهەك رەوانەكراویكى ناردووە . خواى
گەورە دەفەر مویت : ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ ﴿٢٦﴾ فاطر.

واتە: هێچ نەتەوێهەك نیە، كە پېغەمبەرێكى بۆ رەوانە نەكرا بیت .
هەروەها خواى گەورە دەفەر مویت : ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ ﴿٢٧﴾ النحل.

واتە : بۆ هەر نەتەوێهەك رەوانەكراویكمان ناردووە، كە زاتى (اللَّهُ)
بپەرستن و دوور كەوێهە لە ستهمكاران و بت پەرستان .

کۆششکار و خاوهن تواناکان له رهوانه کراوان ((اولو العزم من

(الرسل)) :

کۆمه‌لی (اولو العزم) له رهوانه کراوان له سه‌ر به‌ناویانگترین وته‌ی زانایان :
محمد ، نوح ، ابراهیم ، موسی ، عیسی) ن - علیهم السلام - هه‌روه‌ک چۆن
تۆرێک له زانایان باسیان کردوون و خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموێت :

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَالْأَحْزَابَ ۚ وَاتَّهَ : په‌یمانمان وه‌رگرت له سه‌رجه‌م
په‌یغه‌مبه‌ران، به‌ تایبه‌ت له تۆ و نوح و ابراهیم و موسا و عیسا‌ی کورێ مه‌ریه‌م)
سه‌لامی خوایان لی‌ بی‌ت).

مه‌به‌ست له وشه‌ی (العزم) کۆشش و کۆشش کردنه ، وه‌ له قورئانی په‌یروژدا
هاتووه‌، که گرنگترین سیفه‌ته‌کانی (العزم) ئارام گرتن و ته‌قوای خوای گه‌وره‌یه
، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ۚ﴾
الأحقاف. واته‌: ئارام بگره‌، هه‌روه‌ک چۆن کۆمه‌لی (أولو العزم) له په‌وانه کراوان
ئارامیان گرت . هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت :

﴿وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ آل‌ال عمران. واته‌:
ئه‌گه‌ر ئارام بگرن و ته‌قوای خوا بکه‌ن به‌راستی ئه‌وه له کاره په‌یوێست و
گونجاوه‌کانه .

بابه تی په یام: خوی گه وره پیغه مبه رانی بو دوو مه به ست ره وانه
کردووه :

۱- له به یه کتاناسینی خودی (الله) و په رستنی، خوی گه وره
ده فهرمویت : ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَأَجْتَنِبُوا الصَّغُوتَ ۚ﴾ النحل. واته: بو هر ئومه تیک پیغه مبه ریکمان
ره وانه کردووه تا خودی (الله) به رستو له تاغوت و سته مکاران دوور
بکه ونه وه.

۲- بو ترساندن و مژده پیدانی خه لکی، واته پیغه مبه ران -
عليهم السلام - ترسینه ری خه لکن له دوزه خو مژده پیده ریانن به
به هه شت، خوی گه وره ده فهرمویت : ﴿وَمَا نُرْمِلُ الْعُرْمَلِينَ إِلَّا مَبْشُرِينَ
وَمُنْزَرِينَ﴾ النعام/ ۴۸ . که مژده دهر و ترسینه رو ناگادار که ره وه بن.

ئەوھى پيۋىستە لە سەرمان بەرامبەر پيغەمبەر (عليهم

السلام):

۱- پيۋىستە لە سەرمان كە پيغەمبەرانى خوا ھەمويان بە راست برانين و جياوازي نەخەينە نيوان ھيجيان ، وەك ئەوھى برامان بە ھەندىكيان ھەييت و برامان بە ھەندىكيان نەييت، ھەركەس ئەو جيايى يە بكات ئەوھ دەچيئە ريزى بى پروايانەوھ ، خواى گەورە دەفەر موييت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۚ﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿النساء﴾ . واتە: ئەوانەى كە برۆيان بە خواو پيغەمبەر نى يە، ئەئين برۆمان بە ھەندىكيان ھەيە و بى برۆان بە ھەندىكيان ، ئەمانە دەيانەوييت جگە لە ويستى خواى گەورە ريگەيەكى تر پەپرەو بكن بەراستى ئەمانە بى برۆاي تەواون .

۲- پيۋىستە لە سەرمان كە برۆمان ھەييت ، كە ھەر پيغەمبەريك خوا رەوانەى كردووە، سپاردەكەى بە تەواوەتى گەياندووە، لەبەر ئەوھ پيۋىستە لە سەرمان گوي رايەلييان بكن وە بە پيچەوانەيانەوھ نەجولينەوھ، خواى گەورە دەفەر موييت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۖ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ ﴿النساء﴾ .

واته: هه ركه س گوی رایه لی پیغه مبهەر (ﷺ) بکات ئه وه گوی پرایه لی خوای گه وره ی کردوه .

۳- پێویسته له سه زمان که بره مان وا بیته که پیغه مبه ران (علیهم السلام) ته واوترین که سن له زانین و کرداریاندا و هه روه ها راستگو ترین که سن له گوشتاریاندا ، وه خوای گه وره پاراستوونی له ده ست پیسی و شاردنه وه و پشت گوی خستنی له راگه یاندنی فه رمانه کانیاندا، وابوو هه ندیکیان شتی ساده ی لی رووداوه له گه ل ئه وه شدا که له پله ی به رزدا بوون ، وه ک ئه وه ی له ده ست ئاده م (ﷺ) رویدا .

۴- پێویسته له سه زمان که بره مان هه بیته که سه رجه م پیغه مبه ران (علیهم السلام) له پیاوان بوون و هه یج پیغه مبه ریکی ئافره ت ره وان ه نه کراوه ، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ ۖ﴾^۱ ..
 ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾. واته : پێش تو جگه له پیاوان که نیگامان بو ناردوون که سمان ره وان ه نه کردوه .

۵- پێویسته له سه زمان که بره مان هه بیته ، که پیغه مبه ران (علیهم السلام) هه یج تابه ته ندی یه کی گه یاندنی سوودو زیانیان به ده ست نیه و کار ناکه نه سه ر ویستی خوای گه وره ، هه یج شتیکی نادیار (الغیب) نازان مه گه ر خوای گه وره خوی فیری کردیته و ئاگاداری کردیته لی، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ﴾^۲ إِلَّا مَنْ أَرَادَ مِنْ

رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْأَلُكُم مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِمَّنْ خَلْفَهُ رَصَدًا ﴿١٧﴾ الجن . واته : زانا به سهر نادياره كاندا و هيچ كهس ئاگادار نابيت به سهر نادياره كانيدا، مه گهر خوى بيه ویت، بۆ هر كام له پيغه مبه ران .

٦- پيويسته له سه رمان كه بپرومان هه بيت، كه پيغه مبه ران (عليهم السلام) ئه مرن و ژن ده هيئنو به ناروا ده كوژيئن، هه روهك چۆن روويدا له گه ل ((يحيى كورپى زه كه ريا)) وه ئه بيت بپرومان هه بيت، كه پيغه مبه ران (عليهم السلام) خاوه نى هه موو ره وشته به رزه كانى مرقايه تين و خواى گه وره لايه نگرى كردوون به موعجيزه ي ئاشكراو ديار، ئايا له ماندا هه موو پيغه مبه ران وهك يه كن به لام خواى گه وره فه زلى هه نديكيانى داوه به سهر هه نديكى ترياندا، خواى گه وره ده فه رمويت : ﴿ تِلْكَ أَلْرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ ﴾ البقره .

واته : ئه و پيغه مبه رانه، پله و پايه ي هه نديكيانمان داوه به سهر هه نديكياندا.

١- باوهر به پیغه مبهري ئیسلام (موحه مه دین الله)

١- پیویسته له سه زمان که بروامان هه بیته به وهی که محمدی کوری عبدالله (ﷺ) پیغه مبهري و رهوانه کراو و بهندهی خودی (الله) یه ، هه رگیز بتی نه په رستوو و به ئەندازهی چاو نو قاندنیک هاو بهشی بوخوا دانه ناوه، وه بروامان هه بیته، که ئەو کۆتایی پیغه مبهريانه (عليهم السلام) خوی گه وره دهفه رمویته : ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ..﴾ (الأحزاب. واته: محمد (ﷺ) رهوانه کراوی خوییه و کۆتایی پیغه مبهريانه، وه له دوی ئەو پیغه مبهري تر نیه .. وهك خۆی دهفه رمویته:

﴿سَيَكُونُ مِنْ أُمَّتِي ثَلَاثُونَ كَذَّابُونَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ وَ أَنَا خَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ لَا نَبِيَّ بَعْدِي﴾ مسلم .

واته : له داهاتوودا له م ئۆمه تهی مندا سی درۆژن پهیدا ده بن هه موویان و راده گه یه نه که پیغه مبهري، به لام من کۆتایی پیغه مبهريانه و پیغه مبهري له دوی من نی یه .

٢- پیویسته له سه زمان که بروامان هه بیته که محمد پیغه مبهري (ﷺ) رهوانه کراوه بو سه ره هه موو په ری (جن) و ئاده میزاد به بی هیچ گومانیک ، قورئان له سه زمانی (جن) هوه دهفه رمویته : ﴿يَقُولُونَ مَا أَحْيَبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَتُجْرَكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ وَمَنْ لَا

يُحِبُّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣١﴾ الأحقاف.

واته: نهی گه له که مان وه لّامی بانگخوازی (اللّٰه) بدهنه وه و پروای پی بهین له گوناوه کانتان خوش ده بیّت و له سزای به تین ئه تانپاریزی، وه هه رکه س وه لّامی نه داته وه له سه ر زه وی دا په نای نابیّت و جگه له خوی به خشنده که سانی تر ناتوان سه ره رشتیان بکه و ئه وان به راستی سه رلی شیواوی ناشکران .

خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَئِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٣٢﴾ سبا. واته: تۆمان ره وانه کردوه که ته نها و ته نها بۆ هه موو جیهانیان مژده دهر و ترسینه ر بیت .

هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت : ﴿قُضِلْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ سِتًّا ، أُعْطِيتُ جَوَامِعَ الْكَلِمِ ، وَ نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ وَ أُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ وَ جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ طَهْرًا وَ مَسْجِدًا وَ أُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً وَ خُتِمَ بِي النَّبِيُّونَ﴾ متفق عليه.

واته : فه زلم دراوه به سه ر هه موو پیغه مبه راندا به شه ش شت :

أ- قورئانم پی دراوه که ته واوکه ری هه موو به رنامه کانه .

ب- سه رکه و تووم به هو ی ئه و ترسه ی که خوی گه وره خستویه تیه

دل و ده روونی دوژمنانه وه .

ج - (غنائم) م بۆ چه لال کراوه . (واته : ده ست که وتی جه نگ) .

د - زه ویم بۆ گئیراوه به خاویڼ و مزگه وت .

ه - ره وانه کراوم بۆ سه ره موو خه لک .

و - کۆتایی زنجیره ی پیغه مبه رانم پی هاتوو .

۳- پیویسته له سه رمان که خوشه ویستی محمد پیغه مبه ر (ﷺ) بدهین به سه ره خوشه ویستی باوک و جگه رگۆشه و هه موو خه لکید، له به ره ئه م فه رموده یه (ﷺ) که ده فه رمویت : ﴿ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَ لَدِّهِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴾ متفق علیه .

واته : هه چ کامیکتان برۆای ته وای ناییت و به برۆادار دانانریت تا وه کو منی له باوکی و کورپی و هه موو خه لکی خوشتر نه ویت .

۴- پیویسته برۆامان هه بیته به وه ی که خۆای گه وه ره کۆمه لیک موعجیزه ی له سه ره ده ستی دا ئاشکرا کردوو ، وه ک ریز لَیْنَانِیْک لَیْی و بۆ قه ناعه ت پی کردنی ئه وانه ی که جگه له و شیوه ریگایه به ریگای تر قه ناعه ت ناکه ن ، جا له و موعجیزانه قورئان و زۆریکیش ، که له ژیا ننامه یدا به دریژی باس کراون .

۵- پیویسته برۆامان هه بیته که خۆای گه وه ره له رۆژی قیامه تدا پله ی تکا کردن (الشفاعه) ی پی به خشیوو ، بۆ ئه وانه ی که له ئۆمه ته که ی هه له و تاوانیان کردوو و له سه ره ئه و هه له و تاوانانه مردون ، به لām هاوبه شیان بۆ خوا بریار نه داوه .

۶- پیویسته برۆامان هه بیته که خۆای گه وه ره ((الوسيلة والفضيلة)) ی بۆ بریار داوه ، که ئه وانه پله و پایه یه که بۆ هه چ که سیک دی نیه جگه له و ، له

رۆژی قیامتدا ، لیره دا ئه وه مان بۆ روون ده بیته وه که محمد پیغه مبه ر (ﷺ)
 له لای خوا له هه موو پیغه مبه ران (علیهم السلام) گه وره تره ، جا له بهر ئه وه
 پیویسته له سه ر ئوممه ته که ی که به پیی توانا په پیره وی بکه ن و له
 شه ریه ته که ی لانه دن ، که له دوو سه رچاوه ی سه ره کی پیک هاتوو ه ،
 قورئان و سوننه ته کانی خۆیه تی به گشتی له گوفتار و کرداری ، ئه و کردار و
 گوفتارانه ییش که هاوړپییانی کردوویانه و ئه ویش په سه ندی کردوون یان
 به رپه رچی نه داونه ته وه .

چوارهم: باوهر به په‌پراوه‌کانی خودی (الله)

بېوابوون به سهرجه‌م په‌پراوه‌کانی خودی (الله) له بنچینه‌کانی باوهره
که ره‌وانه‌ی کردوون بۆ سهرجه‌م پیغه‌مبه‌ره‌کانی هه‌روه‌کو چۆن خوا‌ی گه‌وره
قورئانی ره‌وانه‌ کردوه بۆ محمد پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌روه‌هاش په‌پراوه‌کانی
ره‌وانه‌کردووه بۆ پیغه‌مبه‌رانی تری له پیش ئه‌ودا .

ئهو په‌پراوانه‌ی له قورئاندا ناویان هاتووه:

۱- ته‌ورات: ره‌وانه‌ کراوه بۆ سهر موسا (علیه السلام) خوا‌ی گه‌وره
ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ تَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ
أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبِّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ..﴾ المائدة. واته : ئیمه
ته‌وراتمان نارد هه‌واوه‌ که رینمایی و روناکیه بۆ ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رانی به‌نی

ئیسرائیل په پړه وی بکه ن و حوکمی پئ بکه ن ، بۆ ئه وانه ی که بر وایان پیی
هه بوو، وه کو زاهدان و زانایان و کاهینه کان .

۲. ئینجیل : که ره وانه کراوه بۆ سه ر عیسا (علیه السلام) خوی گه وره
ده فه رموئیت: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ ۚ﴾ .. الحديد. واته : به دوا به دوا ی ئه وانه دا پیغه مبه رانمان
ره وان کرد ، له وانه عیسا (علیه السلام) که ئینجیل مان بۆ ره وانه کرد.

۳. زه بور : که ره وانه کراوه بۆ سه ر داود (علیه السلام) خوی گه وره
ده فه رموئیت: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا﴾ .. الإسراء. واته : زه بور مان بۆ داود (علیه
السلام) ره وانه کرد .

۴. الصّحف : که ره وانه کراوه بۆ سه ر ابراهیم و موسا (علیهما السلام)
خوی گه وره ده فه رموئیت: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ﴾ .. وَإِبْرَاهِيمَ
الَّذِي وَقَّيَ ﴿٢٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٢٨﴾ النجم. واته : ئایا ئاگدار
نه کراون به وه ی که له و په را وانه دا هاتووه، که ره وانه کراون بۆ موسا و ابراهیم
(علیهما السلام) به وه ی که کهس به گونا ه ی کهس تاوان بار مه که ن .

به لام په را وه کانی تر که ره وانه کراون بۆ سه ر پیغه مبه رانی تر ، وه قورئان
ناوی نه بر دوون ، ئیمه به گشتی بر ومان پیان هه یه به تایبه ت بر ومان به وه

ههیه که ههر پیغه مبه ریك په راویکی تاییه تی خوی ههیه . خوی گه وره ده فهرمویت :

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأُنزِلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ..

البقره. واته : خه لكی یه ك ئومه تن ، خودی (الله) پیغه مبه رانی ره وانه كړدوه كه مژده دهر و ناگدار كه ره وه (ترسینه ر) ن ، وه په راوی بو ره وانه كړدوون تا فهرمان په وایی پی بكن له نیو خه لكیدا له وهی كه تیایدا جیاوازیان ههیه ، واته هاووه لویتن .

هه روه ها پیویسته كه پرومان هه بیت كه هه موو ئه و په راوانه به حقه ره وانه كراون و، رینمایي كهر و روناكین و راگه یه نه ری یه كتاناسینی خودی (الله) ن له په روه ردگاریه تی و ناو و سیفه ته كانیدا . وه هه رچی جگه له وانه یان پیچه وانه ی ئه وانه درابیته پالیان ئه وه گورانکاری دهستی مروفه ، خوی گه وره ده فهرمویت : ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ المائده . واته : ئیمه ته وراتمان ره وانه كړدوه ، كه رینمایي و روناکی كه ره وه یه هه روه ها ئینجیل و په راوه كانی تریش .

ههروه‌ها پێویسته بروامان هه‌بیّت که قورئانی پیرۆز
جیاوازی هه‌یه له باقی په‌راوه‌کانی تر به پێی ئەم خاڵانه‌ی
خواوه‌وه :

١- بوختی ته‌عالیمه‌ خوایی یه‌کانی له خۆ گرتووه و، لایه‌نگیری ئەوه‌ی
کردووه که له‌و په‌راوانه‌ی پێشودا هاتووه له یه‌کتا په‌رستی خودی (الله) و
گوێزپه‌یه‌لی فه‌رمانه‌کانی ، هه‌روه‌ها ئەوه‌ی که پرشو و بلاو بوته‌وه له په‌راوه
پێشوه‌کاندا و خوای گه‌وره کردوویه‌تی به چاودێر و شاهید به سه‌ریانه‌وه ،
دان ده‌نیت به‌وه‌ی که حه‌قیان تێدایه و رونکه‌روه‌ی ئەو ده‌ستکاری و
گۆرانکاریانه‌یه که تیا‌ی‌ندا روی داوه ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت :

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۖ﴾ المائده . واته : ئە‌ی محمد به راستی قورئانمان بۆ ره‌وانه
کردی که دانپێانه‌ری ئەوه‌یه ، که له په‌راودا هاتووه بۆ پێغه‌مبه‌رانی پێشوو
، وه چاودێر و شاهیده به‌سه‌ریه‌وه .

٢- قورئان ته‌نها په‌راویکی خوایی یه که خوای گه‌وره په‌یمانی داوه به
پاراستنی ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾
الحجر . واته : به‌پاراستی ئێمه قورئانمان ره‌وانه کردووه و ، هه‌ر ئێمه
به‌پاراستی پارێزه‌ری ئەوین .

۳- قورئان تەنھا پەراوێکە کە ھاتووە بۆ ھەموو گرۆھێ ئادەمیزاد لەسەر رووی زەوی دا .

ئەو بەلگانە ی کە رونکەرەوہی گۆرانکارین لە پەراوہکانی پیشوودا:

۱- ئەو پەراوانە ی لە پیش قورئاندا رەوانە کراون دەقی ئەسلیان نەماوہ و ئەوہی کە لەبەر دەستی خەڵکدا یە تەنھا راڤە کراوہکانە ، بەلام قورئان بەردەوام پارێزراوہ بە سورەت و نیشانە و وشە و بزواوہکانی یەوہ .

۲- لەو پەراوانە دا وتە ی مرۆڤ تیکەل بە وتەکانی پەرەردگار کراوہ وەک لیکدانەوہ و میژوو و ژياننامە ی پیغەمبەرەکان و قوتابییەکانیان و بۆچوونی زانیان کە تیایدا تۆمار کراوہ ، لەبەر ئەوہی زۆر بە زەحمەت وتەکانی خوا لە وتەکانی مرۆڤ جیا دەکێتەوہ تیاياندا ، بەلام قورئان ھەمووی وتە ی خوا ی گەرە یە و بەس .

۳- ئەو پەراوانە ھیچ نوسراویکی تیا نی یە ، کە بەریتە پال رەوانە کراوێک و پالێشتیکی میژوویی باوہرێکراوی ھەبێت ، بۆ نمونە ئەم (ئەسفارانە ی) کە ئیستا ھە یە و ناو دەبریت بە (العهد القديم) وە ئیستا ناوی تەوراتیان لی ناوہ لە دوا ی موسا(علیہ السلام) بە چەند سەدە یە ک تۆمار کراوہ ، محمد فزید وەجدی لە (دائرہ المعارف) لە لاروس دەگێریتەوہ : کە ئەمە پوختە یەکی (زانستی تازە بە تایبەت رەخنە ی ئەلمان ی لە لیکۆلینەوہ یەکی فراواندا کە لەبەجیماوہ کۆنەکان و میژوو و زانستی زمانەکاندا کردوویەتی ئەوہ ی

سەلماندووھە کە تەورات موسا (علیہ السلام) نەینووسیوە تەوھە ، بە لکۆ کاری
ھەندئ لە کاهینو ئەھبارەکان بووھ ، کە ناوی خۆیان دەست نیشان
نەکردووھە و یەک لە دواى یەک تۆماریان کردووھە .

۴- لەو بەلگانەى کە گۆرپانکاری و دەست تى بردن دەسەلمىنیت لەو
پەراوانەدا زۆرى و جیاوازی نوسخەکانیانە ، بەتایبەتى جیاوازی ئەو وتە و
رایانەى کە تیاياندا تۆمار کراوھ .

سید سابق دەفەر مویّت : (بوونی چوار چۆر ئنجیل ، کە لە نۆوان ھەفتا
ئنجیل دا ھەڵبژێرراوھ بەسە بۆ دروستى بەلگە ھێنانەوھ لەسەر ئەو
گۆرپانکاریانەى کە کراوھ لەو ئنجیلانەى کە ئەمڕۆ لە بەر دەستى نەساراکان
دایە ، ھەرودھە رەخنە گرانى مەسیحى خۆیان دانیان ناوھ بەوھدا کە
بیروباوھرى ئنجیلەکان تەنھا رای پۆلسە) .

۵- لەو شتانەى کە بەلگە نەویستە لەسەر ئەو گۆرپانکاریانەى کە لەو
پەراوانەدا رووى داوھ ، ئەوھىە کە پیرە لە بیروباوھرى خراپو بۆچوونى کال
لەبارەى خواى گەرھە و پیغەمبەرھ بەریزەکانیەوھ ، وەک ئەوھى کە ھاتووھ ،
وەک نمونە یەک لە خەروارێک لە (سفر التکوین) دا لە تەوراتدا : (قال الرب
الاله هوذا الانسان قد صار كواحد منا عارفاً بالخير والشر) . (العقائد
الاسلامیة) سید سابق ، واتە : پەرەردگارت ئەلێت - ھوژا - کە مڕۆقە وەک
یەکیک لە ئیمە وایە کە زانایە بە خیر و شەر " .

جا نمونە زۆرن لەمانە ، کە لە تەوراتو ئنجیل دا خراونە تە پال
پیغەمبەرەکان (علیھم السلام) ھەرودھە چیرۆکی زۆریان دەربارەیان ھەڵبەستووھ ،

تانه یان لیّ داون و شتیان به نارپه واو بی به لگه بۆ دروست کردوون ، له وانه :
 زیناکردنی داود له گه ل ژنی کورپه که ی که مردوووه ، زیناکردنی لوگ له گه ل
 دوو کچه که ی پاش ئه وه ی خوای گه وره له تیاچوون رزگاری کردن، خوا
 په نامان بدات له وه ی که کاری خراپ و نارپه وا بدهینه پال پیغه مبه ران .

جا لیږده دا پیویسته برپویمان به وه هه بیته که قورئان په راوی ژیان و یاسای
 ئوممه ته و دهستوری ده ولته ته، له سه ر موسولمان پیویسته بیخوینته وه
 به پیی یاساکانی جوان خویندن، وه به ریزه وه سهیری بکات له بهر ریز و
 گه وره یی ره وانه که ره که ی ، وه برپویمان وابیته که (عجایبات) ی قورئان
 دواپی نایه ته، وه قورئان تکا ده کات بۆ خاوه نه که ی له ژیانی به رزه خو
 قیامه تدا ، وه قورئان روناکی په له سه ر زه وی دا و مایه ی سه رفرازی دنیاو
 دواړو ژه .

پینجهم: باوهر به روژی دوايي

مانای پروابوون به هموو ئه و شتانهی که خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) هه والیان له باره یه وه داوه ، که له دواي مردن له فیتنه ی گوړو سزاو به هره کانی، بوژاندنه وه و هه شرو لاپه ره ی کردار حساب کردن و ته رازوو و هه وزی کوپر و ریگه ی په پینه وه (الصراط) و تکا کردن و به هه شت و دوزه خ ، ئه وه ی که خودی (الله) ئاماده ی کردوه بو ئه هلی هه ردوکیان ، هه روه ها پروابوون به وه ی که فیتنه ی گوړ و سزاو به هره کانی ئه مانه له کاروباری روژی دوايي نین، به لکو ئه مانه هه موو پیس روژی دوايي رووده ات له گه ل پرسیاری دوو فریشته که له ناو گوړدا .

گرنگی دانی قورئان بهم روژه و حکمه ته که ی:

قورئانی پیروژ پره له یاد کردنه وه ی ئه م روژه، گرنگی یه کی زوری پیداوه و له هه موو شویتیکدا ناوی بردوه و له هه موو بونه (مناسبه) یه کدا ئاگاداری له باره یه وه داوه و ، به هه موو شیوه یه که جه ختی روودانی کردوه و خه لکی له نارچه تیه کانی ترساندوه .

قورئان به زوری پروابوونی بهم روژه به ستوه به پروابوون به خودی (الله) وه ، له نمونه ی ئه وانه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَلَیْکِنَّ الْآبَرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ
الْآخِرِ ﴾ البقره / ۱۷۷ .

واته چاكه ئه وه به ههركهس بپروای بێت به خودی (الله) و رۆژی دوايي و کرداری چاك نه نجام بدات ، ههروهها دهفهرمویت : ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ التوبه/ ۲۹ .

واته : بجوئگین له گهل ئهوانه ی که بپروایان به خودی (الله) و رۆژی دوايي نیه ، نموونه ی ئه م نیشانه زۆرن له قورئانی پیرۆزدا .

ههروهها قورئانی پیرۆز زۆر ناوی رۆژی دوايي دووباره کردۆته وه به شیوهیهك که لاپه رهیهك له لاپه رهکانی نی یه که چه ند جارێك ناوی رۆژی دوايي تیا دوباره نه کرابێته وه .

قورئانی پیرۆز ناوی رۆژی دوايي به چه ند ناویکی تر دهست نیشان کردوه که ئه مهش به لگه یه له سه ر ئه وه که هه ر ناویك له و ناوانه وێنه ی سیفه تێکه له سیفه تهکانی ئه و رۆژه ، له و ناوانه : ((القيامة ، الحاقة ، الساعة ، يوم الدين ، يوم الجمع ، الطامة ، الصاخة ، الغاشية)) ههروهها .

حیکمه تی گرنگی دان به م بنچینه ئیمانی یه

به راستی بپروابوون به رۆژی دوايي کارتی کردنیکی گه وره ی هه یه له ژیا نی مرۆفدا ، له به ر ئه وه ی که ئه مانه ی له خو گرتووه ، وهك : به هه شت و دۆزه خو حساب و سزا و پاداشت ، به هێز ترين كار دهكاته سه ر رێنمای مرۆف و وابهسته بوونی به کرداری چاكه و تهقوای خوای گه وره ، له راستیدا جیاوازیه کی تهوا و هه یه له نیوان دوو کهس دا ، که یه کیکیان بپروای به زیندوبونه وه و حساب نه بێت وه وابهست نه بێت به هه یج شتی که وه جگه له به رژه وه ندی یه خو یی یهکانی . ئه وی تریان بپروای هه بێت به رۆژی

بوژاندنه وه و حساب له سهه کرداره کانی و دادوهی کردن له سهه کردارو گوفتاره کانی له لایه ن دادوهه ترین دادوهه وه که خودی (الله) یه ، وه له لایه ن ئه وه وه پاداشت ئه دریتته وه له سهه چاکه کانی و له سهه خراپه کانی سزا ده دریت .

جا گومان له وه دا نی یه که یه که میان له ژیر هه موو یاساو ده ستوریک ده رده چیت ، جگه له ئاره زوو و شه هه تباری و ویستی تایبه تی خو ی که ویستی کی خو په رستی یه ، وه بو ئه وه یش هه موو هو کاریک به ره وا ده زانی و به کاری ئه هینیت بو گه یشتن به و مه به سته ی . به لام ئه وی تریان وابسته به سنوره کانی حق و خیر و چاکه کردن و خوا په رستی یه وه ، که ئه مانه جو ره کاریکن له لای خودی (الله) له روژی دوا ییدا نرخ و کیشی هه یه ، خوی گه وره ده فه رمو یت :

﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ... ﴿١٠٦﴾ الأعراف. واته : له روژی دوا ییدا کیش و نرخ بو حق و راستی یه ، جا هه رکه س تای ته رازووی پر بیت له چاکه و حق و راستی ، ئه وه ئه وان ه سه رکه و تو وه کانه ، وه هه رکه س تای ته رازووی سوک بیت ئه وه ئه وان ه که خو یان زه ره رمه ند کردوه

وه قورئانی پرۆز ده ست راده کیشیت بو ئه و حیکمه ته له وابسته یی که له نیوان بروابوون به روژی دوا یی و کرداری چاکه دا هه یه له زو ربی ئایه ته کانه ، خوی گه وره ده فه رمو یت :

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ﴾ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ آلَتَيْمَ ﴿٢﴾

وَلَا تَخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣﴾ الماعون. واته: نابینى ئه وهى كه درو
دهكات له گه ل خواو دینه كهیدا ، ئه وه ئه وكه سهیه كه به زهیی به ههتیودا
نایه ته وه و ئه شكه نهجی ده دات ، ههروه ها به زهیی به هه ژارو برسیاندا
نایه ته وه و ئاستهنگی ژیانیان بۆ دروست دهكات له جیاتی ئاسانکاری.
ههروه ها دهفه رموئیت :

﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ أَمْرِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ﴿٤﴾ ﴿التوبة﴾

واته: ئه وهى كه مزگه وته كان ئاوه دان دهكات وه ، ئه وهیه كه بپوای به
خودی (الله) و رۆژی دواى ههیه ، ههروه ها دهفه رموئیت :

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ﴿٥﴾ ﴿المجادله﴾. واته : ههچ قه ومیک شك نابهیت كه بپوایان هه بیته به
خودی (الله) و رۆژی دواى كه دۆستایه تیان هه بیته له گه ل ئه و كه سهی كه
سنورى به رنامه ی خواى گه و ره ده شكینئیت .

جا له بهر ئه وهى كه مۆف هه ره له فیه رته دتا چه زی له به رژه وه ندی خۆیه تی ،
هه ولئى ئه وهیه تی له خراپه و ئاستهنگ به دور بیت ، بپوایوون به رۆژی دواى
راست كه ره وهی ئه و هانده ره نه فسییه یه تی، ئه و هانده ره ی كه ئاره زووی
دابین کردنی خیر و خوشی ههیه و هه ولئى ئه وهیه تی كه له شه پو ئاستهنگ
به دور بیت ، وا ده رده كه ویت كه حیکمه تیکی تر له گرنگی پیدانی قورئان
به رۆژی دواى زۆری له بیرچوونه وهی به نده كان بیت بۆ ئه و رۆژه به هوی

خهريك بوونیان به کاروباری ژیانو له زهته دنیایی یه کانه وه ، خوای گه وره دهفه رمویت : ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقَلُّمُ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (التوبة).

واته : ئه ی ئه وانه ی که بپواته ن هیناوه بۆچی کاتیک بانگ ده کریڼ بۆ کۆشش له ریځای خوادا ته مه لئ داتان ده گریټ له سه ر زه وی دا ، ئایا رازین به ژیاڼی دنیا له جیاتى ئاخیره ت ، له گه ل ئه وه شدا که له زه تی ژیاڼی دنیا له چاو له زه تی ئاخیره تدا ژۆر ژۆر که مه .

به لگه گانی روژی دوايي، رهواندنه وهی گومانی بی پروایانن

قورئانی پیرۆزو سوننه تی پیغه مبهەر (ﷺ) به لگه ن له سهر برپاویون به روژی دوايي، هه رچه نده ژیری و سروشتی ساغ به لگه ن له سهری، ئه وه تا خوای گه وره له زۆریه ی سورته و ئایه ته کانیدا ناوی بردووه و گومانی بی پروایانی له و باره یه وه پوچه ل کردۆته وه، له گه ل ئه وه دا هه موو پیغه مبه ریکی ره وانه کردووه که مژده دهر و ترسینه رو ئاگادار که ره وه ی گه له که ی بیته دهر باره ی ئه و روژه مه زنه، جا هه ر که س برپای پی نه بیته ئه وه پی کافر ده بیته. خوای گه وره ده فهرمویت :

﴿وَاللّٰهُ اَنْتَبَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِحْرَاجًا ۝﴾ نوح. واته : خودی (الله) له زهوی دروستی کردوون و ئه تا نگیڕیتته وه بۆ ئه وی و سهر له نوێ جاریکی تر له زهوی به ده رتان دینیتته وه و زیندوتان ده کاته وه.

جا ئه وانه ی که مله جیری بۆژاندنه وه ده که ن سه رجه م پیغه مبه رانی زاتی (الله) به درۆ ده خه نه وه. مله جیری که رانی بۆژاندنه وه هیه به لگه یه کیان بۆ ئه وه به ده سته وه نی یه، چونکه ئه وه شتیکی نادیاره وه که س نایزانی جگه له خودی (الله) وه هیه شتیکی و ریگایه ک نی یه بۆ سه لماندن و مله جیری کردنی ئه و کاروباره نادیارانه جگه له گه رانه وه بۆلای پیغه مبه رانی خوا. به لام ئه وه ی که بی پروایان له و باره وه بلاویان کردۆته وه هیه شتیکی نی یه جگه له کۆمه لی گومانی بی نرخ نه بیته هه روه کو خوای گه وره له باره یانه وه ئاگادارمان ده کاته وه و ده فهرمویت :

﴿أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكْ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾ ق. واته: به لئی کاتیک که ئیمه مردین و بووین به خوّل به راستی ئه وه زۆر دووره که بگه پیننه وه بۆ ژیان. ههروه ها خوای گه و ره دهفه رمویت :

﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا هُمْ بِذَالِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ الجاثیه. واته: بئى پروایان ئه لئین ئه وه ی که ههیه ته نها ژیانى ئه م دنیا یه یه ، که تیایدا ده مرین و ده ژین ئه وه ی که هوى تیاجو و نمانه ته نها و ته نها رۆژگارو زه مانه یه بۆ ئه مه ش ه یچ زانیاریه کی به لگه داریان به دهسته وه نى یه ، به لکو ته نها شوین گومان ده که ون.

خوای گه و ره به ره پچه ی ئه م گومانه ی بئى پروایان و بئى نرخیه که ی له زۆر شوین له قورئانی پیروژدا ده داته وه و ئه وه روون ده کاته وه که که سی ژیری ساغ مله جیرئى بپوابوون به رۆژى دواى ناکات و به لکو لایه نگیری ده کات ، بۆ ئه مه ش نمونه و رووداو زۆره له ژیانى خه لکیدا له وانه ، خوای گه و ره ده فه رمویت : ﴿وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَّتًا ءَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ ﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾ ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِى صُدُورِكُمْ﴾ ﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يَعِيدُنَا قُلِ الَّذِى فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ الإسراء.

واته: ئیمه که بووینه ئیسقانی پواو و رزیو ، ئایا ئیمه سه ر له نوێ زیندوو ده کړینه وه ؟! تۆش ئه ی محمد (ﷺ) پێیان بلێ ببنه به رد یا ئاسن یان

هەر شتیک که به دلتانا بیّت و به لاتانه وه گه وره بیّت و مایه ی رزگار بوونتان
 بیّت له مردن و زیندو بوونه وه، له دهستی زیندو بوونه وه رزگاریان نابیت ، جا
 ئه وسای بی پروایان بیّت ده لّین ، کئی زیندومان ده کاته وه ، تۆش بلّی ئه وه
 زیندوتان ده کاته وه که یه که مجار به دی هیّان و، ئینجا سه ر ده له رزینن
 و ده لّین ئه وه ... که ی؟ تۆش ئه ی محمد (ﷺ) بفهرموو ئومید وایه به م
 نزیکه بیّت .

به وردی برپاوه بق ئه و گومانه که بی پروایان بلّویان کردۆته وه هه مان
 گومانی بی نرخه که درۆزان له هه موو چه رخی کدا بلّویان کردۆته وه ، ئه ویش
 ئه وه یه که به لایانه وه شتیک ی گه وره و نه گونجاوه که خوا بتوانیت ئه و
 ئیسقانه رزیواوه زیندوو بکاته وه و پیست و گوشت بکاته وه به به ریاند او
 زیندوویان بکاته وه که خاوه نی هه ست و هۆش بن، ئه مه یان به لاهه شتیک ی زۆر
 نه گونجاوه و به دووری ئه زانن چونکه نازانن که ی ئه و زیندو کردنه وه یه
 رووده دات ، به راستی ئه م گومانانه به لگه ن له سه ر نه قامی ئه و بی پروایانه ، به
 سروشت ئه و دروستکراوانه ی خوی گه وره دروستی کردوون ، چونکه ئه وه ی له
 نه بوون ئه وانی هیّنا بیته بوون ، زۆر به لایه وه ئاسانه جاریکی تر زیندوویان
 بکاته وه ، وه زۆر به لاشیه وه ئاسانه ، به م فهرمووده یه خوی گه وره
 به به ریچه یان ده داته وه: ﴿... الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ﴾ ... الإسراء. واته: ئه وه
 زیندووتان ده کاته وه که یه که مجار به دیه یّان و .

نه زانی ئه و رۆژه له لایه ن خه لکی یه وه به لگه نی یه له سه ر روونه دانی ئه و
 رۆژه ، وه ئه و زیندو و کردنه وه یه به لکو ته نها مله جیڕی و بی ئاگایی بی پرواکان

ئەو گومانانەيان بۆ دروست دەكات ، خوای گەورە دەفەرمویت : ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُۥٓ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝٧٧﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝٧٨﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ ۝٧٩﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۚ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝٨٠﴾ ەیس .

واتە : نمونەمان بۆ دەهینیتەوه لەکاتیکیدا کە بەدیهینانی خوای لەبەرچۆتەوه ، دەپرسیت کێ ئیسقانهکان زیندوو دەکاتەوه کە بوون بە خۆلەمیش ؟ تۆش ئەی محمد (ﷺ) بفەرموو : ئەو کەسە زیندوویمان دەکاتەوه کە یەکەمجار بەدیهیناون وە هەر ئەو بەسەر هەموو شتیکیدا زانایە ، ئەو کەسە یە کە لە درەختی تەپ ئاگر دەکاتەوه ، و ئێوەش ئاگری پێ دەکەنەوه ، وە ئایا ئەو کەسە ی کە ئاسمانەکان و زەوی بەدیهیناوه بە توانا نی یە ؟ نمونە ی ئێوانە بەدی بهینیتەوه ، بەئێ گومان لەوەدا نی یە ، ئەو کەسە یە کە بەدیهینەری زانایە کە ئێویش خودی (الله) یە .

روونکەرەوهی (عقيدة طحاوی) دەفەرمویت : ئەگەر زانترین و رهوانبێژترین مۆف بیهویت بەلگە یەکی ئاوه‌ها بەوشتانە بهینیتەوه بەو کورتی و روونی یە ، هەرگیز ناتوانیت ، خوای گەورە ئەم بەلگە یە بەو پرسیارە

(١) مەبەست لە مەرەخ و عەففارە کە دوو لقی تەپن کە ئێیان دە ی لە یەک ئاگر فەڕی

دهست پي دهکات که بي پروا يک به ديھيناني خوۍ له بيرچوو، وه لآمه که ي به ته وای له وهرموده يه ي خوی گه وره دا که دهفه رموئ: ﴿وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾ به روونی دياره به لآم خوی گه وره بۆ زياتر دلنيا بوون و روونکردنه وه ، ئه م فهرموده يه دههينٽه وه که دهفه رموئ ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ جا هه موو ژيريک به ناچاری ئه وه ده زانٽ که سيک که به توانا بيٽ به سه ر به ديھيناندا له نه بوون زيندو وکردنه وه ي ئه و به ديھينراوانه ي له دوی مردنيان زۆر به لاوه ئاسانه ، که و ابوو که سيک بي توانا بيٽ به سه ر حاله تي دووه مدا ئه وه زۆر بي توانا تره به سه ر حاله تي يه که مدا .

خوی گه وره دهفه رموئ : ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ المؤمنون . واته : وا به خه يال ئانا ديٽ که ئيمه به هه وانته ئيوه مان دروست کردوه و وه ئيوه بۆلای ئيمه ناگه ريٽنه وه . هه روه ها دهفه رموئ :

﴿أَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى﴾ القيامة . واته : مروڤ واده زانٽ که به هه وانته وازی لی دههينريٽ .

ئه م دووئايه ته ئه وه روون ده که نه وه و دهست نيشانی ده که ن که پروا بوون به روژي دوايی له پيوستيه کانی پروا بوونه به خودی (الله) به لآم له پيوستيه کان بي پروايی (کفر) ئه وه يه که مروڤ نرخی خوۍ له دهست بدات و وه ها خوۍ به که م بزانيٽ ، که وا به بي سوود به ديھينراوه و بوونی له سه ر

زه ویدا هیچ حیکمه تیکی تیا نیه و بوونه که ی ته نها به سراوه به ته مه نه که مه
نادیاریکراوه که یه وه ، که هه مووی خه م و خه فته ت و ناسوره .

که وابوو پروابوون به زیندوبوونه وه له پیویستیه کانی پروابوونه به خودی
(الله) و دادوهری و حیکمه تی ئه وه وه ، وه ئه مه ش ژیری و سروشتی ساغ
فه رمانی پی ده کات و پیی دُنیا ده بیّت .

دریژدی پروابوون به روژی دوايي:

پروابوون به روژی دوايي يه کيکه له و بنچينه سهره کي و گرنگانه ي که باوه پري له سهر دانه مه زږيت ، جا باوه پري جي به جي ناييت و ته و او توکمه ناييت تا نه م دووخاله جي به جي نه ييت :

يه که م : به نده ده ييت به تايبه تي پرواي به روژي دوايي هه ييت، که نه مه ش لاي خوارووي باوه پري .

دووه م : پرواي به هه موو نه و شتانه هه ييت که رووده دن له پاش مردن ، وه پيغه مبه ر (ﷺ) له و باره يه وه خه به ري داوه و ناگادري کردوين ، له وانه :

۱. فيتنه ي گوړو پرسيا ري دوو فريشته کهه :

پيويسته پرواي ته و او مان هه ييت به و گوزارشه ي که پيغه مبه ر (ﷺ) له باره ي فيتنه ي گوړو پرسيا ري دوو فريشته که داويه تي له باره ي دينه که ي و پيغه مبه ر که يه وه که شوي ني که و تو وه :

بوخاري و موسليم له نه سى کورې مالیکه وه ده گيرنه وه که پيغه مبه ر (ﷺ) فهرمويه تي : ﴿ حَدَّثَنَا عِيَّاشُ بْنُ الْوَلِيدِ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى حَدَّثَنَا سَعِيدٌ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) أَنَّهُ حَدَّثَهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ « إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ ، وَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ ، أَنَا هَ مَلَكٌ فَيَقْعِدَانِهِ فَيَقُولَانِ مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيَقُولُ أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ . فَيَقَالُ لَهُ انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ ، قَدْ أَبْدَلَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ ، فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا

، وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ فَيَقَالُ لَهُ مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ ؟ فَيَقُولُ لَا أَدْرِي !! كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ . فَيَقَالُ لَا دَرِيْتَ وَلَا تَلَيْتَ ! وَيُضْرَبُ بِمِطَارِقٍ مِنْ حَدِيدٍ ضَرْبَةً ، فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ ، غَيْرَ الثَّقَلَيْنِ ﴿١٠﴾ .

واته: بهندهی مردو که دهخريته گوره که ی و خزم و دوستانی به جی دههیلن، له کاتیکدا که نه و گوئی له خشه و دهنگی پیلاوه کانیانه، ناله و کاته دا دوو فریشته دینه لای و لای داده نیشن و لیی ده پرسن چی ده لیی ده باره ی محمدی کوری عبدالله؟ بروادار ده لیت: شاهیدی ده دم که نه و بهنده و ره وانه کراوی خودی (الله) یه، که نه و وه لامه ی دایه وه فریشته کان پیی ده لین بروانه بو شوینه که له دوزه خ دا به لام خوای گه وره له بهر نه و شاهیدیه ت بو ی گوریت به شوینیک له به هشت دا، پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت هه موویان به هه شت و دوزه ده بینن، ئینجا به کافر و دوو پروو ده لین: ئیوه چی ده لین ده باره ی محمدی کوری عبدالله؟ وه لامی نه و هیه ده لی نازانم خه لکی چی ده لین منیش نه و ده لیم له باره یه وه، ئینجا پیی ده لین نه زانیوته و نه خویندوته، جا لیی ده دریت به چه کوشیک، لیدانیک که هاواریکی لی پهیدا نه کات که هه رچی به دوایدا دیت ده بیسیت جگه له (جن و انس) په ری و ئاده میزاد .

۲- سزا و بههره کانی گور:

له پاش فیتنه ی گور پیویسته بروامان هه بیئت به سزای ناو گور، که به لگه کانی قورئان و سوننه ت روونیان کردوته وه، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٥٥﴾ غافر. واته :
خوای گه وره بپیری دا فیرعون و شوینکه وتوانی تووشی دوو جور سزا
بکات !

یه که م : ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ واته : له به رزه خدا به
ئاگری دۆزه خ سزا دهدین ، به یانیان و ئیواران .

دووم : ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ واته :
دوا به دواى سزای گۆر ، له پۆژی بوژاندنه وه دا فیرعون و دهست و پیوه نده که ی
ده خرینه خراپترین سزا که زۆر زۆر خراپتر له سزای ناو گۆر .

بزانه : که فه رمووده ی دروست له م باره یه وه زۆر هاتوو ، که گه یشتوته
سنووری (تواتر) ، نه وه ی له روونکردنه وه که یدا ، له سه ر (سه حیجی
موسلیم) کردویه تی ده فه رمویتی : (که بۆچوونی ئه هلی سوننه ت و جه ماعت
سه لماندنی سزای ناو گۆر) ، وه به لگه ی زۆریان به دهسته وه یه له قورئان و
سوننه تی دروست ، که کۆمه لی هاوپیانی پیغه مبه ر (ﷺ) ریوایه تیان
کردوو و ئه و مه به سه ته ی روونکردوته وه) .

به لām ده رباره ی چۆنیه تی سزای گۆر و به هره کانی و گه پاندنه وه ی رۆح بۆ
لای مردوه که جگه له وه ی که له پیغه مبه ره وه (ﷺ) به دروستی پیمان
گه یشتوو و نابیت زیاده ره ی بکه یین ، یان لی ی که م بکه یینه وه ،
روونکه ره وه ی عه قیده ی گهاوی ده فه رمویتی : " خه به ره کان به (تواتر) له

پيڻه مبهروهه (ﷺ) هاتووه دهرباره‌ی سه لماندنی سزای گۆپو به هره‌کانی بۆ ئه‌وه‌ی که شایسته‌ی هه‌رکامیکیان بێت ، هه‌روه‌ها دهرباره‌ی پرسپاری دوو فریشته‌که ، جا پيڻیسته ئه‌وه به لمانین و به هیچ جۆرێک قسه له چۆنیه‌تی ئه‌و نه‌که‌ین ، چونکه مروّقی ژیر به‌دوای ئه‌و چۆنیه‌ته‌دا ناگه‌رێت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له سنووری توانای ژیری ئه‌و به‌ده‌ره ، بزانه که سزای گۆپ سزای به‌رزه‌خه ، هه‌رکه‌سێک مردو و شایسته‌ی سزابوو به‌شی خۆی له سزای گۆپ ده‌چيژيێت ، جا ئایا بنیژيێت یا نه‌نیژا بیێت له‌دوای مردنی، هه‌تا ئه‌گه‌ر درنده‌ش بیخوات یان بسوتیێت و خۆله‌میشه‌که‌ی بدریێت به‌ده‌م باوه .

٣. نیشانه‌کانی روژی دوایی ((القیامه)) :

پيڻیسته له‌سه‌رمان که باوه‌رمان هه‌بیێت به‌وه‌ی که روژی دوایی دێت به‌بێ‌گومان ، وه‌ جگه له خودی (الله) که‌س کاته‌که‌ی نازانیێت ، خوای گه‌وره له‌به‌ر حیکمه‌تی خۆی مروّقی بێ‌ئاگا کردوه له کاته‌که‌ی، به‌لام پيڻیسته بره‌وامان هه‌بیێت به‌و نیشانه‌ی که پيڻه مبه‌ره‌ (ﷺ) له‌ فهرمووده‌کانیدا ده‌ست نیشانی کردوون ، وه به‌ دروستی لیوه‌ی گه‌یشته‌وه، که روژی دوایی دووجۆر نیشانه‌ی هه‌یه، بچوکه‌کان و گه‌وره‌کان . جا نیشانه بچوکه‌کان زۆربه‌یان له‌باره‌ی خراپ بوونی خه‌لک و ده‌رکه‌وتنی فیتنه‌و ئازاوه‌یه له‌ نیوان خه‌لکیدا .

(١) بوخاری وموسلم له پيڻه مبه‌ره‌وه (ﷺ) ده‌گێرینه‌وه که فهرمویه‌تی:
﴿ بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ كَهَاتَيْنِ ﴾ واته : په‌وانه کردنی من و روژی دوایی وه‌ک

ئەم دوو پەنجەيە وايە، ئەم فەرمودەيە بەلگەيە لەسەر ئەوەي کە رەوانەکردنی پيغەمبەر (ﷺ) لە نيشانەکانی روژي دوايي يە .

(٢) لە فەرمودە بەناوبانگەكەي جبريل کاتيک پرسیاري کرد دەربارەي کاتي روژي دوايي پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووی : ﴿ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ ، قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا ﴾

واتە : پرسیار لیکراو زانتر نی یە لە پرسیار کەر ، ئینجا جبریل فەرمووی : ئاگادارم بکە لە بارەي نيشانەکانیەو، ئینجا پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووی : ﴿ أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا وَ أَنْ تُرَى الْحَفَاةُ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَنْطَاوِلُونَ فِي الْبُيُوتِ ﴾ واتە : کە نيزە ک نەو کەي دەبيته خانم بەسەر يەو و پي خاوس و شوان و گاوان دەبيني وایان لی دیت کۆشک و تەلار دروست دەکەن و زیاده رەوی تیا دەکەن .

(٣) بوخاری دەگيريتەو لە پيغەمبەرەو (ﷺ) کە فەرمويتی ﴿ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتُلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ ، يَكُونُ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ ، دَعْوَتُهُمَا وَاحِدَةٌ ، وَحَتَّى يُبْعَثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ ، قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ ، وَحَتَّى يُقْبَضَ الْعِلْمُ ، وَتَكْثُرَ الزَّلَازِلُ ، وَيَتَقَارَبَ الزَّمَانُ ، وَتَظْهَرَ الْفِتْنُ ، وَيَكْثُرَ الْهَرَجُ وَهُوَ الْقَتْلُ ... ﴾ واتە : روژي دوايي دەست پي ناکات و روونادات تا ئەمانە روونە دەن :

١- دووکۆمەلی گەورە بەشەر دین و شەریکی خویناوی گەورە لە نێوانیاندا روو دەدات و یە ک مەبەست و داوایان هەيە .

٢- نزیکەي (٣٠) دەجالی درۆزن پەیدا دەبن ، کە هەریەکیان وا پیشان دەدات کە پيغەمبەرە .

۳- زانست و زانیاری ده‌پیچ‌ریته‌وه و نه‌قامی ئایینی په‌یدا ده‌بیّت و بومه‌له‌رزه رۆر ده‌بیّت و به‌ره‌که‌ت له‌کاتدا نام‌ینت.

٤۔ فیتنہ و ئاژاوہ و کوشتار زۆر دەبن .

(۱) تہ نہ سی کوپی مالیک لہ پیغہ مہرہ وہ (ﷺ) دہ گیتہ وہ کہ
 فہ رمویہ تی : ﴿ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَقِلَّ الْعِلْمُ ، وَيَظْهَرَ الْجَهْلُ ، وَيَظْهَرَ
 الرِّثَا ، وَتَكْثُرَ النِّسَاءُ وَيَقِلَّ الرِّجَالُ ، حَتَّى يَكُونَ لِحَمْسِينَ امْرَأَةً الْقِيَمُ
 الْوَاحِدُ ۚ .

واته: بهراستی له نیشانه‌کانی روژی دوایی یه ، که زانستی و زانیاری
 نایینی بهرز ده‌بیته‌وه و نامینئو نه‌فامی دهرده‌که‌وئیت و زینا بلاوده‌بیته‌وه و
 عاره‌ق خواردنه‌وه زۆر ده‌بیته‌و، ژنان زۆر ده‌بن و پیاو که‌م ده‌بیته‌وه تا وای
 لئی دبت به‌ک بیاو سه‌ره‌یه‌رشتی(۵۰) ئافره‌ت ده‌کات .

(۲) ئۇنى ھورەيرە دەگىزىتتە ، كە پياۋىك پىرسىيىرى لە پىغەمبەر (ﷺ) كىردى كەى قىيامەت بەرپا دەبى؟ پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى : ﴿إِذَا ضُيِّتِ الْأَمَانَةُ فَأَنْتَظِرِ السَّاعَةَ﴾ واتە : ھەركاتىك سىپاردە لەناوچوو ، واتە يارىزگارى نەكرا حاۋەرىي قىيامەت بن .

نیشانه گه وره کان:

له داهاتوودا گرنگترین ئه و نیشانه گه ورانه روون ده کهینه وه که له
فه رمووده دروسته کانداهاتووه :

۱. هه لهاتنی رۆژ له رۆژئاواوه : ئه وه یه که م گۆرانکاریه که له یاسای
بوونه وهردا روو ددهات. هه روهک خوای گه وره له قورئانی پیرۆزدا باسی
کردووه، هه روه ها له هه ندی فه رمووده دا هاتووه که ئه وه یه که م نیشانیه که
ده رده که ویت ، کوپی عه مرۆی کوپی عاص ده گێرپته وه که پیغه مبه ر
(ﷺ) فه رموویه تی : ﴿إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا
أَوِ الدَّابَّةُ عَلَى النَّاسِ ضُحًى فَأَيُّتُهُمَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا فَلَا خَرَى عَلَى
أَنْرِهَا﴾.

واته : یه که م نیشانیه که که ده رده که ویت هه لهاتنی رۆژه له رۆژئاواوه وه
ده رچوونی (دابِه) ^۶ یه بۆ سه ر خه لکی ، له چیشه نگاودا، ئیتر هه رکامیکیان
پیش بکه ویت ئه وی تریان له ماوه یه کی نزیکدا به دوا ی دا دیت .

جا کاتی که ئه م نیشانیه ده رکه وت خه لکی هه موو بپوا ده هیئن، که هیچ
که سێک ئه و جۆره بپوا هیئانه سودی پێ ناگه یه نیت ، چونکه له وه و پیش
بپوا ی نه هیئاوه ، قورئانی پیرۆز له و باره یه وه ده فه رموویت :

^۵ - اخرجه أبو مسلم و أبو داود

۶- جۆره گیان له به ریکه ، که به زۆر جۆر لیکده ره وان باسیان کردووه وه هه ندیکیش
ده لێن هه ر وه ک مروه وایه ، که بپوادار و بی بپوا ده ناسی .

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ (الأنعام).

واته: بئې پرواکان چاوه پړۍ چی ده که ن! چاوه پړۍ ئه وه ده که ن که فریشته ی گیان کیشان بیت و گیانیان بکشیئت یان بریاری په روه ردگارت بیت به سزادانیان یان نیشانه کانی په روه ردگارت ده که ون له سهر روودانی روژی دواپی، که له و کاته ا هه که س پروا بینیت مادام له وه و پیش پروای نه هیثابیت و خوا په رستی نه کرد بیت هیچ سود له و پروا هیثانه وه ناگریت، جا پییان بلئ ئه ی موحه مه د چاوه پړۍ ئه و نیشانه گه ورانه بکه ن، ئیمه ش چاوه پړۍ ده که ن، ئه وسا سهر فرازی و به هشت چاوه پړۍ ئیمه یه و زه لیلی و دوزه خ چاوه پړۍ ئیوه یه .

۲. دهرچوونی ((الدابه)):

ئهم نیشانه یه قورئان له باره یه وه ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (النمل).

واته: کاتیک برپارمان هاته سهر روژی دواپی و ئاماده کردنی سزا بو بئې پروایان (دابه) له زه وی به دهرده هیثین یاخود به واته یه کی تر مروقه کان زیندو ده که یه وه و، ئه وسا پرواداران به بئې پروایان ده لئین: ئیوه پرواته ن به به لکه و نیشانه کان نه بوو، ده بینن ئه وه روژی دواپی یه و وا سزاش ئاماده یه

جا فەرمووده زۆر ھاتووہ کہ باسی دەرچوونی دابە دەکات و ھەندیکیشیان
 فەرموودەى دروستن، بەلام ئەوہى شایانى باسە ھیچ گوزارشتیکى دروست
 نەھاتووہ، دەربارەى چۆنیەتى و ھەسفیان ، ئەوہندە ھەیە برۆادار چۆنیەتى و
 ئەوسافى (دابە) ى بەلاوہ گرنگ نى یەو، مەبەستى نى یە کہ لە نیشانە
 قورئانیەکەدا ھاتووہ کہ (دابە) ئەو گیان لەبەرەییە کہ گفتوگۆ لەگەڵ خەڵک
 دەکات و برۆادار و بى برۆا دەناسى و لە یەکیان جوئ دەکاتەوہ .

۳. دەرکەوتنى دەجال :

دەجال واتە درۆزن ، دەجال لە رووى زمانەوانى یەوہ بەوہ دەوتریت کہ بە
 درۆ راستیەکان دادەپۆشییت ، جا لە نیشانە گەورەکانى رۆژى دوایى
 دەرکەوتنى کەسیکە کہ بانگەوازی خواپەتى دەکات و ھەول دەدات کہ خەڵکى
 توشى فیتنە و ئازاوەى بى باوہرى بکات و لە دین و ەریان بگيریت بە
 ئەنجامدانى ھەندیک کاروبارى لە عادت بەدەر و سەرسوپھینەر بە مۆلەتى
 خواى گەورە، جا عيسا (عليه السلام) دادەبەزیتەوہ سەر زەوى و دەیکوژیت .
 نەوہوى لە روونکردنەوہیدا لە سەر صەحیحى موسليم دەفەرمویت لە بارەى
 دەجالەوہ :

(ئەو فەرمودانەى کہ موسلم و ھى تریش باسیان کردووہ دەربارەى دەجال ،
 بەلگەى بۆچوونی ئەھلى حەققە لەسەر بوون و دروستى دەجال ، کہ کەسیکە
 خواى گەورە بەندەکانى خۆى پى تاقى دەکاتەوہ ، وە توانای دەداتى بە
 کردنى ھەندیک شتى سەرسوپھینەر ، لەوانە زیندوکردنەوہى ئەوہى کہ خۆى
 دەیکوژیت، ھەروەھا توانای دەداتى کہ سەرزەوى پرپکات لە سەوزە و

به ربوبوم و به رهکاتی رووه کی و داوا بکات باران باریت، ئه مانه هه مووی به
 ویستی زاتی (الله) یه له سه ره ده ستیدا رووده دات . ئه مه و ده رباره ی ده جال
 فه رمووده ی دروستی زۆر هاتوو ه له وانه : عبدالله ی کوپی عومه ر له باوکیه وه
 ده گپیته وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی :

﴿قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي النَّاسِ فَأَنْتَنِي عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ ذَكَرَ
 الدِّجَالَ فَقَالَ « إِنِّي لَا أَنْذِرُكُمْ هُ ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ ، وَلَكِنِّي
 سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ ، إِنَّهُ أَعْوَرُ وَإِنَّ اللَّهَ لَيْسَ
 بِأَعْوَرٍ ۖ 》

واته : پیغه مبه ر (ﷺ) ده ستی به وتاردان کرد بو خه لکی ، پاش ئه وه ی
 سوپاس و ستایشی خودی (الله) ی وه ک پیویست کرد ، که شایانی ئه و بیته ،
 ئینجا باسی ده جالی کرد و فه رمووی : به راستی ئه ی خه لکینه ئه تانترستیم و
 ئاگادارتان ده که مه وه ده رباره ی ده جال ، چونکه هیچ پیغه مبه ریک نه بووه که
 ئومه ته که ی له و باره ی وه نه ترساند بیته و ئاگاداری نه کرد ب نه وه ، به لام من
 شتیکتان پی ده لیم له و باره ی وه بو ئه وه ی بیناسن ، که هیچ پیغه مبه ریک له
 پیش مندا ئه وه ی نه وتوو ه ، ئه ویش ئه وه یه که ئاگادارتان ده که مه وه که
 ده جال کویره ، به لام (الله) کویره نی یه .

جا ئه گه ر بو تریت چۆن خودی (الله) ئه و نیشانه و کاره سه رسوپه یتنه رانه
 له سه ره ده ستی ده جال دا به دی ده هینیت له گه ل ئه وه دا که نیشانه و به لگه ن
 ته نها بو پیغه مبه ران ؟

خه تابی که (ابن حجر) ه له په راوی (الفتح) دا لیوه ی ده گپیته وه ، ئاوا
 وه لامی ده داته وه : (خوای گه وره بو تاقیکردنه وه ی به نده کانی ئه و کارانه بو

دهجال ئاسان دهکات، چونکه بهنده راسته قینه کانی خوای گوره به دلنیايي يه وه به لگه ی ته وایان لایه، که دهجال له بانگه وازه کیدا به تاله و حه قی لانی یه ، ئه یناسن که کویره و له سهر ته ویلی نوسراوه (کافر) که هه موو موسولمانیک ده خوینیته وه، که وایه بانگه وازه کی پوچه و له گه ل ئه وه شدا که نیشانی کوفرو ناته وای خوی و بی توانایی به رده وام ئه مانه هه موو به لگه ن له سهر ئه وه ی که خوانی یه ئه گهر وایی واته خوا بی ئه وه موو ناته وایه ی له ناوچه وانی لاده برد .

٤ - دابه زینی چه زه رته ی عیسا (علیه السلام) :

سوخته و رای زانایان به گشتی به لگه یه له سهر ئه وه ی که عیسا (علیه السلام) : له ناخر زه ماندا له کاتی بوونی دهجالدا ، داده به زیته سهر زه وی و دهجال ده کوژیت و به شه ریه تی خوا حوکم دهکات به ته وای ، ئینجا ده مریت و موسولمانان نوژی له سهر ده که ن جا له و فره موودانه ی که ده باره ی دابه زینی چه زه رته ی عیسا (علیه السلام) هاتوو، ئه م فره مووده یه که موسلم و بوخاری له پیغه مبه ره وه (ﷺ) گپراویانه ته وه :

﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ، لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا ، فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ ، وَيَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ ، وَيَضَعَ الْجَزْيَةَ ، وَيَقْبِضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ ، حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةُ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا ﴾

واته : به و که سه ی که گیانی منی به دهسته ، نزیکه که عیسای کوری مه ریه م دابه زیته ناوتان و ئه وسا فره مان په واییه کی دادوه رانه دهکات و سه لیب

ده شكنيټ و به راز ده كوڅيټ و سهرانه داده نيټ له سهر ټه هلي كيتابو ، مال و سامان به شيوه يه ك زور ده بټ كه س لي ي ناپرسټه وه ، تا واده بټ كه يه ك سوجه بردن بڅ خودي (الله) چا كتر ده بټ له دنيا و ټه وي كه تيايدايه .

۵ - دهر كه و تني يه ئجوج و مه ئجوج :

ټه م نيشانه يه له قورئاني پيروردا به رووني ناو براوه ، خوي گه وره ده فهرمويت : ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴾ وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يُوَلِّوْنَآ قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٦﴾ الأنبياء .

واټه : تا كاتي ك كه به ربه سټي (السد) ي يه ئجوج و مه ئجوج ده كړټه وه به ويستي خوا ، ئنجا يه ئجوج و مه ئجوج له هه موو به رزايي و گردو لكه و دولي كه وه دهرده چنه دهره وه به خيرايي ، ټه وه ئيتر رووداني روژي درايي يه ، كه بي بروايان له ترسو بيمي ټه و روژه چاويان ده كړټه وه و زهق دهرواننو ده لټين : ټه ي هاوار به راستي ئيمه له بي ئاگاييدا بووين دهرباره ي ټه م روژه ، وا به چاوي خو مان بينيمان ، به راستي ئيمه سته مكاربووين .

(سه يد قوتب) ده فهرمويت : (يه ئجوج و مه ئجوج كيڼ ؟ وه ئيستا له كوڼي ؟ وه چي دهرباره يان ده زاتين و سهره نجام چوڼ ده بن ؟ .

به راستي ټه مانه كو مه له پرسيار كن كه وه لام دانه ويان به شيوه يه كي دياريكراو زور ته نگره يه ، جگه له وه ي كه له قورئانو هه ندي فهرموده ي دروست دا پيمان گه يشتووه) .

بوخاری و موسلم له زهینه بی کچی جهش وه دهگیرنه وه که پیغه مبه‌ر (ﷺ) روژیکیان که پایه وه لای زور بی تاقهت بوو ، فه‌رمووی :

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَيْلٌ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ ، فَتَحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ ﴾ . وَحَلَّقَ بِإِصْبَعَيْهِ الْإِبْهَامَ وَالَّتِي تَلِيهَا . قَالَتْ زَيْنَبُ ابْنَةُ جَحْشٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَنَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ قَالَ : (نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخُبْتُ) .

واته : پیغه مبه‌ر (ﷺ) وه که په‌نا گرتن به زاتی (اللَّهُ) له کاتی ته‌نگرهدا فه‌رمووی : جگه له خودی (اللَّهُ) هیچ خوایه‌کی تر نی یه ، هاوار بو عه‌ره‌ب — مه‌به‌ستی گشت موسولمانانه — له شه‌ری روژیک که نزیک بووده‌ته‌وه ، ئه‌ویش ئه‌و روژه‌یه که به‌ربه‌ستی (سد) ی یه‌نجوج و مه‌نجوج ده‌کریته‌وه ، ئاماژه‌ی بو ئه‌و کردنه‌وه‌یه له نیوه بازنه‌یه‌کدا کرد ، که به په‌نجه گه‌وره و ئه‌وی ته‌نیشتی کردی ، ئینجا زه‌ینه‌ب فه‌رمووی ئه‌ی پیغه مبه‌ری خوا ئایا ئیمه‌ش که پیاوچا‌کان و سالحانان له ناودایه هه‌ر تیا ده‌چین ؟ پیغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی : به‌لئ کاتی‌ک خراپه و خراپه‌کارن زور ده‌بن .

٤ - سه‌ره‌تای روژی دواپی :

له‌پاش ئه‌و روونکردنه‌وانه ده‌بارمێ نیشانه‌کانی روژی دواپی پێویسته بپوامان هه‌بێت به‌و هه‌والانه‌ی که (الله) له‌ قورئانی پیرۆزدا پێی راگه‌یاندوین له‌بارمێ ئه‌وانه‌ی که رووده‌ده‌ن له‌و روژهدا ، جا کۆی به‌لگه‌ قورئانیه‌کان و فه‌رموده‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه که روژی دواپی به‌ گۆرپانکارییه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه له‌ بونه‌وه‌ردا ده‌ست پێ ده‌کات ، ئاسمان له‌تو په‌ت ده‌بێت ، ئه‌ستێره‌کان پڕشو بلاو ده‌بنه‌وه و ، زه‌وی ده‌گۆرێت و هه‌موو شتێک تێک ده‌چێت ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت :

﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبُرُزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾

ابراهم . واته : ئه‌و روژه‌ی که زه‌وی به‌ زه‌وی یه‌کی تر ده‌گۆرێت و هه‌روه‌ها ئاسمانه‌کانیش ، جا ئه‌وسا مروّقه‌کان هه‌موو ده‌رده‌چن له‌ زه‌وی و له‌به‌رده‌م خودی (الله) دا ئاماده‌ ده‌بن .

ئهمه له‌ ئه‌نجامی فووکردنی یه‌که‌مه که ئیسرافیل به‌ فه‌رمانی خودی (الله) فوو ده‌کا به‌ صوردا و هه‌رچی وا له‌سه‌ر زه‌وی و ئاسمانه‌کان ده‌مرن مه‌گه‌ر یه‌کێک که خوا ویستی وابێت له‌و مردنه‌ رزگاری بکات ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت :

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ

ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ الزمر . واته : فوو ده‌کرێت به‌ (صور) دا هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه ده‌مرن ، مه‌گه‌ر یه‌کێک خوا

ویستی و ابیت که نه و له وکو مردنه رزگاری بیت ، جاریکی تر فوو دهکریته به
 صورتا ئینجا ده بینیت هه موو مرقه کان زیندوو دهنه وه و ده پوانن .

ئه بو هورهیره له پیغه مبه ره وه (ﷺ) ده گپ ته وه که
 فهرموویه تی: ﴿يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ وَيَطْوِي السَّمَاءَ بِيَمِينِهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا
 الْمَلِكُ أَيْنَ مَلُوكِ الْأَرْضِ﴾ رواه البخاري .

واته: زاتی (الله) به روبووم به ره که ته له زهوی ده گپ ته وه و ئاسمان
 ده پچیته وه به دهستی راستی و ئینجا ده فهرمویت : من پادشاو خاوه نم ،
 له کوین پادشا و خاوه نانی سه زهوی .

5 - بوژاندنه وه (البعث) :

پیویسته که بروامان هه بیت به وهی که خوی گه وره فهرمان دهکات به فوو
 کردنی دووهم که به و فوو کردنه ، مردوو هکان گیان دهکریته وه به بهریاندا و
 زیندوو دهنه وه ، هه رچۆن له دنیا دا بووین ، ئینجا کافرو دوو رووه کان ده لێن:
 ﴿قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا...﴾ یس.

واته : ئه ی هاوار بو ئیمه ، کێ یه وا له گوپه کانماندا زیندوو مان دهکاته وه ،
 دیاره ئه و هاواره نیشانه ی روژ رهشی و سزایانه ، به لام بروادار ده لیت :

﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ یس.

واته : ئا ئه مه بوو که خوی روژیده ر په یمانی پی دابووین و
 پیغه مبه رانیش (علیهم السلام) راستیان فهرموو، وه راستیان له گه ل کردین .

له فەرمووده دروسته كاندا هاتووە ، كە يەكەم كەسێك له گۆرپەكەى دێتە
 دەرەوێ پێغه مبه‌رى سه‌روه‌ر (ﷺ) ، بوخارى رىوايه‌تى كردووێ كە
 پێغه مبه‌ر (ﷺ) د‌ه‌فه‌رمووت :

﴿ فَإِنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ
 الْأَرْضُ ، فَإِذَا أَنَا بِمُوسَى أَخَذَ بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ ، فَلَا أَدْرَى أَكَانَ
 فِيمَنْ صَعِقَ ، أَمْ حُوسِبَ بِصَعْقَةِ الْأُولَى ﴾ .

واته : كاتێك خه‌لى ده‌مێترێن ، يەكەم كەسێك كە له گۆرپەكە دێتە
 دەرەوێ منم ، ده‌بينم كە موسا ده‌ستى به‌ عه‌رشه‌وه‌ گرتووێ ، ئيت‌ر نازانم
 ئه‌ويش له‌وانه‌ بوو كە مێتران يان نه‌و .

٦- كۆ كردنه‌وه‌ (الحشر) :

بروامان هه‌يه به‌وه‌ى كە خه‌لكى دواى بوژاندنه‌وه‌ كۆ ده‌كرێنه‌وه‌ خواى
 گه‌وره‌ د‌ه‌فه‌رمووت : ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝١٦ وَنُسُوقُ
 الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ۝١٧﴾ مريم .

واته : ئه‌و رۆژه‌ى كە خواناسان و خواپه‌رستان له‌لاى په‌روه‌ردگار
 كۆده‌كرێنه‌وه‌ ، وه‌ك نوێنه‌ريك به‌و په‌رى رێژه‌وه‌ ، وه‌ تاوانكاران به‌پێ ده‌كرێن
 به‌ره‌و دۆزه‌خ به‌وپه‌رى زه‌ليلى و تينوو بێ‌تاناوه‌ كە پێى ده‌وترى مه‌حشه‌ر ،
 بۆ ئه‌وه‌ى خواى گه‌وره‌ دادگاييان بكات ، كۆبوونه‌وه‌ و راوه‌ستانه‌كه‌شيان وه‌ك
 يەكەم جار وایه‌ كە به‌پووتى و پێ خاوسى ، خه‌ته‌نه‌كه‌راوى دروست كراون .

موسلیم له پیغه مبه ره وه (ﷺ) ده گیریتته وه که فه رمویه تی: ﴿يُحْشَرُ
النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُرَاءَ عُرْلًا﴾ واته: خه لکی له رۆژی دوايیدا پاش
بوژاندنه وه یان به رووتی و پیی خاوسی و خه ته نه نه کراوی کۆده کریتته وه .
جا له و ویستگه یه دا خه لکی هه ریه که به پیی تاوانه کانی توشی ته نگژه یه کی
به هیژ ده بیت ، جا هه رکه ته نگژه و هیلاکی زۆری بۆ خه لکه که هیئا ، هاوار بۆ
پیغه مبه ران ده بن ، تا تکا بکه نه له پهروه ردگار له و ئاسته نگه رزگاریان بکات
، تا له ئاکامدا ده گه نه خزمهت پیغه مبه ری ئیسلام (ﷺ) تا تکیان بۆ بکات ،
خوای گه وره تکیای پیغه مبه ر په سه ند ده کات و وثیتر خه لکی ره وانه ده کرین بۆ
دادگایی و جیا کردنه وه یان .

٧ - پاداشتی کرده وه کان :

بروامان هه یه به پاداشتی کرده وه کان له رۆژی دوايیدا ، به نده کان پاداشت
ده دریتته وه له سه ر هه موو ئه و کرده وانه ی که له ژياندا کردویانه ، خوای گه وره
ده فه رمویت :

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا تُجْزَى الَّذِينَ
عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (٢٤) القصص. واته : هه رکه سیك
چاکه یه ک بکات به باشتر پاداشتی ده دریتته وه ، وه هه رکه س خراپه یه ک ئه نجام
بدات هه ر به پیی خراپه که ی سزای ده دریتته وه .

۸ - خستنه‌روو و لیپرسینه‌وه (العرض و الحساب) :

بروامان هه‌یه به‌وه‌ی که یاداشت پاش دادگاهی‌کی دادوهرانه ده‌بیٔ، کاتیڤ خه‌لکی ده‌خړینه روو له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریاندا و، به‌به‌لگه‌ حیسابیان له‌گه‌ل ده‌کریت، هه‌روه‌کو له‌قورئاندا هاتوو، ده‌فه‌رمؤیت :

﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ الحاقه. واته: له‌و روژده‌دا خه‌لک ده‌خړینه روو هیچ شتیک له‌کرداره‌کانتان ون نابیت هه‌رچه‌نده بجوکیښ بیت .

پیویسته بروامان هه‌بیٔ، که هه‌موو به‌نده‌یه‌ک ده‌خړینه روو له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگاره‌که‌یدا، پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فه‌رمؤیت : ﴿مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيِّئُكُمْ رَبُّهُ، لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ، فَيَنْظُرُ أَيَمَنَ مِنْهُ فَلَا يَرَىٰ إِلَّا مَا قَدَّمَ مِنْ عَمَلِهِ، وَيَنْظُرُ أَشْأَمَ مِنْهُ فَلَا يَرَىٰ إِلَّا مَا قَدَّمَ، وَيَنْظُرُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَا يَرَىٰ إِلَّا النَّارَ تِلْقَاءَ وَجْهِهِ، فَاتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ﴾ رواه البخاري .

واته: هیچ کامیکتان نامیننه‌وه که خوای گه‌وره رووبه‌پروو به‌بی‌وه‌رگیږ راځه و قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کات، ئینجا ده‌روانیت به‌لای راستیدا هیچ شتیک نابینیت جگه له‌کرده‌وه‌کانی، دیسان ته‌ماشای چه‌پ ده‌کات، هیچ شتیک نابینیت، ئینجا سه‌یری نیوان دوده‌ستی ده‌کات رووبه‌پرووی ئاگری دوزه‌خ ده‌بیٔته‌وه، جا کیتان ده‌توانیت خو‌ی بیاریزیت له‌دوزه‌خ نه‌گه‌ر به‌ده‌نکه خورمایه‌کیښ بووه با خو‌ی بیاریزیت .

له‌و روژده‌دا ده‌رخستن و ئاشکرکردنی کرداره‌کان له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگارا ده‌خړیته روو، که هه‌رکه‌سیک به‌تاوان و کرده‌وه‌کانی ده‌ناسریتته‌وه، جا نه‌گه‌ر

خاوهن کرداره که له کۆمه‌لی رزگار بوان بیټ له لیپرسینه و هدا مله جیپیی له گه‌لدا ناکریت ، به‌لام نه‌گه‌ر له کۆمه‌لی تاوانباران بیټ نه‌وه له حساب کردندا مله جیپیی له گه‌لدا ده‌کریت و له‌سه‌ر هه‌موو گوناھییکی بچوک و گه‌وره‌ پرسیاری لی ده‌کریت .

بوخاری له عائیشه وه ده‌گیریته وه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه تی: ﴿لَيْسَ أَحَدٌ يُحَاسِبُ إِلَّا هَكَذَا﴾ . واته: هه‌چ که‌سیک نه‌یه له رۆژی دوایدا لیپرسینه وه‌ی له‌گه‌ل بکریت و رزگاری بیټ ، به‌لکو سزا نه‌دریت.

عائیشه نه‌فه‌رموی: وتم به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ، ئایا خوای گه‌وره نه‌یفه‌رموه: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ * فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ ؟ فقال رسول الله (ﷺ): "إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرْضُ وَلَيْسَ أَحَدٌ يَنَاقِشُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَذَبُ" .

واته: عائیشه فه‌رموی خوای گه‌وره نه‌یفه‌رموه ، هه‌ر که‌سیک نامه‌که‌ی بدریته ده‌ستی راستی یه‌وه ، موخاسه‌به‌یه‌کی ئاسان ده‌کریت ؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: (ئه‌مه ته‌نها خستنه رووه ، هه‌ر که‌سیک له رۆژی دوایدا و له‌کاتی لیپرسینه و هدا مله جیپیی له‌گه‌لدا بکریت سزا نه‌دریت) .

وه ده‌باره‌ی لاپه‌ره‌کانی کردار و وه‌رگرتیان له‌لایه‌ن به‌نده‌کانه وه و خویندنه وه‌یان ، نه‌وه شتیکی حه‌ق و راسته و هه‌ر که‌س دژایه‌تی بکات کافر ده‌بیټ ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویټ :

﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا﴾ ﴿١﴾ أَفَرَأَيْتَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿٢﴾ الإسراء .

واته : هه موو مروڤيڭ كرده وه كانى چاك يان خراپ بىت به پوون و ئاشكرا دهست له ملانى ده بىت، وه له و رۆژدها نامه و لاپه پهرى كرداره كانى به كراوه يى ده دريته دهست و پيى ده وترىت نامه كهت بخوينه ره. ئه گهر نه خوينده واريش بىت ده بخوينيته وه - ئه مړو تو به پيى ئه و كردارانه ت دادگايى ده كرييت ، مه بهست له و په پانه كه به نده كان ده بخويننه وه ئه و نامه ي كردارانه يه كه فريشته كرداره كانيانى له دنيا دا تو مار كردوه .

به لام حساب كردن : مه بهست ئه وه يه كه خواى گه و ره به نده كانى راده گريت و لىيان ده پرسىته وه له سهر كردار و گوفتار و بىرو باوه رپه كانيان جا چاك بو بىت يان خراپ ، پيش ئه وه ي كه مه يدانى حه شر به جى بهيئل ، خواى گه و ره ده فهرمويت : ﴿ ثُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا رَبُّهُمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُعْتَابُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ الأنعام . واته : دووباره گه پانه وه يان بۆلاى په روه ردگار يانه ، ئه و ئاگا دارىيان ده كه اته وه له وه ي كه كه ردويانه .

ئىنجا خه لكى له لى پرسينه وه دا جوئ جوئن ، هه يانه ئاسان لىي ده پرسىته وه ، وه هه يشيانه دادگاييه كه ي پره له مله جى رى و سهره نجامى خراپه ، وه كه له پيشه وه باسما ن كرد . زور فهرمووده ي دروست هه ن كه به لگه ن له سهر ئه وه ي كه به شيك له ئوممه تى پيغه مبه رى ئىسلام (ﷺ) خواى گه و ره سۆزى ده پريزىت به سهر ياندا بى حساب كردن له گه لىاندا ده يان خاته به هه شته وه .

موسليم له ئه بى هوره يره وه گىراويه تى يه وه كه پيغه مبه ر (ﷺ) فهرموويه تى : ﴿ يَدْخُلُ مِنْ أُمَّتِي الْجَنَّةَ سَبْعُونَ أَلْفًا ﴾

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۱۰۰﴾ واته : حه فتا هه زار كه س له ئوممه تی من به بی لیپرسینه وه ده چنه به هه شته وه .

به لام چۆنیه تی حساب کردن ههروه چۆن له قورئان و سوننه تدا هاتوو ، هه ره به و شیوه یه بروامان پییه تی به بی زیادوکه م، وه بروامان به وه هه یه كه چۆن خوای گه وه و به به زهیی ، به زهیی به برواداراندا دیته وه و سۆز و خوشه ویستیان له گه ل ده نوینیت ، كه به هه چ جورێك ئه وه له گه ل بی بروایاندا ناكات ، ههروه چۆن پیغه مبه ر(ﷺ) له فهرموده یه كدا كه (متفق علیه) یه ده فهرمویت :

﴿ يَذْنُو أَحَدَكُمْ مِنْ رَبِّهِ حَتَّى يَضَعَ كَنَفَهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ أَعْمَلْتَ كَذَا وَكَذَا فَيَقُولُ نَعَمْ . وَيَقُولُ عَمِلْتُ كَذَا وَكَذَا فَيَقُولُ نَعَمْ . فَيَقْرَرُهُ ، ثُمَّ يَقُولُ إِنِّي سَتَرْتُ عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا ، وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ ﴾ .

واته : هه ریه کیکتان له پهروه ردگار ئه وهنده نزیک ده بیته وه، جا خوای گه وه ده فهرمویت ئه ی بهنده ی من ئا ئه مه و ئه وه ت کرد ؟ ئه ویش ده لی به لی . دیسان خوای گه وه ده فهرمویت ئایا ئا ئه وه و ئه وه ت نه کرد ؟ دیسانه وه ئه میش ده لی به لی ، تا وای لی ده کات دان به گونا هه کانی دا ده نیت ، ئینجا خوای گه وه ده فهرمویت : ئه ی بهنده ی من من گونا هه کانتیم له دونیادا داپۆشی .. وا ئه مپۆش له گونا هه کانت ئه بورم .. مه به ست ئه وه یه خوای گه وه حساب له گه ل برواداراندا ده کات، به شیوه یه ك كه گونا هه کانی له ناو خه لکدا ئاشکرا ناکات به راستی ئه وه ئه و په ری لیپوردن و به زهیی یه " .

۹. حەوز (الحوض) :

پێویستە لەسەرمان که برۆمان هەبێت بەو گوزارشتە ی که پێغه مبه‌ر (ﷺ) داویەتی دەربارە ی حەوز، که خوای گەورە سوژی نواندووە بە پێغه مبه‌ر (ﷺ) و ئوممەتە کە ی ، ئەو فەرمودانە ی که لەو بارە یە وە هاتوون گەشتونە تە ئاستی (تواتر) که زیاتر لە (۳۰) هاوپی ی پێغه مبه‌ر (ﷺ) گیراویانە تە وە، یە کە م که س که دەچێتە سەر ئەو حەوزە ئاوە پێغه مبه‌ر (ﷺ) وە هەرچی بی برۆا و ئەوانەش که دوا یی گۆرانیان بە سەر هاتوووە لەو ی دەردە کرێن، ئەمە لە پاش دەرخستن و حساب کردنە .

پێغه مبه‌ر (ﷺ) دەفەر مویت : ﴿ اَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ ، مَنْ وَدَّهَ شَرِبَ مِنْهُ ، وَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ لَمْ يَظْمَأْ بَعْدَهُ أَبَدًا ، لِيَرُدَّ عَلَى أَقْوَامٍ أَعْرِفُهُمْ وَيَعْرِفُونِي ، ثُمَّ يَحَالُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ . فَيَقُولُ (ﷺ) : إِنَّهُمْ أُمَتِي فَيَقَالَ إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا عَمِلُوا بَعْدَكَ فَأَقُولُ سَحَقًا لِمَنْ بَدَّلَ بَعْدِي ﴾ رواه مسلم .

واتە : من یە کە م که ستانم که پیشتان دەکەوم بۆ سەر حەوزە کە ، هەرکەس هاتە سەری لێی دەخواتە وە ، وە هەرکەس لێی بخواتە وە هەرگیز تێنووی نابیت ، هەندیک قەوم دێنە لام که دەیانناسم و دەمناسن ، ئینجا بەرەبەستێک دەکەوێتە نێوانمان ، منیش دەلێم : ئەوانە ئوممەت ی منن، پێم دەوتریت : بەراستی تۆ نازانیت که ئەوان لە دوا ی تۆ چیاان کردووە ، ئینجا ئەفەر مویت : ئەلێم تیاچوون و سزاو روو پەشی بۆ ئەوانە ی که دوا ی من گۆران و لایاندا .

۱۰- ترازوو (المیزان) :

پیویسته له سه‌رمان که بروامان به‌و گوزارشته هه‌بیت که خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) داویانه ، که کرداری به‌نده‌کان له چاکه و له خراپه له رۆژی دواویدا به ترازوو ده‌کیشریّت ، ئەمه‌ش نیشانه‌ی دادوه‌ری خوا ی گه‌وره‌یه ، خوا ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت :

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَسِيبِينَ﴾ (الأنبياء: ۲۷)

واته : ترازوی دادوه‌ری داده‌نریّت له رۆژی دواویدا هیچ که‌سێک هه‌چ شتێک سته‌می لی نا‌کریّت ئە‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ر گه‌ردیله‌ی ده‌نکه خه‌رده‌لی‌کیش بیّت ئە‌یهێنن و ده‌یکێشن و حسابی بۆ ده‌که‌ن.

ئینجا ده‌مینیته‌وه سه‌ر شیوه و چۆنیه‌تی ئە‌و ترازوو ، ئە‌مه ته‌نها له زانیاری خوا ی گه‌وره‌دایه‌و له ئاستی زانیاری ئی‌مه به‌ده‌ره ، به‌لام هه‌نده ده‌زانین که چاکه و خراپه‌کانی پی ده‌کیشریّت به پیی ئە‌و کیشانه خوا ی گه‌وره خۆی بریار ده‌رده‌کات ، هه‌ر ئە‌و زانییه و چاکترین سه‌ره‌رشتیارو یارمه‌تیده‌ره بۆ به‌نده‌کانی .

۱۱. پـرد (الصراط) :

پیویسته برومان هه بیته که له دواى دادگایی و ترازوو خه لکی ویستگهی
حه شر به جی ده هیلن بۆ ئه وهی به سهر پردیکدا تیپه پین ، که له سهر دۆزه خ
دامه زراوه ، که پیی دهوتریت ((الصراط)) .

تیپه پریوون به سهر ((الصراط)) دا بۆ هه موو خه لکی به . پیغه مبه ران ،
راستگۆیان ، و برواداران و بی بروایان و هه تا ئه وانه ش که دادگایی ده کرین یان
ئه وانه ی که دادگایی نا کرین .

جا هه رکه س (استقامه) راوه ستاو و پهیره وکاری دینی خوا بوو بیته ، ئه و
کاتی که له سهر ئه و پرده راوه ستا ئه و به ئاسانی لیی ده په ریته وه ، جا هه رکه س
به پیی چاکی و جووری کرده وه کانی له سهر ئه و پرده ده په ریته وه ، ههیه
ههروهک بروسکه ، ههیه ههروهک با ، ههیه ههروهک ئه سپی چالاک ، ههیه
به هیواشی ، هه ندیک به گاگۆلکی ، ههیه به سکه خشى خوی به سه ریدا
را ده کیشتیت .

بوخاری و موسلیم له ئه بی سه عیدی خودری یه وه ده گیرنه وه ، که
پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی : ﴿يَمُرُّ النَّاسُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ وَعَلَيْهِ حَسَكٌ
وَكَلَالِيبٌ وَخَطَاطِيفُ النَّاسِ يَمِينًا وَشِمَالًا عَلَى جَنْبَيْهِ الْمَلَائِكَةُ
يَقُولُونَ اللَّهُمَّ سَلِّمِ اللَّهُمَّ سَلِّمِ ، فَمَنْ النَّاسُ مِنْ يَمُرُّ مِثْلَ الْبَرْقِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمُرُّ كَالرَّيْحِ ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْفَرَسِ الْمَجْرِيِّ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْعَى سَعْيًا
وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي مَشْيًا وَمِنْهُمْ مَنْ يَحْبُوا حَبْوًا وَمِنْهُمْ مَنْ يَزْحَفُ
زَحْفًا ، فَأَمَّا أَهْلُ النَّارِ الَّذِينَ هُمْ أَهْلُهَا فَلَا يَمُوتُونَ وَلَا يَحْيَوْنَ ، وَأَمَّا

الناس فيؤخذون بذنوب و خطايا فيحترقون فيكونون فحماً ثم يؤذن في الشفاعة ﴿١٠﴾ .

واته : خه لکی به سهر پردی دۆزه خدا تی ده په پڼ که له سهر ئه و پرده درکو دال و قولای تیژی هه مه جوړه و دپنده ی چرنوکار هه یه ، که به لای راست و چه پدا به چرنوکه کانیاں خه لکی راده کیشن، له کاتیځدا که له سهر ئه ملا و ئه ولای ئه و پرده فریشته هه و به رده وام ده لئڼ خوايه خه لکی سه لامهت که یت ، خوايه خه لکی سه لامهت که یت . جا خه لکی وا هه یه وه ک بروسکه و هی وایان هه یه وه ک با هی وایان هه یه وه ک ئه سپی تیژره و ده په پښته وه ، هی واشیان هه یه به هیواشی و به پیاده ده پروات هی وایان هه یه به گاگولکئی و هی واشیان هه یه به سکه خشئی تیډه په ریټ ..

به لام ئه وانه ی که ئه هلی دۆزه خن خوا په نامان بدات نه تیایدا ده مرڼو نه تیایدا ده ژین وه ک ژیانیکئی ئاسایی ، هه روه ها خه لکانیک هه ن که گیروده ی گونا ه و تاوانه کانیاں ده بن به هوئی ئه ووه ده سوتیڼ تا ده بنه خه لوز سه رله نوئی چاک ده کرینه وه ، ئینجا ریځایان پی ده درئ که داوی تکا (شفاعه) بکه ن . خوی گه وره باسی تیپه ربوون و په پښه وه ی به سهر ئه و پرده دا کردووه و ده فهرمویت :

﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ ﴿١١﴾ مریم.

واته : هیچ کهس له ئیوه نامښتته وه ، که به سهر ئه و پرده دا تی نه په ریټ ، ئه وه فهرمانیکه و له لایه ن په روه ردگارته وه بریاری کوټایی له سهر دراوه .

۱۲ - به هه شت و دۆزه خ :

له پاش ئهوانه پێویسته بپرومان هه بیته به بوونی به هه شت و دۆزه خ که دوو دروست کراون له دروست کراوهکانی خودی (الله) که ئامادهی کردوون بۆ پاداشت و سزا ئیستا هه ن و بهردهوام به هه میشهیی ده میننه وه، خوای گه وره دهفه رموئیت :

﴿يَوْمَ نَقُولُ لِحَجَّهْمْ هَلْ آمَنَّا لَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ ق. واته : ئه و رۆژهی به دۆزه خ ده لێن : ئایا پرپوویت ، ئه ویش له وه لامدا ده لێت : ئایا زیاتر ههیه ؟

پێغه مبه ر (ﷺ) له باره ی دۆزه خه وه دهفه رموئیت : ﴿نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ﴾ بخاری. واته : ئه م ئاگره ی ئیستانان به شیکه له حه فتا به ش له ئاگره ی دۆزه خ - خوا په نامان بدات - .

هه روه ها دهفه رموئیت : ﴿إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ تَوَضَّعَ فِي أَحْمِيسٍ قَدَمَيْهِ جُحْرَةٌ يَغْلَى مِنْهَا دَمَاعُهُ﴾ رواه البخاري .
واته : که مترین که سیکی سزادراو له ئه هلی دۆزه خ له رۆژی دوایدا ، پیاویکه که پشکویه ک ده خریته ژێر پێیهکانی ، که میشکی به هویه وه ده کوئیت - خوای گه وره په نامان بدات -

به لام خوای گه وره به زۆری باسی به هه رکهانی به هه شتی کردوه له په پاوه پیرۆزه کهیدا ، که دهفه رموئیت : ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾ فِي جَنَّةٍ وَعُيُونٍ ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَهُمْ حُورٍ عِينٍ ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمَنِينَ﴾ لَا

يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾ ﴿الدخان (٥١-٥٧) .

واته : به راستی خواپه رستان واته خوپاريزان له بئيه فرمانی خوی گه وره ،
وان له شوينکي دلنيادا ، له ناو به ههشت و سه چاوه کاندا له سوندوس و
نيسته برهق له بهر ده کهن و رووبه رووی يه که دهنه وه ههروه ها هاوجوتمان بۆ
دابين کردون له حورون عهين ، هه ميوه يه که داواکهن بۆيان ئاماده يه ، ئيتر
له ويدا مردن ناچيژن ، خوی گه وره له سزای دۆزه خ دهيانپاريزيت ، ئه مه سۆزو
لوتفی پهروه رديگارتته ، ئه ی بهنده ی خواناس به راستی هه ره ئه وه يه سه رکه وتنی
گه وره .

ههروه ها پيوسته بپرومان هه بيته به و گفتم وگويهي له نيوان ئه هلی
به ههشت و ئه هلی دۆزه خ دا رووده دات ، فهرموو سه يريکی ئه م تابلويه له
سوره تي (الأعراف) بکه : ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾﴾ الأعراف .

واته : هاوپرياني به ههشت بانگ له هاوپرياني دۆزه خ ده کهن ، به راست ئيمه
ئه وه ی پهروه رديگارمان پهيمانی دابوينی ، پيی گه يشتين و بينيمان ، ئايا
ئيوهش ئه وه ی که پهروه رديگارتان پهيمانی پيی دابوون ، ديتانه وه و پيی
گه يشتن ؟ وه لام ده دهنه وه و ده ليين : به ليی ، پاشان بانگ که ريک بانگ ده کات

نه‌فره‌تی خوا له سته‌مکاران ، - خوايه له هاوړپيانی به‌هه‌شت د‌امان‌بنيت و په‌نامان بدهيت له هاوړپيانی د‌وزه‌خ -

برواداران له به‌هه‌شتدا به هه‌ميشه‌یی د‌ه‌ميننه‌وه و کافرانيش به‌هه‌مان شيوه له د‌وزه‌خدا د‌ه‌ميننه‌وه، ئه‌مه‌ش له قورئان و فره‌موده‌کانی پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) زور باسی کراوه ، پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) د‌ه‌فه‌رمويټ :

﴿ إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ ، وَأَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ ، جِيءَ بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ، ثُمَّ يُدْبَحُ ، ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ ، يَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ ، فَيَرْدَادُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ . وَيَرْدَادُ أَهْلُ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ ﴾ رواه البخاري.

واته : کاتيک خه‌لکی به‌هه‌شت ره‌وانه د‌ه‌کرين و د‌ه‌چنه به‌هه‌شت ، وه‌خه‌لکی د‌وزه‌خيش ره‌وانه د‌ه‌کرين و د‌ه‌چنه د‌وزه‌خ ، مردن د‌ه‌هينريته نيوان به‌هه‌شت و د‌وزه‌خ ، ئينجا سه‌ری د‌ه‌برن ، ئينجا بانگ که‌ريک بانگ د‌ه‌کات : ئه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت ئيتر مردن نی‌یه ، وه‌ئ‌ه‌ی خه‌لکی د‌وزه‌خ ئيتر مردن نی‌یه ، به‌مه دلشادی ئه‌ه‌لی به‌هه‌شت زياد د‌ه‌بيت و ئه‌ه‌لی د‌وزه‌خيش زياتر غه‌مبار و خه‌فه‌تبار د‌ه‌بن .

بي‌گومان ئه‌م فره‌موده پيروزه نيشانه‌يه له‌سه‌ر مانه‌وه‌ی ب‌رواداران ب‌و هه‌ميشه‌یی له به‌هه‌شتدا و مانه‌وه‌ی کافرانيش ب‌و هه‌ميشه‌یی له د‌وزه‌خ دا .

شه شه م: باوهر به قهزا و قهدهری خودی (الله)

باوهر به قهدهر یه کی که له بنچینه کانی بیرو باوهری ئیسلامی، بنچینه ی شه شه مه له بنچینه کانی باوهر، هه رکه س باوهری به قهدهری خودی (الله) نه بیئت له بازته ی ئیسلام ده چیتته ده ره وه .

پیناسه ی قهزا و قهدهر:

زانایانی ئیسلام بۆ چوونی جیاوازیان له پیناسه ی قهزا و قهدهر هه یه ، هه یانه بۆ هه ردووکیان یه ک پیناسه ده کات و به یه ک شت دایان ده نیئت ، هه شیانه قهزا به شیوه یه ک پیناسه ده کات، که جیاوازه له پیناسه ی قهدهر ، ئه وانه ی که به شیوه یه کی جیاواز پیناسه ی قهدهر و قهزا ده که ن ئاوا ده ره رموون :

قهدهر : زانیاری و ئاگایی خوای گه وره یه به وه که له داها توودا دروست کراوه کان له سه رین و ئه نجامی ده ده ن .

قهزا : به ديهيځاني هه موو شته كانه له لايه ن خودى (الله) وه ته نها به ويستى ئه و .

ئه وانه ي كه يه ك پيڼاسه ي قه دهر و قهزا ده كهن ، ئاوا ده فهرموون : (ئه و (نيزامه) رځيمه دامه زراويه ، كه خودى (الله) دايناوه يو ئه م بوونه ، وه ئه و ياسا گشتى و سوننه تانه يه ، كه به هوپه وه هوكانى به ستووه به هوكاره كانه وه .) جا ئه و مه به سته ي كه له و پيڼاسه يه دا هاتووه قورئاني پيروز له زور له نيشانه كاني دا ئاماژه ي پي كړدووه ، نمونه : خواى گه وړه ده فهرمويت :

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ الرعد. واته : هه موو شتيك لاي پهره ردگار به ئه ندازه يه كي دياريكراوه ، له وه زيادو كه م ناكات .

كاتيک كه پرسيار له پيشه وا ئه حمه دي كورې حه نبل كرا ، دهر باره ي (قه دهر) جوانترين وه لامى دايه وه و فهرمووى : (قه دهر واته توانايى پي سنوورى زاتي رحمان) به راستى پيڼاسه يه كي ته واو ئارام به خشه ، چونكه قه دهر ماناي ئه وه يه كه خواى گه وړه ته قديرو ده ست نيشاني كړدووه ، وه ك ده فهرمويت :

﴿قُلْ ثُمَّ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ آل عمران. واته : هه موو كاروبارو فهرمان و سر كه وتننيك له لايه ن زاتي (الله) وه يه .

ديسان ده فهرمويت : ﴿وَالِيَهُ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ هود. واته : هه موو شتيك يو لاي خواى گه وړه ده گه رپته وه .

له راستی دا باوهر به قه‌دهر له سهر باوهر به سیفات و ناوه‌جوانه‌کانی خودی
(الله) دامه‌زراوه، له‌وانه : زانیاری و ویست و توانا، وه‌ک ده‌فه‌رمویت:

﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ البقره. واته: خودی (الله) به هه‌موو شتی‌ک
زانایه .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت : ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ الحديد. واته : خودی
(الله) به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا به ده‌سته‌لاته .

هه‌روه‌ها له شوینیکی تردا ده‌فه‌رمویت : ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ هود. واته:
زاتی (الله) نه‌نجامده‌ری هه‌ر شتی‌که که بیه‌ویت .

مانای باوهر به‌قه‌دهر :

مانای باوهر به‌قه‌دهر نه‌وه‌یه به‌نده باوهری به قه‌ده‌ری خێرو شه‌ر،
شیرین و تال هه‌بیټ، وه مه‌به‌ست له‌و باوهره نه‌وه‌یه که باوهری هه‌بیټ به
زانیاری نه‌زه‌لی خودی (الله) به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا جی‌به‌جی کراوه‌و تواناو
ده‌سته‌لاتی نه‌و هه‌مه‌گیره، له‌م باره‌یه‌وه شیخی ئیسلام ئیبنوته‌یمیه
ده‌فه‌رمویت : باوهر به قه‌دهر له‌سهر دوو پله دامه‌زراوه :

پله‌ی یه‌که‌م : باوهر به زانیاری (علم) ی زاتی (الله) ده‌گریته‌ خو که
دروست کراوه‌کان هه‌رچی ده‌یکه‌ن و کردویانه له زانیاری خوای گه‌وره به‌ده‌ر
نی یه، واته : به زانیاری نه‌زه‌لی خوادا تیپه‌رپوه، هه‌روه‌ها زانایه به‌سهر
کاروباریاندا ، له خواپه‌رستی و یاخی بوون و خراپه. ئینجا خوای گه‌وره له

تهخته‌ی پارێزراودا (لوح المحفوظ) دروست کراوه‌کان چۆن ده‌بن و چی ده‌که‌ن
تۆماری کردووه، که‌وابوو ئه‌وه‌ی که‌ توشته‌ ده‌بیته‌ شتیکی نه‌یه‌ که‌ توشته‌
نه‌بیته‌، وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ توشته‌ نه‌بیته‌ ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ توشته‌ بیته‌.

پله‌ی دووهم : باوه‌ڕ بوون به‌ ویستی جی‌به‌جی کراوی خودی(الله) و
ده‌سته‌لاتی هه‌مه‌گر و هه‌مه‌لایه‌نه‌ی، ئه‌وه‌ش بره‌وابوونه‌ به‌وه‌ی که‌ ئه‌وه‌ی
خودی(الله) ویستی له‌سه‌ر بووه‌ ئه‌بی و بووه‌، وه‌ ئه‌وه‌ی که‌
نه‌یویسته‌بیته‌ و نه‌یه‌ووته‌ نابیته‌، هه‌روه‌ها باوه‌ڕبوونه‌ به‌وه‌ی که‌ هه‌رچی له‌
ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌ له‌ جم‌وجۆڵ و بی‌ده‌نگی و ئارامی هه‌مووی به‌ ویستی
خودی(الله) یه‌.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی به‌بهنده‌کانی داوه‌ به‌ گوێڕایه‌ڵی
خۆی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی (عليهم السلام)، وه‌ قه‌ده‌غه‌ی کردوون له‌ یاخی بوون له‌
فه‌رمانه‌کان، خوای گه‌وره‌ چاکه‌کاران و خواپه‌رستانی خۆش ده‌ووته‌ و
بی‌بره‌وایان و خراپه‌کارانی خۆش ناووته‌، وه‌ هه‌رگیز خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی به‌
خراپه‌ و داوێن پیسی و ده‌سته‌ پیسی نه‌داوه‌. وه‌ هه‌رگیز بی‌باوه‌ری له‌
به‌نده‌کانی په‌سه‌ند ناکات.

له‌ راستیدا به‌نده‌کان بکه‌رن، خوای گه‌وره‌ش به‌دییه‌ته‌ری کاره‌کانیان ه‌،
به‌نده‌ و ده‌بیته‌، بره‌وادار و چاکه‌یان کافرو خراپه‌، وه‌ هه‌ریه‌که‌شیان به‌
توانان به‌سه‌ر کاره‌کانیاندا و ویستی تاییه‌تیشیان هه‌یه‌، به‌لام خوای گه‌وره‌

به‌دیهنهری ویست و تواناگانیا نه ^۷ پوخته‌ی فەرموده‌که‌ی ئیبنوته‌یمیه ئه‌وه‌یه
که باوه‌پ به‌قه‌ده‌ر له‌سه‌ر چوار پله‌و پایه‌دایه :

۱. باوه‌پ بوونه به‌زانیاری ئه‌زه‌لی زاتی (الله) له‌زانینی کرداری به‌نده‌کانی
پیش ئه‌وه‌ی ئه‌نجامی بده‌ن .

۲. تۆمارکردنی ئه‌و کارانه له‌ته‌ختی پارێزراودا ، چونکه به‌زانیاری ئه‌زه‌لی
خودی (الله) دا تێپه‌ریان کردووه .

۳. ویستی خودی (الله) جی به‌جی کراوه و ده‌سته‌لاتیشی هه‌مه‌گرو
هه‌مه‌لایه‌نه .

۴. خودی (الله) هه‌موو دروست کراوه‌کانی به‌دیهنناوه له‌گه‌ڵ کرداره‌کانیان
وه شیوه‌یان و به‌دیهنهری هه‌مووشتیکه .

سه‌رباری ئه‌مه پێویسته باوه‌رمان به‌وه هه‌بیّت ، که قه‌ده‌ر دابه‌ش ده‌بیّت
بۆ خێرو شه‌پ، وه ئه‌م قه‌ده‌ری خێرو شه‌په ده‌دریته پال خه‌لکی و دروست
کراوه‌کان .

به‌نیسه‌بت خودی (الله) وه، هه‌موو خێرو شه‌پێک له‌قه‌ده‌ر نادریته پال
خوای گه‌وره، به‌لام واپه‌سه‌نده که شه‌پ بخریته ناو گشتی یه‌تیه‌وه وه‌ک
خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت :

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ط الزمر. واته : خودی (الله) به‌دیهنهری هه‌موو
شتیکه ..

(۷) له‌رونکردنه‌وه‌ی (عه‌قیده‌ی واسطیه) وه‌رگراوه .

ههروه‌ها شیاوه بدریته پال‌هۆکار، وهك خوائ گه‌وره ده‌فه‌رمویت :

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ الْفَلَقِ. واته: بلی په‌ناده‌گرم

به په‌روه‌دگاری به‌دیهنه‌ری به‌ره‌به‌یان یان روناکی ، له خراپه‌ی دروست
کراوه‌کانی .

هه‌روه‌ها شیاوه که ناو ببریت به لابردنی بکه‌ره‌که، وهك ده‌فه‌رمویت : که
له‌سه‌ر زمانی (جن)‌وه ده‌گپ‌ته‌وه :

﴿وَإِنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمَنٍ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١﴾﴾

الجن. واته: به‌راستی ئیمه نازانین ویستی شه‌ر هه‌یه به‌وه‌خه‌که‌ی له‌سه‌ر
زه‌وی به‌یان په‌رده‌دگاریان رینمایی خپرو چاکه‌ی مه‌به‌سته‌بویان .

ئه‌بێ له‌وه دلنیا‌بین که زاتی(الله) شه‌ری دروست نه‌کردووه له هه‌موو
روویه‌که‌وه، دانایی خوائ گه‌وره ئه‌وه وه‌لا ده‌خات ، بۆ نمونه: نه‌خوشی بۆ
مروڤ وهك شتیکی کات و وواله‌تی شه‌ره، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌خوشیه له‌داهاتوودا
له کاتی‌کدا که نه‌خوشه‌که به‌ئارام بی‌ت و یادی خوا له‌بیرنه‌کات و وهك
برواداریکی راسته‌قینه روویه‌پووی نه‌خوشی و ئیش و ئازاره‌که بی‌ته‌وه ، ئه‌وه
ئه‌وه نه‌خوشیه هۆی لی‌خوش بوون و پاک بوونه‌وه‌ی ده‌رونه .

هه‌روه‌ها به‌ند کردن و ئازاردانی برواداران له‌لایه‌ن دو‌رمنانی خواوه له
وواله‌تدا شه‌رو نا‌ره‌حه‌تی به‌چونکه پره له ئازارو ده‌ردی سه‌ری به‌لام خوی بۆ
خوی پته‌وکردنی ریزی بروادارانه و پاک کردنه‌وه‌ی ده‌رونه‌کانه،
په‌روه‌ده‌کردنی گیانه‌کانه، له‌سه‌روئه‌مانه‌شه‌وه پاداشتیکی زۆرو خیریکی
گشتی به‌له‌روژی دوا‌یی دا .

به لگه هیئانه و دی بی برواکان به قه دهر

موشریکه کان ویستویانه که به قه دهر و ویستی خودی (الله) به لگه بهیننه وه له سهر هاویهش پهیدا کردنه کیان ، واته ئه یان ووت : ئه گهر ویستی ئه و نه بوايه ئه وان شهریکیان بۆ خوا بریار نه ئه دا و نه ئه که و تنه ناو ئه و تاوانه وه ، خوای گه ورهش له قورئانی پیروژدا ئه و به لگه یه یان به تال دهکاته وه و به درویان ده خاته وه ، وه که ده فهرمویت :

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَاسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا خُرُصُونَ ﴿١٠٩﴾﴾ الأنعام.

واته : ئه وان که هاویهشی بۆ خوا بریار ده دهن ، ئه لێن : ئه گهر خودی (الله) بیویستایه ئیمه هاویهشمان دانه ئه نا، ههروه ها باو و پیاپیرانی شمان ، ههروه ها هیچمان له خواردن له خۆمان قه دهغه نه ده کرد ، هه ره به و شیوه یهش پێشینانیان درویان کردو پیغه مبه رانیان به درۆ خسته وه ، تا سزای ئیمه یان چهشت ، ئه ی موحه ممه د پێیان بلێ : ئایا هیچ زانیاریه کتان هه یه که پشتی بی بیهستن ، که خوا له هاویهش دانان و یاخی بوونتان رازی یه ؟ نه خیر هیچتان به دهسته وه نی یه و به لکو ته نها شوین گومان که وتوون و له به لگه هیئانه وه تاندا درۆ ده کن ، ئه ی موحه ممه د پێیان بلێ : به لگه ی به لگه نه ویست ته نها لای خوای گه وره یه ، ئه گهر بیه ویت رینمایی هه مووتان دهکات ئه مه وه لامی خوای گه وره یه بۆ هاویهش دانه ران ، وه به لگه ی به لگه نه ویستی هه یه

له رۆژی دوايیدا ، که له سهر دووبته ما دامه زراوه ، که هیچ کام له موشریکان گومانیان له ودا نی یه و ناتوانن مله جیری ی بهرام بهر بکهن، که ئه مانهن :

یه کهم: خوای گه وره سزای بی باوه پانی پیشووی داوه ، جا ئه گهر ئه وان خاوه نی ویست و ئیختیار نه بونایه خوای گه وره سزای نه ئه دان ، چونکه خوا پهروه ردگاره و سته م له کهس ناکات .

دووهم : ئه وی به لگه به قه ده ر دینیت ه وه له سهر بی بروایی و تاوان و یاخی بوونه کانی ، ئه وه به بی هیچ زانیاری یه ک قسه به دهم خواوه هه لده به ستیت ، چون دروسته که بی بروا یان یاخی و تاوانکار به لگه به ینیت ه وه که خودی (الله) بی بروایی و یاخی بوون تاوانی له سهر نویسووه و واجبی کردووه پیش ئه وه ی که ئه و بی بروایی و یاخی بوون و تاوانانه ی لیوه ئه نجام بدریت ، له گه ل ئه وه دا که قه ده ری خودی (الله) پیش روودانی شتیکی نادیاره و جگه له خودی خو ی که سی تر نایزانیٲ ..

بۆ نمونه ئه وه ی که ده لیت : له بهر ئه وه ی خودی (الله) له سهری نویسوم که دزی بکه م، ئه و ا من دزیم کرد ، ئایا ئه و ئاگاداریو به سهر ته خته ی پارێزراودا و ئه و ته خته یی خو یندبووه وه که چی له سهر نوسراوه ؟.

ئهم به لگه نه ویسته ی خودی (الله) وه لامه بۆ ئه و خه لکانه ی یاری به قه ده ری خودی (الله) ده که ن، وه داوای ئه و له قورئاندا ئه وه یه ، که خه لکی فه رمانه کانی خودی (الله) جی به جی بکه ن و له قه ده غه کراوه کانی دوور بکه ونه وه ، وه واز له شتی نادیارو رۆچوون به بی به لگه ی زانستی له و بواره دا به ینن .

شاردنه وهی قهدهر و کهراهیه تی رۆچوون تیایدا

ئه وهی که موسولمان پیویستی پییه تی له باسی قهزاو قهدهردا ، ئه وهیه که له واته کهی بگات و پله و پایه کهی بزانیته ، ئیتر له وه زیاتر له و باسه دا پیویستی به هیچی تر نییه ، وه ئه وهی که خودی (الله) ئه زانیته پیویستمان پییه تی له و باسه دا بۆی روون کردوینه ته وه ، ئیتر له وه زیاتر پیویست ناکات ئیمه خوّمانی پیوه خه ریک بکه ین و تیایدا هیلاک بین .

وه نه بێ قهزاو قهدهر شتیکی نادیار بیته که تا ئیستا زانیاری مرقوف تیایدا سه راسیما بیته و ده رکی چۆنیه تی نه کرد بیته ، به لکو ده بینیت سیفه ته کانی خودی (الله) ئا سه ره کانیان ده رک ده کریت ، به لکو چۆنیه تییان ده رک نا کریت و نا زانیته ، هه ره ها چۆنیه تی خودی خوایه تی (الله) که ژیری مرقوف په ی پی نابات و نا یزانیته ، هه ره له به ره ئه وه پیغه مه بهر (ﷺ) نه هی کردووه له رۆچوون له زانینی چۆنیه تی قهدهردا ، پیشه وا احمدی کوپی حه نبه له عه مرێ کوپی شوعه یبه وه و ئه ویش له باوکی و باپیری به وه ده گێریته وه ، که :

﴿ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ذَاتَ يَوْمٍ وَ النَّاسُ يَتَكَلَّمُونَ فِي الْقَدَرِ وَ قَالَ لَهُمْ : مَا لَكُمْ تَضْرِبُونَ الْكِتَابَ بَعْضُهُ بِبَعْضٍ هَذَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ﴾
واته : رۆژێك پیغه مه بهر (ﷺ) هاته ده ره وه بینی خه لك گه فته وگو ده ره باره ی (قه ده ره و قهزا) ده كه نه ، پیی فه رمون : ئه وه چیتانه ، به هه ندێ له قورئان ده ده نه له هه ندیکی تری ، ئا به م کاره بووه که نه ته وه کانی پیش ئیوه تیاچوون .

بهراستی جوانترین وه لَامِيك كه له م بواره دا درايته وه وه لَامِي پيشه وا
 (عەلى) كورپى ابى (تالب) ه كاتيك كه پرسىاريان ليكرد دهرباره ي قهدهر
 فهرموى : (ريگايه كى تاريكه مه يگر نه بهر) ديسان لييان پرسى ئاگاداران كه
 له باره ي قهدهر وه ، فهرموى: (دهربايه كى قولّه تييدا رومه چۆ) ديسان لييان
 پرسى يه وه ئاگاداران بكه ره وه دهرباره ي قهدهر، فهرموى : (خۆت ماندوو
 مه كه بۆ زانينى نه پينى خودى (الله)) .

ديارده و شوپينى قهدهر له بيروباوه رى موسولماندا

ئايينى پيروزي ئيسلام له سهر خۆبه دهسته وه دان دامه زراوه ، بۆ دانايى و
 ويستى خودى (الله) و، پرسىار نه كردن له دريژه ي دانايى يه كانى خواى گه وه
 له فرمان وه نه هيه كانيدا ، هاوړپياني پيغه مبه ر (ﷺ) به و شيوه يه بوون هه رگيز
 پرسىاريان نه كردوه له حيكمه ته كانى خواى گه وه ، به و شيوه يه هاوړپياني
 پيغه مبه ر (ﷺ) زۆر وابسته بوون له گه لّ خواو پيغه مبه رى خوا داو هه ميشه
 بى توانايى و ئاتاجى خويان نواندوه و به بى مله جيړئ ته سليمى فرمان و
 نه هيه كان بوون، عبدالله ي كورپى عباس ده فهرمويت: (هه رگيز كۆمه ليكم
 نه ديوه چاكرت بووبيتن له هاوړپياني پيغه مبه رى خوا (ﷺ) چونكه جگه له
 سيانزه مه سه له زياتر پرسىاريان لي نه كردوه تا گيانى به خشيوه) (له
 اعلام الموقعين دا هاتوه) .

ئوه بزائن كه له مه سه له ي قهدهر دا هه موو هاوړپياني پيغه مبه ر (ﷺ)
 و تابعين و هه موو زانايانى (سنة و حديث) يه كده ننگن له سهر ئوه ي كه هه موو
 زينده وه ريك تۆماركراوه له (لوح المحفوظ) دا ، كه تا روژى دوايى چى به سه ر

دیت، به لّام ئه وه ناگهیه نیت که مرۆقه کان له ناوچاوانیان یان چاره نووسیان
نوسراوه چی بکه ن و چی نه که ن، به لکو مه به ستمان ئه وه یه ئه وه ی که به سه ر
مرۆقه کاند دیت به زانیاری ئه زه لی خوا دا تیپه ر بووه و تۆمار کراوه .

ئهو داود له عوباده ی کور ی سامته وه ده گێر یته وه ، له سه ره مه رگدا به
کور په که ی وت : (ئه ی کور ی من به راستی تامی ئیمان ناچیزیت ، تا وا نه زانیت
به بی گومان که ئه وه ی توش ت ده بی ت شتیک نیه که توش ت نه بی ت یان به هه له
توش ت نابیت ، وه ئه وه ی که توش ت نه بووه شتیک نیه که توش ت بی ت وه
ئه وه ی که گومان ی تیدا نی یه ئه وه یه که ئه م جو ره باوه ره گه وره ترین
کار تی کردنی هه بوو له ده رونی هاوړ یانی پیغه مبه ردا، هه ر به م بیرو باوه ره وه ،
زه ی یان ته ی کرد و هه لگری باوه ری قه ده ر بوون به و شیوه یه ی که
پیغه مبه ر(ﷺ) به عبدا لله ی کور ی عباسی فه رموو :

﴿ يَا غُلَامُ إِنِّي أَعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ
تُجَاهَكَ إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ
لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ
وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ
عَلَيْكَ رَفَعْتَ الْأَقْلَامَ وَجَعْتَ الصُّحُفَ ۝﴾

واته : ئه ی رۆ له ! چه ند وشه یه کت فی ر ده که م ، خوا ی گه وره یپاریزه
به به جی هیئانی فه رمانه کانی ئه ویش تو ده پاریزیت ، له خوا ی گه وره نزیک
به ره وه به به جی هیئانی فه رمانه کانی ئه ویش به ره و رووت دیت ، که پرسیا ر
کرد پرسیا ر ته نها له خود ی(الله) بکه ، که پشت ت به ست ته نها پشت به خوا

بیهسته، وه بیگومان بزانه که ئەگەر هەموو خەڵکی کۆببنه وه ، که سودی شتیکت پێ بگهیهنن ناتوانن مه‌گەر شتیک که خوای گه‌وره به عیلمی ئەزه‌لی خوای بۆی تۆمار کردبێتی وه ئەگەر کۆش ببه‌وه که زیانی شتیکت پێ بگهیهنن ناتوانن هیچ زیانیکت پێ بگهیهنن مه‌گەر خوای گه‌وره به‌پێی زانیاری ئەزه‌لی خوای له‌سه‌ری تۆمار کردبێتی ، کار ته‌واو بووه و پینوس له‌ نویسنی کۆتایی هاتوو ، لاپه‌رده‌کانیش وشک بوونه‌ته‌وه واته‌ نیشانه‌ی ته‌پری مه‌ره‌که‌بی پێوه نه‌ماوه .

به‌راستی ئەم جو‌ره باوه‌رپه له‌ دڵه‌کانیاندا جیگیر بووه‌و دڵ ئارامی و دلتیایی له‌ ده‌رونیاندا دامه‌زراوه و شکۆمهن‌دی پێ به‌خشیون به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌رچی هی‌زی دنیا هه‌بووه له‌به‌ر چاویاندا بێ‌به‌ها و لاواز بووه ، به‌هۆی باوه‌رپانه‌وه به‌ قه‌ده‌ری زاتی (الله) . چ به‌ختیاریه‌ک و دلتیاییه‌ک و ئازایه‌تیه‌ک له‌وه به‌رزتره که باوه‌رپک دروستی بکات ، که دروشمه‌که‌ی ئەمه‌ بیت :

﴿ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُحْطِطْكَ وَ مَا أَحْطَطَّكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ ﴾ واته :

ئوه‌ی که توشته‌ ده‌بێت شتیک نی‌یه که توشته‌ نه‌بێت ، وه ئوه‌ی که توشته‌ نابێت شتیک نی‌یه که توشته‌ بێت .

ئا لێره‌دا ده‌بینین هۆی ئەو هه‌موو کارانه‌ی که له‌سه‌ر ده‌ستی کۆمه‌لێک برواداردا رووی داوه و جێ‌به‌جێ بووه ئەم دینه‌ی پێ سه‌رکه‌وتوو ، ته‌نها ئەو باوه‌رپونه‌ بووه به‌ قه‌ده‌ر ، جا ئەو که‌سه‌ی که هه‌لگری ئەو جو‌ره بیروباوه‌رپه‌یه ، له‌ده‌ست هه‌موو جو‌ره کۆیله‌یه‌ک رزگاری ده‌بێت له‌سه‌ر زه‌وی دا و ته‌نها به‌ ته‌نها خوای تاک و ته‌نها ده‌په‌رستێت نه‌ له‌ سه‌ته‌مکاران و نه‌ له‌ که‌م‌وکوپری رۆزی و جگه‌رگۆشه‌ باکی هه‌یه ، چونکه‌ ده‌زانی‌ت به‌ یه‌قین و به‌بێ

گومان ئەمانە ھەموو بەزانیاری ئەزەلی خوای گەورەدا تێپەربووە ، لەبارە ئەم جۆرە تیگەشتنە (ابن رجب) لە پەراوی (جامع العلوم والحکم) دا دەفەرموێت : (ھەزکەس لەوہ دلتیا بیت ، کہ ھەموو دروست کراویک لەسەر زەوی دا گللە ، ئیتر چۆن گوێراپەلێ و پەرستنی کەسیک دەکات کە گللە ، بەسەر گوێراپەلێ و پەرستنی پەرەردگاری دروستکراوەکاندا . یاخود چۆن گل رازی دەکات بە زیزکردنی پەرەردگاری بەخشنەدە ، بە راستی ئەمە شتیکی سەرسوڕەینەرە) .

کەوابوو ئەو نەفسە ی کە دلتیا بە قەدەری خودی (الله) ، بە ھەرەمەند دەبێت بە بە ھەرەکی تر کە ھیچ بە ھەرەکی تری دنیا ھاوکیشی ئەو بە ھەرە ناییت ، کە ئویش بە ھەری رازی بوونە لە ھەر ئاستیکدا ، وە ئەوہی کە ئەو نەفسە و دەبینیت کە کارەکان دین و ئەنجام دەدرین یان نەو ، ھەمووی لە ویستی پەرەردگاری جیھانیاندا بە کە دادوەرو بەسۆزو دانایە ، لەبەر ئەوہ رازی یە کە بە دیھێنەرەکی ئەیەوێت بۆی ، وە دلتیا بە کە ھەمووی خەیر و چاکە یە بۆی ، وە خوای گەورە دەفەرموێت :

﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ سَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ البقرہ . واتە : شت و پێش دیت بۆتان ، کە بە لاتانەوہ ناخۆشەو بە شەری دەزانن کەچی خێرو چاکە یە بۆتان ، جاری واش ھە یە شتیکتان بە لاوہ خۆشەو بە خێرو چاکە یە دەزانن ، کەچی شەرو ناخۆشی یە بۆتان ، خودی (الله) دەزانیت و ئیوہ نایزانن .

پیّم باشه لیږدهدا ئاموژگاری یه کی پیّشه‌وا (شافعی) بهیّم ، که ده‌فهرمویت : (ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا ئیوه با هه‌میشه ئه‌م فهرمووده قورتانی یه دوعاتان بیّت :

﴿ رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴾ الکهف. واته: ئه‌ی په‌روه‌رگارمان ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوتمان پیّ به‌خشه و رینماییمان به‌فهرموو له کاره‌کانماندا .

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه با ئیّمه ته‌نها داوای ره‌حمه‌ت بکه‌ین، نه‌ک مله‌جیری بکه‌ین له‌سه‌ر جوّری ره‌حمه‌ته‌که ، چونکه ئیّمه نازانین ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره له‌گه‌ل چیدایه ، جاری وا هه‌یه ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره له‌گه‌ل نه‌خۆشی دایه ، جاری واش هه‌یه له‌گه‌ل زیندانی دایه، ئه‌و نه‌فسه‌ی که برپوای به‌قه‌ده‌ر دامه‌زاییت هه‌رگیز به‌به‌ره له‌خوایی نابیّت و به‌موصیبه‌ت و ناخۆشیش په‌ست و دلمه‌ند نابیّت، چونکه دلنیا به‌له‌وه‌ی که کاروباری هه‌مووی خه‌یره .

پیّغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فهرمویت : ﴿ عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ ﴾ .

واته : جیگه‌ی سه‌رسوهرمانه ، برپوادر هه‌موو کاروباری خه‌یره ، ئه‌مه‌ش بو که‌س نییه ته‌نها بو برپوادر نه‌بیّت ، که توشی خۆشی و ئاسوده‌گی ده‌بیّت سوپاس ده‌کات و سوپاسگوزاره، وه ئه‌گه‌ر توشی ئه‌سته‌نگ بیّت ئارامی ده‌نوییّت و ته‌نگه‌تاو نابیّت ، ئه‌میشی بو ده‌بیته‌ خێرو چاکه .

هەر به و پێ یه بووه که نه فسی هاوړپیانى پيغه مبه ر(ﷺ) به رزو بلند بووه و له ژږير سايه ی سيبه رى ئه و بوچوونانه دا گيانيان گه شه ی کردووه و تا وای ليهاتووه له روانگه ی ئه وانه وه ته نگژه و ئاسته نگو ئاسوده گى و خيرو خوښى وه که يه ک و ابووه ، چونکه خاوه نى سوپاس و ئارامى به رده وام بوون به هوى بپړواى پته ويان به قه ده رى خواى گه وره .

وه که له (مدارج السالکين) دا هاتووه ، که حه زره تى عومهر(ﷺ) ئاوا ده فهرمويت : (لَوْ كَانَ الصَّبْرُ وَ الشُّكْرُ بَعِيرَيْنِ مَا بَاكَيتُ أَيُّهُمَا أَرْكَبُ) .
واته : ئه گه ر (خوگرى و سوپاسگوزارى) دوو حوشتر بوونايه نه منه زانى سوارى کاميان بومايه . له هه مان سه رچاوه هاتووه ، که (ابن عه تاو) فهرمويه تى :

(الرِّضَا سَكُونُ الْقَلْبِ إِلَى قَدِيمِ اخْتِيَارِ اللَّهِ لِلْعَبْدِ ، إِنَّهُ اخْتَارَ لَهُ الْأَفْضَلَ) واته : رازى بوون به قه ده ر ئارامى دلّه به شتيك كه خودى (الله) له قه ديمدا بۆيه نده ی هه لېژاردووه ، گومانيش له وه دا نى يه كه چاكترين شتى بۆ به نده كه ی هه لېژاردووه .

ئهمه و ئارام گرتن به پيى هاوړپايى زانايان پيوسته ، وه له وه ش زياتر رازى بوونه به حوكمى خودى (الله) ، وه بنچينه ی رازى بوون به حوكمى خوا رازى بوونى به قه ده رى خودى (الله) ، وه هه ست كردنه به لوتف و سوژى خواى گه وره به رامبه ر به به نده كانى ، له (مدارج السالکين) دا هاتووه كه زاناو خواناس (عبدالواحد بن زيد) ده فهرمويت :

(رازى بوون ده رگای هه ره گه وره ی خودى (الله) يه ، به هه شتى دنيايه ، باخچه ی پشودانى به نده كانه ، كۆمه لى رازيه كان به قه ده رى خوا تيبينى

پاداشتی خوای به سۆز دهكهن و ههست به خیری تهواو دهكهن له توش بوونهكهیدا، وه ههركیز گلهیی له خودی (الله) ناكهن، كه خاوهنی قهدهرهكهیه، جاری وا ههیه تیبینی پاداشتی رازی بوون به قهدهر دهكهن و ئهوه وایان لی دهكات، ئیش و ئازاری توش بوونهكهیان له بیر دهباتهوه، وه جاری واش ههیه تیبینی و گهوهیی و دهست بالایی و تهواویهتی توش كههرهكه دهكهن و بهلكو لهزهت له توش بوونهكهیان وهردهگرن له بهر ئهوهی له خۆشهویستهكهیان ههیه دههچووه).

باش ئهوهش بزانین مهههست له رازی بوون به قهدهر، رازی بوون به زهلیلی و كوفر ناگهیهنیت، بهلكو رازی بوونه بهوهی كه دیاری كراوه له توشهات و نارهحتیهكان، ههركیز خودی (الله) به زهلیلی و كوفر بۆ بهندهكانی رازی نابیت.

باوهر به قهدهر پێچهوانه‌ی وابه‌ست بوون به هۆكانه‌وه

نی یه

پێویسته ههركیز ئهوه له بیرو هۆشمان بهدهر نه‌بیت، كه ئیمه له‌لایه‌ن خودی (الله) وه فه‌رمان پێكراوین له كاره‌كانماندا هۆكان له‌به‌رچاو بگه‌رن، له‌گه‌ڵ پشت به‌ستن به‌ خودی (الله) وه بپروامان وا بێت، كه هۆكان ئه‌نجام نابه‌خشن ئه‌گه‌ر ویستی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر نه‌بیت.

له‌به‌ر ئه‌وه موسوڵمان ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر قه‌ده‌غه (حرام) كراوه كه واز له‌هۆكان به‌هێنیت له كاره‌كانیدا، بۆ نمونه: ئه‌گه‌ر مروّقیك وازی له كۆشش كردن هێنا بۆ به‌ده‌ست هێنانی رۆزی ئه‌وه له شه‌رعی خوای گه‌وره تاوانبار ه.

وه پیغمبر(ﷺ) روونی کردوته وه ، که به راستی و دنیایی هۆکان له قه‌ده‌رن ، هه‌روه‌ک له (زاد المعاد) دا هاتووه له پیغمه‌ریان پرسی(ﷺ) :

﴿ أَرَأَيْتَ رَقِيَ نَسْتَرْقِي بِهَا وَ تَقَى نَتَّقِي بِهَا ، وَ أَدْوِيَّةً نَدَاوِي بِهَا هَلْ تَرُدُّ بَيْنَ قَدَرِ اللَّهِ شَيْئاً ؟ ﴾ پیغمه‌ر(ﷺ) فه‌رمووی : هِي مِنْ قَدَرِ اللَّهِ ﴿

واته : ئایا ئی‌مه که دوعایه‌ک ده‌که‌ین ، یان به شتی خۆمان ده‌پاریزین ، یان ده‌رمان دروست ده‌که‌ین ده‌رده‌کانمانی پێ ته‌داوی ده‌که‌ین ، ئایا ئه‌مه‌ دژی قه‌ده‌ری خوايه ؟ فه‌رموی : ئه‌وه‌ش له قه‌ده‌ری خوايه .

له‌به‌ر ئه‌وه عومه‌ری کو‌پی خه‌تاب کاتی‌ک که کۆمه‌لی‌ک له خه‌لکی یه‌مه‌نی بینی ده‌ستی به‌ گریان کرد. به‌پێ ئه‌وه‌ی خواردنیان له‌گه‌ڵ خۆیان هینابیت هاتبوون گوافیان ده‌کرد، هه‌ر بۆیه‌ش لۆمه‌ی کردن.

له (مدارج السالکین) دا هاتووه که (ابن القيم الجوزیه) فه‌رمویه‌تی: "که یه‌کتایه‌رستی جی‌به‌جی نابیت و نایه‌ته‌جی تا وابه‌ست و په‌یوه‌ندی نه‌کریت به‌و هۆیانه‌وه که خوای گه‌وره‌ دایان (

هه‌روه‌ها (سه‌هلی کو‌پی عبدا‌لله) ده‌فه‌رمویت : (هه‌رکس تانه‌ بدات له جولان و گه‌پان به‌ دوا‌ی پا‌روی هه‌لا‌دا ئه‌وه تانه‌ له سونه‌ت ده‌دات، وه هه‌رکس تانه‌ له پشت به‌ستن به‌ خوای گه‌وره‌ بدات له‌کاتی کارکردندا ئه‌وه تانه‌ له با‌وه‌ر ده‌دات، پشت به‌ستن به‌ خودی (الله) له‌کاتی کارکردندا دوا‌ی له‌به‌رچاو‌گرته‌ی هۆکاره‌کانی ره‌وشتی پیغمه‌ر(ﷺ) بووه، جا هه‌رکس کار به‌پێی حا‌لی ئه‌و ئه‌نجام بدات با‌واز له سونه‌ته‌که‌ی نه‌هینیت .

راسته‌قینه‌یی باوهر

ئه‌وانه‌ی له‌مه‌وبهر باسمان کرد کۆمه‌له‌ پێویستی یه‌ک بوون که پێویسته‌ بپرومان پێیان هه‌بێت ، به‌لام مانای باوهر پێیان چی یه‌ ؟ وه‌چۆن ده‌بێت ؟ وه‌ ئه‌وشته‌ چی یه‌ که راستیه‌تی ئه‌و ناوه‌ ده‌گه‌یه‌نێت ؟

زانایان له‌م بابته‌ رای جیاوازیان هه‌یه‌ ، به‌لام زانایانی سوننه‌ت به‌ گشتی کۆن له‌سه‌ر ئه‌م دوو وته‌ :

یه‌که‌م : ئه‌فه‌رموون : که باوهر ناویکه‌ به‌راستی زانین به‌ دل و بپارێدان به‌ زمان و کارکردن به‌ ئه‌ندامه‌کان ده‌گرێته‌ خۆی ، وه‌ ئه‌م وته‌ رای زۆربه‌ی زانایانی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته‌ .

دووهم : ئه‌فه‌رموون : (که باوهر ناویکه‌ به‌راستی زانین به‌ دل و بپارێدان به‌ زمان ده‌گرێته‌ خۆی ، وه‌ ئێتر کارکردن به‌ ئه‌ندامه‌کان له‌خۆی ناگرێت ، به‌لام ده‌فه‌رموون کارکردن به‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی که له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) به‌ دروستی هاتوو له‌ لوتکه‌ی کارکردن به‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌تی و راسته‌ و پێویسته‌ له‌سه‌ر هه‌موو پرۆاداریک) .

به‌لام به‌لگه‌کانی قورئان و سه‌ننه‌ت زیاتر پشتگیری رای یه‌که‌م ده‌کات و جیاوازی له‌ نێوانیاندا جیاوازی یه‌کی وێنه‌یی یه‌ .

روونکه‌ره‌وه‌ی عه‌قیده‌ی ته‌حاوی ده‌فه‌رمووت : (ئه‌و جیاوازی یه‌ی که له‌ نێوان ابی حه‌نیفه‌ و زانایانی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت هه‌یه‌ جیاوازی یه‌کی وێنه‌یی یه‌ ، کرداری ئه‌ندامه‌کان کاتی که پێویسته‌ بۆ باوهرپی دل یان به‌شیک له‌ باوهر له‌گه‌ڵ هاوڕایی زانایاندا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بکه‌ری گوناھی گه‌وره‌ له‌بازنه‌ی باوهر ده‌رناچیت ، به‌لکو له‌ ویستی خودی (اللَّهُ) دایه‌ که بیه‌وێت

سزای بدات یان لئی بیوریت ، ئه و کیشیه که له و باره وه ههیه کیشیه کی
سه رزاره کی یه نابیته هوی خراپی بیروباوه پ) .

جا که کار ئاوا بیت جیگه ی خویه تی و سود به خشه ، که به م چند
خالانه ی خواره وه ئه وه روون بکهینه وه که زانایانی سوننه ت هاوه لوئستن
له سه ری له م بابه ته دا :

۱. هه موویان هاوه لوئستن که ناجیته بازنه ی باوه پ وه ئه وه ی که به
زمان بریار بدات و ده ری بیریت ، به لام به دل درۆ بکات ، ئه وانه ی وا بن دووپون
واته (منافق) .

۲. هه روه ها هاویرن له سه ر ئه وه ی که ته نها زانین به دل به س نی یه له
به ئه نجام گه یاندنی ناوی (بروادار) به لکو پیویسته که بریاردان به زمان بیت
له گه ل ئه و به راست زانینه دا که له دلدا جیگیر ده بیت ، ئه وه تا فیرعه ون و
قه ومه که ی راستی موسا و هاوړیکانی ئه زانی له گه ل ئه وه شدا کافر بوون ،
خوای گه وره ده فهرمویت :

۳. **قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هُنَا إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ
وَإِنِّي لَأُظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مُتَبُورًا** (الإسراء. واته : ئه ی فیرعه ون تو باش
ده زانیت که ئه م نیشانه و به لگانه له لایه ن هیچ که سه وه نه ها تو وه ، جگه له
په روه ردگاری ئاسمانه کان و زه وی ، وه بو ئه وه ش ها تو وه که راستی من بخاته
پیش چاوی تو .

زانایانی سوننه ت هه موو هاوړان له سه ر ئه وه ی که ئه و که سه ی که
سه لمینترابیت ئه هلی قیبله یه بو هه میشه یی له دۆزه خدا نامینیته وه ، ئه مه ش

ئەو كەسە دەگرێتەوێه كە بە دڵ باوەرپی بە دینی ئیسلام هەبێت باوەرپێکی پتەوی دامەزراو دوور لە هەموو گومانێك ، وە بە زمانیش لە رێگای دوو شەهادەكەوێه ئەو باوەرپەیی دەر بپرێت ، جا خوا نەخواستە ئەگەر هەر لایەکیانی بە ئەنجام گەیاندبێ واتە تەنها بە دڵ یان بە زمان ئەوێه لە ئەهلی قیبلە نی یە - خوا پەنامان بدات -

٤. زانا یانی سوننەت و جەماعەت كۆن لەسەر ئەوێه كە داوای زاتی (الله) لە بەنده كانی و تە و كردارە ، مەبەست لە و تە: و تەیی دڵە كە بە پراستی زانیانی باوەرپەكەیه ، وە و تەیی زمانەكە و تەیی دوو شەهادەكەیه ، بەلام تەنها ئەوێه كە تیایدا جیاوازییان هەیه لەسەری لەوداویە (كردارەكەیه) ئایا هەمووی داخڵە لە باوەرپدا ؟

٥. هەموویان هاویرین لەسەر ئەوێه كە بەنده ئەگەر بە دڵ راستی كردو بە زمانیشی برپاری ئەو راستی یەیی دڵی داو بەلام ئەنجامدانی كرداری قەدەغە كرد بە ئەندامەكانی لەشی ئەوێه یاخی یە لە خودی (الله) و پیغەمبەرەكەیی (ﷺ) ، وە ئیتر شایستەیی ئەو هەپرەشەیه دەبێت كە خوای گەورە لە قورئاندا باسی كردووه .

٦. هەرودەها هەموویان كۆن لەسەر ئەوێه كە ئەو كەسەیی گوناھیی گەورە ئەنجام دەدات ، بە كافر دانانرێت ، مادام ئەو گوناھە بە حەلال نەزانیت و برپار لەسەر حەلالی نەدات ، هەتا ئەگەر پێش تەوێه كردنیش لە گوناھەكە بمریت .

لە پاشاندا پێتان رادەگەیهنم كە رۆچوون و قول كردنەوێه ئەو جیاوازی یە وێنە و تیروانینمان لەم باسە هیچ سودێکی گەورەو بچوکی نی یە ، لەبەر ئەوێه

شوین که وتنی زانایانی سوننهت و جه ماعت سه لاهه تتره و روکاری نیشانه کانی
قورئان و سوننهت به لگن له سه ری .

زیادبوون و کهم بوونی باوه‌پ

باوه‌پ هه‌روه‌کو بروامان پییه‌تی بریتی یه له به‌راست زانین له دل دا و
برپاردان به زمان و کارکردن به ئەندامه‌کانی له‌ش ، له‌به‌ر ئەوه باوه‌پ له
زیادبوون و کهم بووندایه ، فه‌رموده‌کانی خوی گه‌وره به‌لگن له‌سه‌ر ئەوه ،
وه‌ک ده‌فه‌رموئیت :

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ
آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ﴿٢٠﴾ الأنفال . واته : به‌راستی
برواداران ئەوانه‌ن که ناوی خودی (الله) ده‌برئیت ، لله‌کانیان داده‌چله‌کئیت ، وه
که نیشانه (ئ‌یه) ه‌کانی زاتی (الله) یان به‌سه‌ردا ده‌خوئیرئیت‌وه برپویان زیاد
ده‌کات و پشت به په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت : ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَرْدَؤُاْ إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ﴾ ﴿٢٧﴾ الفتح . واته : خوی گه‌وره دلنیا‌یی و ئارامی
دابه‌زاندوه بۆ ناو دلی برواداره‌کان تا ئارامی و جیگیری زیاتریان بۆ دابین بیئت
له‌گه‌ل باوه‌پ‌ه‌که‌یاندان .

وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموئیت :

﴿الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ أَوْ بِضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ﴾
 متفق علیه/واللفظ للمسلم. واته : باوهر چه فتاو ئه وهنده به شه ،
 هره به رزه که ی وتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه و لای خواره که ی لابر دنی ئازارده ری که
 له ری که ی موسولماناندا ، وه چه یاش لقی که له باوهر .

هروه ما پیغمبر (ﷺ) ده فهرمویت : ﴿اَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ أَخْلَاقًا﴾ رواه الترمذي والحاكم. واته : ته واوترینی بپوای
 بپوادارده کان ئه وانه یانن که ره وشتیان هره چاکو جوانه .

له وته ی هاوپیانی پیغمبر (ﷺ) ئه مه یه ، که له روونکردنه وه ی عه قیده ی
 ته حاویدا هاتوه که (أبی دردا) ده فهرمویت :
 ﴿مَنْ فَقِهَ الْعَبْدُ أَنْ يَتَعَاهَدَ إِيْمَانَهُ وَمَا نَقَصَ مِنْهُ وَمِنْ فَقِهِ الْعَبْدِ أَنْ
 يَعْلَمَ أَيْزَادَهُ هُوَ أَمْ يَنْقُصُ﴾ واته : له تیگه یشتنی بهنده یه له بهرنامه ی
 خوی گه وره ، که پاریزگاری باوهره که ی بکات و بزانیّت چی لی که م ده بیته وه ،
 هروه ما له تیگه یشتنی که بزانیّت ئایا باوهره که ی زیاد ده کات یان که م .

جا که روخساری ده که کان به لگه بیّت له سهر زیادی و که می باوهر ،
 که وابو ئیتر پیویست ناکات له و زاهیره ده رچین ، به تاییه تی که سود له
 جیاوازی ئالوگوپرکردنی بکات و سهرزه نشتی نه قسی بکات تیایدا ، ئایا زیادی
 کردوه یان که م ، وه سهرنجی هوکانی که م بوونی بدات و لیان دور
 بکه ویته وه و هه ولّ بدات ئه و هوایانه بدوژیته وه که به کاریان بهیّتیّ بو گه شه
 کردن و زیادکردنی باوهره که ی و دامه زراوی و دروستی دهرونی .

گرنگترین هوکائی زیاد کردنی باوهر

۱- زانیاری و زانست : بهراستی هر زیادهیه که له زانست و زانیاریدا ده بیته هویه کی کاریگهر له زیادکردنی یه قین و مه عریفهت ، له روونکردنه وهی (قه سیده ی ئیبنولقه یمدا) هاتووه ، که (جندب کوپی عبدالله ی کوپی عمرو) فهرمویه تی : " فیّری باوهر بووین و به دوایدا فیّری قورئان بووین به هویه وه گه شه و زیاد ی کردووه " ئه وهی مه بهسته له م شوینه دا ئه وهیه که فیّری زانیاری تیرو تهسه ل بین دهر باره ی خودی (الله) و سیفه ته کانی و کرداره کانی و نیشانه کانی ، ههروه ها دهر باره ی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) و ئه و به رنامه یه ی که هیئاویه تی و ره وشته کانی و شه ریعه ته که ی .

ئهمه و به راستی بنه مای بنچینه یی باوهر بریار دانه به خوایه تی خودی (الله) و ئه وهی که شایسته یه تی له سیفه ته کان ، ههروه ها دان نان به په یامی محمد (ﷺ) دا . به لام چوون یه که نی یه ئه وهی که زانیاری فراوان و هه مه لایه نه ی هه یه دهر باره ی ئه و مه بهسته له گه ل ئه وهی که ئه و زانیاریه فراوان و هه مه لایه نانه ی نی یه ، خوی گه وره ده فه رمویت :

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا
الْأَلْبَابِ﴾ الزمر . واته : ئایا له یه که ئاستدان ، یان وه که یه که وان ئه وانه ی که زانیاریان هه یه و ده زانن له گه ل ئه وانه ی که زانیاریان نی یه و نازانن .

۲- کردار (فهريمان)

له راستى دا زۆر كار كردنى چاك و گوڤرايه لى ده بښته هوى زياد كردنى يه قين و زانيارى و ههروهها باوهپ به ميژ دهكات ، به لام ته مه لى و كار نه كردنى چاك و روچوون له شه هوهت بازى و تاوان و گونا هكردندا باوهپ لاواز دهكات - خوا په نامان بدات - جارى وا هه يه له تاكامى نه نجام دانى گونا هه كان به زورى ، هه ندى خه لك ده گاته ئاستى مله جبرى و هه لال كردنى هه رامو به رهوا زانينى ، تاوانه كان ، تا نه گاته نه ئاسته پيغه مبه به درو ده خاته وه - خوا په نامان بدات - بو نه وهى بيانوو به ينيته وه بو گونا هو تاوانه كانى ، ههروهكو هه نديك له رابردوانى نه م ئوممه ته ده فهرمون : { المعاصى بريد الكفر } واته : ياخى بوون و تاوان كردن پاساوى كوفرن .

سهره راي نه مه ده بښته وه بزانين كه بنه ماي باوهپ به خودى (اللهى) به رزو بلند بپياردان و داننه به خوايه تيدا و دلسوزى له په رستن دا، و نه بوپيارو دانپيانانه دوو جوړه :

- (۱) ئيعتيراف كردنى روا له تى و به راست زانين له دهروندا .
 - (۲) ئيعتيراف كردنى كردارى به گوڤرايه لى و په پره و كردنى به رنامه كه ي .
- جا هه ره كه سيك ته نها جوړى يه كه مى نه نجام دا، نه وه باوهپ كه ي ناته واوه ، وه ده بښته هه ول بدات بو لا بردنى نه و ناته واوى يه به نه نجامدانى جوړى دوهم، نه وسا به قه ده زيات كردنى گوڤرايه لى و جى به جى كردنى به رنامه كه به كردار ، له خودى (الله) نزيك ده بښته وه وپروا كه پته و و جيگير ده بښته و نه شونما دهكات، خواى گه وړه له م فهرموده قودسيه دا ده فهرمويت : ...

وَمَنْ تَقَرَّبَ إِلَى شَيْءٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذَرَاعًا وَمَنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذَرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ
بَاعًا ﴿١٠٠﴾ رواه البخاري.

واته : هه ركه سيك بستيک ليّم نزيك بيته وه ، من باليک ليى نزيك دهبمه وه ،
وه هه ركه سيك باليک ليّم نزيك بيته وه من دوو بال ليى نزيك دهبمه وه ، گومان
له وه دا نى يه ئه و نزيك بوونونه وه يه به کردارى چاک و گوپرايه ليى ده بيت .

۳- يادکردنه وه و بير کردنه وه ..

مه به ست له ياد کردنه وه ، يادکردنه وه ی (الله) به هوى سيفه ته کانی يه وه
به وه ی که شایسته ی گه وره یی و بلندی ئه و بيت ، هه روه ها خویندنه وه ی
قورئانه کى ، ئه مه ده بيت ه هوى به رده وامی و په یوه ست بوونی ده رون به
به دیه پنه روه وه ، وه که م ياد کردنه وه ی (الله) ده بيت ه هوى له بير کردن و
بى ئاگایى له خودی (الله)

له عمیری کورپی حبيب که يه کيک بووه له هاوه لانی پیغه مبه ر (عليه السلام) و (ﷺ)
(گيرپراوه ته وه که فهرمويه تی: (باوه پ زياد و که م ده کات) ئینجا پرسیان چۆن
زياد و که م ده کات ؟ ئه ویش فهرموی: (هه رکاتيک يادی زاتی (الله) مان کردو
سوپاسمان کردو به خاويینی راماں گرت ئه وه زيادکردنی باوه پره ، وه هه ر
کاتيک بى ئاگا بووین لیى و له بيرمان کرد ئه وه که م کردنی باوه پره) .

جاريکیان (عبدالله ی کورپی ره واحة) ده ستی يه کيک له هاوپيکانی گرت و
پى ی فهرموى : (ههسته .. وه ره با بچين باوه رماں گه شه پى بدیهين به
سه عاتيک دانیشتن له کورپی بيرکردنه وه دا) ئه مه له روونکردنه وه ی قه سیده
ابن قيم) دا هاتوو ه .

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره هه‌والی داوه که یادکردنه‌وه‌ی خودی (الله) له‌سیفه‌تی بروادارانه له هه‌موو ئاستیکیاندا ، ده‌فه‌رمویت :

﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ ۖ﴾ آل عمران . واته :

بروادار ئه‌وانه‌ن که یادى خودى (الله) ده‌که‌نه‌وه ، له‌کاتى وه‌ستان و دانىشتن و راکشانىاندا .

به‌لام مه‌به‌ست له بیرکردنه‌وه : به‌رده‌وام بوون له سه‌رنج دانى دروست کراوه‌کانى خودى (الله) ، ئه‌مه‌ش به بیرکردنه‌وه له به‌دیه‌ینراوه‌کانى و سه‌رنج دان له نیشانه و موعجیزه‌کانى ، ئه‌مه‌و له نیشانه‌کانى باوه‌پ به خودى (الله) هه‌ست کردنه به گه‌وره‌یی و ده‌سته‌لات و سیفه‌ته جوان و به‌رزه‌کانى وه ئه‌م هه‌ست پیکردنه له به‌رده‌وامى سه‌رج دان و تیروانىنى مه‌خلوقاته‌کانى خودى (الله) و کرداره دره‌وشاوه‌کانیه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت بۆ هه‌مووان له‌م بونه‌وه‌ره گه‌وره‌دا . له نۆو خه‌لکیدا هه‌ن که که‌پوکۆیترانه سه‌رنجى بونه‌وه‌رى زاتى (الله) ده‌ده‌ن و ته‌نها به مایه‌ی له‌زه‌ت و شه‌هوه‌ت بازى ده‌زانن ، به‌راستى ئه‌وانه بى‌بروا و بروا لاوازه‌کانن ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت :

﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُؤْا عَلَيْهَا ضُمًّا وَعُمْيَانًا﴾

الفرقان . واته : ئه‌وانه‌ی بروادارى راسته‌قینه‌ن که نیشانه‌کانى په‌روه‌ردگاریان یاد ده‌خړیته‌وه ، که‌پوکۆیترانه سه‌رنجیان ناده‌ن و رووبورپویان نابنه‌وه ، به‌لکو له ریگه‌ی نیشانه‌کانى په‌روه‌ردگاریانه‌وه هه‌ست به گه‌وره‌یی و ده‌سته‌لات و سیفه‌ته جوان و به‌رزه‌کانى ده‌که‌ن و زیاتر برپویان پته‌و به‌هیز ده‌بیّت ، به پێچه‌وانه‌ی بى‌برواکان و باوه‌پ لاوازه‌کانه‌وه .

که واته ئه وانه بروادارن که بیرده که نه وه له دروست کردنی ئاسمانه کان و زهوی و شته کانی تر له دروست کراوه کانی خودی (الله) و بیرکردنه وه که یان که پوکویرانه نی یه ، وه کو خوی گه وره له م ئایه ته دا وه سفیان ده کات :

﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا
سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ * آل عمران

واته : بروادارانی راسته قینه ئه وانه که بیر ده که نه وه له دروست کردنی ئاسمانه کان و زهوی و ده لێن : ئه ی په ره ردگارا ئه مانه ت به بی هوده دروست نه کردوه ، خاوینی و بی که م و کورتی هه ر شایسته ی تویه . له سزای دۆزه خ بهمانپاریزه .

به‌شی دووهم
به‌تال کهره‌وه‌کانی باوهرپ

به تال کهره و کانی باوهر

له مه و پیش ئه وی که له سه ر برودار پیویسته بروای پیی بیت و مله جیری لی نه کات زانیت، ههروه ها مانا و مه بهستی ئه و باوهره ت زانی که په یوهندی به و کاروبارانه وه ههیه .

له م به شه دا قسه له و کاروبارانه ده کهین ، که باوهری بهنده به تال ده که نه وه و له ریزی باوهرداران وه ده ری ده نی و ده یخاته ناو ریزی بی باوهرانه وه ، جا روونکردنه وه ی ئه م کاره پیویستی به پیشه کی یه ک ههیه ده باره ی بنه ماکانی باوهرپو ئیسلام ، واته ئه و ئاسته ی که ئه گهر بهنده یه کی به رپرسیار بیگاتی به برودار داده نریت و به موسولمان ده ست نیشان ده کریت ، وه ئه گهر لی لا بدات و ئه و سنوره بشکی نیت به کافر داده نریت — خوا په نامان بدات — جا له سه ر ئه و بنه رته ئه م به شه دوو مه به ست و باس له خو ده گریت ، که یه که میان داده نریت به پیشه کی یه ک بو دووهم ، که ئه م دوانه ن

— :

۱- که ی کافر ده بیئت به برودار؟ ((چۆنیه تی چوونه ناو ئیسلام)).

۲- که ی باوهردار ده بیئت به کافر ؟ ((به تال کهره وه ی باوهر)).

(۱) گه ی کافر، ده بیټ به برودار؟

له وده ی که له پیښه وه باسماڼ کرد ئه وه مان بؤ ده رکه وت که باوه پړو
بنچینه کانی (اجمالی و تفصیلی) واته : کوتی و درېژی هه یه ، جا هر که س
به کورته بنچینه کانی باوه پړی زانی دانی نا به راستیاندا ئه وه له ریزی
موسولمانان ده ژمیریت .

خوا ی گه وره به هؤی لوتفو سؤزیه وه ، وه ک ئاسانکاری یه ک بؤ به نده کانی
به وه رازی ده بیټ ، جا هر که س باوه پړی هیئا به وه ی که خودی (الله)
په روه ردگار و محمد پیغه مبر (ﷺ) ره وانه کراوه ، وه به زمان ئه و باوه پړه ی
ده ربړی ئه چیته ریزی باوه پړاران و ئه بیټه شوینکه وته ی دینی ئیسلام به و
مه رجه ی نه به دهر و نه به زمان و نه به وته ئه وه ی که وتویه تی و دانی پیا ناره
نه یشکینیت و ناته وای نه کات ، له رووی زانین و ئاگایی یه وه ، واته بزانیټ که
ئو بر وایه به وانه ناته و او ده بیټ و په یمانه که ی ده شکیت ، ئه مه بنچینه ی
چوونه ناو دینی خواهه .

به لکه بنچینه یی یه کان له سهر ئه وه ی پیښه وه:

ئه وه ی که به لکه یه له سهر ئه وه ی ، که داوا بؤ برودار یټی بریاری ئیجمالی یه
واته کورتی یه به کاروباری باوه پړ له لایه ن به نده وه ، که ئه ویش بریاردانی
شایه تومانه نه ک بریاردانی درېژی به هه موو سیفه ټیک له سیفه ته کانی باوه پړی
ئیسلام ، کومه ئیک فرموده ی دروست له گه ل رووداوه کانی ژیا ننامه که به لکه یه
له سهر ئه وه که پیغه مبر (ﷺ) و هاوړپییانی (ﷺ) بریاریان داوه به وه ی که
هر که سیټ به زمان دوو شه هاده که بدات ئه چیته ناو ئاینی ئیسلامه وه ، وه

ئيتىر له سهره تادا داواي ليناكړيت بۆ شتى تر به دريڅى ، ئەمانه هەندیکه له و به لگانه :

۱. فهرمودهكان :

(أ) پيغه مبهەر (ﷺ) فهرمويه تی : ﴿ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ، مَا قَالَهَا عَبْدٌ غَيْرَ شَاكٍ بِهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ ﴾ مسلم .
واته گهواهی ددهم که جگه له خودی (الله) هیچ خوايه کی دیکه نی یه ،
منیش رهوانه کراوی خوام، جا ههر بهندهیه ک ئەمه بلّیت و گومانی تیاياندا
نه بیّت ، دهچیت بههشت .
(ب) پيغه مبهەر (ﷺ) دهفهرمویت : ﴿ مَنْ مَاتَ وَ هُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ ﴾ مسلم .

واته : ههر کهس بمړیتو به یه قین ئەوه بزانیّت که جگه له خودی (الله) هیچ
خوايه کی تر نی یه ، دهچیت بههشت .

۲ - سوننهت و رووداوهكان :

(أ) له فهرموده دروسته کانی ملسم دا هاتوو : معاویه ی کور ی ئەلحه که می
سه له می ویستی که نیزه کیک ئازاد بکات له که فاره تی گوناھیکدا ، بۆ ئەو
مه بهسته چوو ه خزمه تی پيغه مبهەر (ﷺ) ، پيغه مبهەر (ﷺ) له جاری یه که ی
پرسی ، (زاتی (الله) له کو ی یه ؟) که نیزه که که وتی : له ئاسمانه ، ئینجا
لیی پرسى : من کیم ؟ ، وتی : تۆ رهوانه کراوی زاتی (الله) ی ، ئيتىر
پيغه مبهەر (ﷺ) به معاویه ی فهرموو : ئازادی بکه .

(ب) پيشه و مالک له (موطأ) دا هيناويه تی که کوری سوهیدی سهقه فی له پیغه مبهروه (ﷺ) دهگیرته وه که به که نیزه کیکی فهرموو: په روه ردگارت کی یه؟ نه ویش وتی: (الله) یه ، ئینجا لیی پرسی : من کیم ؟ ، وتی : تو ره وانه کراوی زاتی (الله) ی، ئینجا پیغه مبهره (ﷺ) فهرمووی : نازادی بکه چونکه نه وه بروداره .

(ج) له چیرۆکی موسولمان بوونی ئیمامی نه بو به کردا (ابن کثیر) له سیره که یدا هیناويه تی، ابوبکر توشی پیغه مبهره (ﷺ) بوو پیی وت: نهی محمد ئایا نه وه راسته که قوردهیش دهیلئت ؟ که گوايه وازت له خواکانی ئیمه هیناوه کاری ئیمهت وه لا ناوه و به سوکی ته ماشات کردوه و باو و باپیرانی ئیمهت به کافر له قه له م داوه ؟

پیغه مبهره (ﷺ) فهرمووی : به ئی به راستی و بی گومان من ره وانه کراوی خودی (الله) م، ناردومی تا په یامه که ی رابگه یه نم ، وه توش بانگ بکه م بو لای خودی (الله) و په رستن ی به ته نها ، که نه و هاوبه شی نی یه ، ئیتر جگه له و کهس مه په رسته و به رده وام به له سهر گوپراهی لی بو ی ، پاشان هه ندی قورئانی به سهر دا خوینده وه ئیتر ئیسلام بوو، وه بی باوه ر بوو به بته کان دانی به راستی ئیسلامدانا، گه راپاه وه ناو مال و مندالی به باوه ریکی راست و ره وانه وه ، نه وه بوو که پیغه مبهری خوا (ﷺ) ابوبکری بانگ کرد .

له و نمونانه وه به ته وای روون بوویه وه ، که بریاردانی هه ردوو شه هاده که به زمان به لگه یه له سهر موسولمانیتی و بروداریتی مروه .

حه قیقه تی دوو شه هاده که:

سه ره پای ئه وانه ی پیشوو، هه روه ها ئه وه ی که له موسولمان بوونی (خالیدی کوپی وه لید) و (توفه یلی سه له مه) و که سانی تر دا هاتوو له هاوړییانی پیغه مبه ر، هه روه ها چه نده ها رووداوی تر له و جوړانه، کومه لیک فهرموده ی دروست هه موویان به گشتی به لگهن له سه ری که شت، که هه موو زانایانی سوننه ت هاووه لویستن له سه ری که ئه ویش ئه وه یه چوونه ناو دینی خوا که ئیسلامه ته نها به هو ی بریاری دووشه هاده که وه ده بیئت، که له دلدا جیگیر بیئتو به زمان بوتریئت، ئیتر له پاش ئه م به لگه و ده قانه هیچ که سیك بوی نیه بریاری ناموسولمانییتی هیچ که سیك بدات که دانی نابییئت به دوو شه هاده که دا، که واته دان نان به یه کئی له دووشه هاده که به س نیه، به لکو پیوسته بریاردان و دان نان به هه ردوو شه هاده که دا بیئت.

وه ئه بیئت ئه وه بزانی، که هیچ جیاوازی یه که له نیوان زانایانی ئیسلامدا نی یه له وه دا، که داننان به دوو شه هاده که دا، به راست زانیان، رزگار که ری خاوه نه که ی نی یه له مانه وه ی هه میشه یی له ئاگردا، هه روه ها به س نی یه بو چوونه ناو باوه ری ئیسلامه وه، خاوه خواسته ئه گه ر هاتوو ئه و دان پیا نان و به راست زانینه دهسته ملان بوون له گه ل ټیکشکاندن هه ردوکیان یان یه ککیان، به هیچ جوړیک فه رمان نادریت به ئیمانداریتی موقوفیک که دیت و ده لیت من دان ده نیم به وه دا که جگه له (الله) هیچ خاویه کی تر نی یه و محمدیش ره وانه کراوی خودی (الله) یه، به لام زه کات یان چه به راست نازانم، (یان خاوه خواسته) زینا به هه رام نازانم ئیتر له و کاته دا دووشه هاده که

سودی پي ناگيه نيٽ ، چونڪه له هه مان کاتدا شتيكي وتووه — خوا په نامان بدات — قورئان كه فهرموده ي خواي گه وره يه و پيغه مبه ر(ﷺ) ي به دروخستوته وه، وه هه روه ها هه ركه س له سهر ميلله تي ئيسلام بوو دووشه هاده كه سودي پي ناگيه نيٽ، ئه گه ر بنه مايه ك يان زياتري تيکشكاند ، بو نمونه :

ئه گه ر كه سيك بړواي به دووشه هاده كه هه بوو، به لام هاوكات ئه يوت: كه پيغه مبه ر(ﷺ) بو سهر هه موو خه لكي به بي جياوازي ره وانه نه كراوه و ، ره وانه كردنه كه شي تا روژي بوژاندنه وديه .

له وه ي پيشه وه به ته ووي روون بووه وه كه داخل بوون له ئيسلامدا ته نها به دووشه هاده كه ده بيت . به لام ئه مه تاييه ته به و كه سه وه كه له سه ره تاوه كافر بووه وه تازه ده چيټه ناو ئاييني ئيسلامه وه ئيتر به دانپياناتي دووشه هاده كه و به راست زانينيان ده چيټه ريزي موسولمانان، به لام ئه وه ي — خوا په نامان بدات — كه موسولمان بووه و هه لگه پراوه ته وه، ئه وه فهرمان نادرته وه به موسولمانيتي تا بربار نه داته وه له سهر ئه وانه ي كه به ره لستي كردوه له كاروبارو بنه ماكاني باوه پ .

ئه وه ي پيوسته ناگامان لي بيټ له و باسانه ي پيشه وه جيگه ي سود لي وه رگرته ده رباره ي حقيقي ته باوه رو زانايان له سهر ي هاوپان ئه مه يه كه دان پياناتي دووشه هاده كه و به راست زانينيان به رواالت به سه بو ئه وه ي ئه و كه سه ي كه دووشه هاده كه ده لټ و به راستيان ده زانيت دابنريت به موسولمان ، ئيتر هه ربه وه هه موو ئه حكامه كاني دنيايي وه ك موسولمانيك ئه يگريټه خو، به لام ئه وه به س ني يه بو ئه وه ي ئه و كه سه رزگار بكات له ناگر

، ئه گه ر ئه و وتن و به راست زانينه دهسته ملانی جي به جي کردن نه بيت به
ئه ندامه کانی له ش ، ههروه ها جي به جي کردنه که ش له دلدا ده بيت نيه ته که
ته نها بو خودی (الله) بيت .

۲ - کهی باوهردار کافر دهییت :

باوهر بهتال که ره و دهکان

له باسهکانی پیښوودا زانیمان که خه لکی چۆن دهچنه ناو دینی زاتی (الله) وه ، وه ئه وانهی له ده رگای باوهره وه دهچنه ژووره وه چۆراچۆرن :

هه یانه که خوای گه وره له سهر ئه و باوهره ی که به ویست و ههستی خۆیان بووه ، جیگیریان دهکات (واته له سهر لوتکه ی باوهر) کاتیک که ده مریت و ئه وه دوشه هاده که و به دل به راستیان ده زانییت ، هه شیانه - خوا په نامان بدات - له باوهره که ی وهرده گه ریئت و پاشه و پاش ده گه ریته وه ، به هۆی مله جیری و چا و چنۆکیه وه .

به لām ئه و هۆیانیه ی که ده بنه مایه ی له ئیسلام دهرچوون ، له پاش چوونه ناویه وه ، کۆمه له هۆیه کن پیښ ئه وه ی یه که به یه کو به دریزی باسیان بکهین ، بنه مایه کی گشتی ده خهینه روو که هه موو زانایانی سوننه تو جه ماعت له سهری هاوړان :

بنه ماکه :

پیشه وا (طحاوی) ده فهرمویت :

(هه موو ئه وانه ی که روو له رووگه مان) قبیله) ده کهن ، پییان ده لئین موسولمان و باوهردار مادام دان بنین به وه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) هیئاویه تی و هه والی له باره یه وه داوه و به راستی بزائن ، وه هیچ کهس له ئه هلی رووگه به

کافر دانانیڻ به هڙي گوناھيڪه وه كه بيڪات، مه گهر خوانه خواسته ٿو گوناھه به رهوا بزانيٽ وه ٿو هوش ناليڻي كه گوناھ ڪردن زيان به باوهڙ ناگهيه نيٽ و زيانى نى يه . وه موسولمان له ئيسلام دهرناچيٽ مه گهر مله جيڙي بنچينه ڪانى باوهڙ بڪات ، وه ٿو هوش به رهوا بزانيٽ).

له روونڪردنه وهى ٿو بناغيه وه ٿو وه مان ٻو دهرده ڪه ويٽ ، كه بهرنامه دانهر كه خودى (الله) يه، دهرگاي چوونه ناو دينى ئيسلامى ديارى ڪردووه ، كه ٿو ويش وتنى دووشه هاده ڪه به راست زانينانه ، جا ههر ڪهس لهو دهرگاوه چووه تاو دينى ئيسلام ، دهرناچيٽه وه مه گهر به هڙي وتنيڪه وه يان ڪرداريڪه وه يان باوهڙيڪه وه ، كه پيچيه وانهى ٿو وتنو به راست زانينه دووشه هاده ڪه بيٽ ، له پاش ٿو وه ههر ڪهس وتنو ڪردارى ده قاورده قى ٿو باوهڙه ي بوو، كه پيچيه وانهى باوهڙه دامه زراوده ڪي بوو ، ٿو وه ڪافره — خوا به نامان بدات — له دنيا و قيامه تدا .

وه ٿو بيٽ مامه لهى وهرگه راوى دينى خواى له گه لدا بڪريٽ ، كه له هه موويان گرنگتر ته وبه ڪردنيه تي، جا ٿو گهر ته وبه ي نه ڪرد ده ڪوڙيٽ (به چهند مه رجيك — وهك زيان گه يانندن به موسولمانان و چوونه ناو ريزى دوزمنان و بوبونى ده وله تي ئيسلامى ورونڪردنه وهى گومانه ڪانى و ... هتد) و له وانه ده بيٽ كه به هه ميشه يي له دوزه خدا ده ميننه وه ، ٿو گهر له سهر ٿو حاله ته بمريٽ .

به لام ٿو گهر باوهڙداريڪ گوناھيڪي ٿو نجام دا ئيتر به وتن بوو يان به ڪردار له شهر عدا به گوناھبار داده نريٽ ، وه ته نها ٿو گوناھه به لگه نى يه له سهر دهرچوونى له باوهڙو ئيسلامى يهت ، ٿو گهر ته وبهش نه ڪات، مادام لهو

گوناها دا به لگه نه بیټ له سهر به تالّ کړدنه وهی دوشه هاده کھی ، ئیتر به کړدنی ئه و گوناها ئه که ویتنه ویست و بازارپی خوی گه وره و بیه ویت سزای دهادتو بیه ویت لیی خوش ده بیټ .

ئهو ئاکاراننه ده بنه هوئی دهرچوون له دینی خوا:

لیړه وه ئه وه ده زانین که ئه و ئاکاراننه ده بنه هوئی دهرچوون له دینی خوی گه وره ، چه ند جوریکه که هه موویان ده گه پینه وه سهر ئه و بنه ما گشتی یه که له پیښه وه باسما ن کړد ، جا ئه توانین له م چوار خاله دا کوپان بکهینه وه و دست نیشانیان بکهین و به دریژی باسیان بکهین :

(۱) چه شنیک که مله جیرئ کړدنی په روه ردگاریتتی خودی (الله) و تانه لیږدانی ده گریته وه .

(۲) چه شنیک که مله جیرئ کړدنی سیفه ت و ناوه جوانه کانی خودی (الله) و تانه لیږدانی ده گریته وه .

(۳) چه شنیک که تانه لیږدانی خوی ته تی خودی (الله) ده گریته وه .

(۴) چه شنیک که مله جیرئ پیامی ئیسلام و تانه لیږدانی و له که دار کړدنی پیغه مبه ر(ﷺ) ده گریته وه .

یه که م :

له سهره تا دا ئه وه مان زانی که یه که م چه شنی یه کتاناسی، یه کتاناسینی خودی (الله) یه ، له په روه ردگار یه تی و خاوه نیټی دا، ئه ویش باوه پ به وهی که خودی (الله) په روه ردگاری هه موو شتیکه و خاوه نیه تی، که و ابو هه موو وتنو

بروایه که مله جیږی ئه و په روه ردگاریتی یه یان هندیکی بکات ئه وه کوفره و وهرگه پانه له باوهر ، جا له وانه مله جیږی کردنی به دیهینراوی یه تی خودی (الله) ، یان به دیهینراویه تی و ته گبیر بدریته پال که سیک یان شتیکی تر جگه له خودی (الله) ، یان داواکردنی رۆزی جگه له خودی (الله) ، یان وتنی شتیکی به وهی که خودی (الله) توانای ته سه روف و پاریزگاری دونیای نی یه .

هه روه ها هه رکه س بانگه شه ی تایبه تمه ندی یه که له تایبه تمه ندی یه کانی خودی (الله) بۆ خوی بکات ئه وه له کوفرو وهرگه پاو له باوهر ده ژمیردریت ، هه روه که فیرعه ون وتی: فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمْ اَلَا عَلٰی النّٰزِعَاتِ . واته: من په روه ردگاری بالادهستی ئیوه م .

دووهم :

خودی (الله) هندیکی ناو و سیفه تی بۆ خوی سه لماندوه و هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) هکه شی ، هه روه ها هه ندیک سیفاتیشی له خوی و پیغه مبه ر (ﷺ) هکه ی دامالیوه ، جا هه رکه سیک سیفه تیکی یان ناویک له ناوه جوانه کانی خودی (الله) که خوای گه وره بۆ خوی برپاری داوه یان له سه ر زمانی پیغه مبه ر (ﷺ) هکه یه وه هاتووه و سه لماوه له زاتی (الله) دابمالیت ئه وه کافر ده بیّتو له بازنه ی ئیسلامی یه ت ده چیته دره وه ، هه روه ها هه ر که س سیفه تیکی ناشرین که خوای گه وره له خوی به درکردوه یان پیغه مبه ر (ﷺ) له خوای گه وره ی به درکردوه ، بداته پال خودی (الله) ئه وه دیسان پپی کافر ده بیّتو له دینی ئیسلام ده چیته دره وه ، هه روه ها

هه ركهس سيفه تىكى ناتە واوى بداتە پالّ خودى (الله) يان به سيفه تىك به
 يه كىك له دروست كراوه كان ئه وه هه مديسان ده چىته ريزى كافره كانه وه —
 خوا په نامان بدات — .

سپههم :

هه موو وته و كرديك ده گريته وه كه تانه دان بيت له خوايه تى خودى (الله)
 چونكه به شى يه كه م له دووشه هاده كه شاهيدى دانه به وهى كه خودى
 (الله) ته نها په رستراوه و شايه نى په رستنه جگه له و هيچ كه سو هيچ شتىك
 شايستهى هيچ په رستنىك نى يه ، جا زۆربهى وه رگه پان و كافربوونى خه لكى
 ده گه رپته وه بو ئه م چه شنه ، زۆربهى خه لكى له رابردو ئىستادا بريارى بوونى
 به ديهيتر كه زاتى (الله) يه ددهن و زۆريشان تاييه تمه نديه كانى
 په روه ردگاريه تى و سيفه تو ناوه جوانه كانى دسه لمينن ، خواى گه وه
 ده فهرمويت :

﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ الزخرف. واته :

ئه گه ر پرسياريان لى بكهيت كى ئاسمانه كان و زهوى به ديهيناوه به دنيايى
 يه و ده لىن: خواى به دهسته لات و زانا به ديهيناون .

جا كه وابوو زۆربهى ئه وانهى كه توشى كوفر ده بن و ده چنه ريزى
 كافرانه وه هوى مله جيپى كردنيانه كه ته نها خودى (الله) شايسته يه، كه
 هه موو خوايه رستى يه كى رووبه پوو بكرپته وه و ته نها ئه و بيه رستريت، جا ئيتر
 ئه و مله جيپى يانه له دلياندا بيت يان وتن و كرديان به لگه بيت له سه رى.

له راستیدا ئەم چه شنه کوفره خاوه نه که ی دهخاته دوو چه شنه کوفره که ی پیشوش ، چونکه هەر که سیڤ دانی نا به وەدا که خودی (الله) به دیهینه رو ریڤخه ری هه موو شتیڤکه و خاوه نی ناوه جوان و سیفه ته ته و اوو به رزه کانه ، ئەم دانپیانانه ئەوه ی له سەر پیویست دهکات، که دان بنیّت به وەدا که ته نها خودی (الله) شایسته ی خوایه تی ته و اووه ..

جا - خوا نه خواسته - ئەگەر که سیڤ مله جیڤی ئەوه ی کرد و که سیڤی تری په رست یان له په رستنه که یدا که سیڤی تری کرده هاوبه ش، ئەوه دانپیانانه که ی به په روه ردگاریه تی خودی (الله) به تاله ، له (تطهیر الاعتقاد) دا هاتوو، که زانی به ناوبانگ (صنعانی) دهفه رمویت : (هه رکه س دانی نا به یه کتایی و په روه ردگاریتی خودی (الله) دا پیویسته خواپه رستی ته نها به شایسته ی ئەو بزانیّت وته نها بۆ ئەوی بکات ، خو ئەگەر وای نه کرد ئەو دانپیانانی یه که می به تاله .)

لیږدا ئەوه مان بۆ روون ده بیته وه که شه هاده ی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ به دووشت به تال ده بیته وه :

یه که م: به شایسته نه بین و به به دیهینه ری نه زانی، که خودی (الله) به په رستریّت به هه ر چه شتیڤ که له خوا په رستی .

دووه م: سه لمانندی ئەو شایسته یی یه بۆ هه ر به دیهینه راویڤ که به دیهینه راوه کانی خودی (الله) .

هه ر وته یه که یان بیروباوه ر و کرداریڤ ، یه کیڤ که له دوو خاله بیگریته وه ، ئەوه خاوه نه که ی دهخاته ناو کوفرو وەرگه پانه وه له دینی خوا .

له بهر رۆشنایی ئه وهی پێششودا ، هه رکه س به وته یان باوه ری ده رونی یان کردار ئه وه بنوینیت بۆ نمونه که خودی (الله) شایسته ی چه مینه وه و کړنوش نی یه ، ئه وه پێی کافر ده بیّت، هه روه ها به وه بێ باوه ر ده بیّت که له نرخ ی خوا په رستی یه کان که م بکاته وه، یان گالته یان پێ بکات، ئه گه ر به هه ندیکیشیان بیّت، چونکه ئه وه به لگه یه له سه ری که خودی (الله) به شایسته نابینیت بۆ ئه و خوا په رستی یه ، هه روه ها هه رکه سی مله جیړی شایسته یی خودی (الله) بکات بۆ گوێ رایه لی و په پره وی کردنی فه رمانه کانی و دوورکه و تنه وه له وانه ی که قه ده غه ی کردوون ئه وه کافر ده بیّت .

له به رامبه ر ئه وانه وه هه رکه س جگه له خودی (الله) که سیکی تری به شایسته زانی بۆ ئه و خوا په رستیانه ، ئه ویش کافر ده بیّت، هه روه ها هه رکه س خۆی به شایسته ی ئه و خوا په رستیانه بزانیّت یان فه رمان به خه لکی بدات که بۆی بکه ن ، یان له بهر خاتری ئه و بیکه ن بیگومان کافر ده بیّت .

هه روه ها ئه وکه سه ش کافر ده بیّت که ئه وکه سه به راست بزانیّت و به داواکه ی رازی بیّت و ئه و خوا په رستیانه بکات .

هه روه ها ئه و که سه ی که حه ز بکات به چه شنیک له و خوا په رستیانه بپه رستریّت ، ئه وه کافر ده بیّت هه تا ئه گه ر فه رمانیش نه دات به خه لکی که عیاده تی بکه ن ، هه روه ها هه رکه سی خۆی به شایسته ی ئه وه بزانیّت یاسا دابنیّت دژی یاسای خوا به هۆی ئه وه وه که بووه ته فه رمانه و و سولگان ئه وه کافر ده بیّت ، وه ئه و که سه ی حه ق به خۆی بدات له حه لال کردنی حه رام و حه رام کردنی حه لالدا ، له وانه یاسا دابنیّت و به پێی ئه و یاسایه ، زینا و سوود (ربا) و مه ی خواردنه وه و رووتی ئافه رت ره واکات ، یان لا بردنی

سزا له سهر ئه و شتانه ی که خودی (الله) له قورئان و سوننه تدا سزای له سهر داناون، (مه گهر له چوارچیوه ی ئیجتیهادی زانایانی ئیسلامدا بیّت).

ههروه ها هه رکه سیک دان بنیّت به تاغوت و سته مکاران و یاساو دهستوریاندا له دژی قورئاندا بیّت به تاییه تی ئه وانه یان که هه ندیک مافیان به خۆیان داوه ، کافر ده بیّت چونکه ئه و مافانه ته نها شایسته ی خوای گه وره ن ، خوای گه وره ده فه رمویت :

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّغُوتَ.

النحل. واته : بۆ هه ر ئوممه تیک پیغه مبه ریکمان ره وانه کردووه ، تا ته نها خودی (الله) بیه رستن و له گاغوت و سته مکاران دوور بکه ونه وه .

ههروه ها خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمَرْ

بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمَسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ البقره.

واته : هه رکه س بۆ باوه ر بوو به گاغوت و سته مکاران و باوه ردار بوو به

خودی (الله) ئه وه دهستی گرتووه به دینی راسته قینه وه و لێ جیا نابیته وه

و خودی (الله) ش بیسه ر و زانایه .

چوارهم :

همه مو و ته و کرداری که که تانه دان و له که دار کردنی په یامی ئیسلامی
پیروزیان پیغه مبه ره که ی بگریته وه ، چونکه ئه مه به شی دووه می شه هاده
به تال ده کاته وه ، با ئه وه باش بزاین ، که به تال کردنه وه ی ئه م به شه ی
شه هاده که ﴿ أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﴾ یه به یه کیک به م دووخاله ده بیت :

یه که م : تانه دان له پیغه مبه ره (ﷺ) و له که دار کردنی .

دووه م : مله جیړی کردنی ئه و په یامه ی که پیغه مبه ره (ﷺ) هیناویتی یان
هه ندیکی و شوره یی دار کردنی .

جا ئه وه ی که خالی یه که م دهیگریته وه ئه وه یه که شتی که بدریته پال
پیغه مبه ره (ﷺ) که پیچه وانه ی هه لېژاردنی بیت ، له لایه ن خوی گه وره وه بۆ
راگه یان دنی دینه که ی بۆ به نده کانی ، جا هه ر که سی که تانه بدات له راستگویی و
دهست پاکی و داوین پاکی و دروستی ژیریه تی پیغه مبه ره (ﷺ) ئه و ئه و که سه
کافر ده بیت .

هه روه ها هه ر که سی که جنیو به پیغه مبه ره (ﷺ) بدات یان گالته ی پی بکات
به خودی خوی یان به یه کیک له ره فته ره کانی ئه و بگومان کافر ده بیت .

وه ئه وه ی که خالی دووه م دهیگریته وه که مله جیړی کردنی هه ر شتی که ،
که پیغه مبه ره (ﷺ) هیناویتی و رایگه یان دبیت و سه لمیترابیت ، که ئه و
رایگه یان دووه ، جا هه ر که سی که مله جیړی هه ر شتی که له قورئان بکات کافر
ده بیت ، چونکه ئه وه به دروخته نه وه ی پیغه مبه ره (ﷺ) .

ههروه ها ههركه سيك مله جيړي حوكميك له و حوكمانه ي كه له قورئانو
سوننه تدا سه لميئراوه بكات بي باوه پ دهبيت ، به لام بيانوي ههيه ئه و
كه سه ي كه مله جيړي شتيك دهكات كه ناوبانگي له ديندا پهيدا نه كړدوه و
كومه ليكي تايه تي نه بيت له زانايان كه س نايزانيت تا بوي روون دهكريته وه .
ههروه ها ههركه سيك مله جيړي حوكميك بكات ، كه ئيجتياهي يه كيك له
زانايان بيت نه ك راي كوي زاناياني له سر بيت ئه و كافر نابيت .

له ((شرح النووي على صحيح المسلم)) دا هاتوه ، كه پيشه وا (
نه وه وي) دهغه رمويي : (به لي وايه ههركه سيك مله جيړي شتيك بكات له
كاروباري دين ، كه كوي زانايان هاوړان له سهر ي ئه وه ي كافر دهبيت ، به
مهرجي له ناو موسولماناندا بلاو بوويته وه ، وهكو پينچ فره زه ي نويزو روژووي
رهمه زان و هي تريش ، مه گهر كه سيك بيت تازه باوه پي هيتا بيت و
سنوره كاني شهرع نه زانيت ، جا ئه و كه سه ئه گهر له رووي نه زانينه وه
مله جيړي شتيكي كرد له و شتانه كه راي كوي زاناياني له سر بوو .. كافر
نابيت تا بابته كه ي بوي روون دهكريته وه) .

رازی بوون به کوفر و.. رازی نه بوون به ئیسلام .. کوفره

جیگه ی سوود پیگه یاندنه، که بیلین ئه وانه ی، که له پیشه وه باسمان کردن و بوونه هۆی بی پروایی چهند نمونه یه ک بوون و جگه له وانه گه لیك شتی تر هه یه که ده بنه هۆی بی پروا بوون - خوا په نامان بدات - .

جا پیویسته سه رنج بدهینه کاریک، که گومان وا ده بریت ناچیتته ریزی ئه وانه ی پیشوو، به لام له راستیدا دوو شه هاده که به تال ده کاته وه و مله جپرئی یه کتا په رستی و یه کتا ناسین و په یام ده کات، ئه وه ش رازی بوون به کوفر و رازی نه بوونه به ئیسلام، بۆ نمونه: ئه گهر که سیك به که سیکی وت که مله جپرئی ی دوو شه هاده که ی ده کرد: راست ده کهیت، یان به که سیك که دوشه هاده که ی به زمان دهوت، وت: درۆ ده کهیت ئه وه گومان له کافر بوونیدا نامینیت، ئه گهر چی وتنه که ش به رامبه ر به که سی دووهم له رووی موجه له شه وه بیت .

جا لی ره دا چهند شیوازیکی جوئ جوئ هه یه له گوتار و گوفتار و هه لۆیست که له رووی به لگه داری یه وه له رووی شهرعو نه ریتی خه لکی و زمانه وانیشه وه، له وه که متر نی یه که به یه کیك که مله جپرئی ی دوو شه هاده که بکات، بو تریت: راست ده کهیت: یان به یه کیك که به زمان دوشه هاده که ده لیت، بو تریت درۆ ده کهیت . جا له و شیوازانه، وه که ئه مانه ی لای خواره وه:

يەكەم : رازى بوون بە كوفر ، نمونه :

۱- بە كافر نە كردن و نە ناسىنى بى باوەرپان لە (مُلحد) و وەرگەرپاوە و ھاوبەش پەيداكاران، يان گومان لە كافر بووتياندا ، يان راست كردنە وەى بۆچوونىك لە بۆ چوونە بە تال و بى باوەرپى يە كانيان ، جا ھەركەس كوفرىكى ئاشكرای لە كەسێك يان كۆمەلێك يان حزبێك يان ھۆزێك يان دیندارێك لە دینەكانى تر بىنى و زانى و باوەرپى وا بوو كە ئەوانە كافر نین ، يان وەرگەرپاوە نین، يان باوەرپى وابوو كە ھەندێك لە بۆچوونەكانيان دروستە، ئەو بى گومان داخلى كوفر دەبێت و وەك ئەوانى لى دىت واتە كافر دەبێت — خوا پەنامان بدات ..

بەلام پيش ئەو ھى فەرمان بدریت بە كافر بوون و وەرگەرپانى ئەو كەسە لە دین پێوستە لەسەر موسولمانىكى شارەزا، كە ھۆى كافر بوون و وەرگەرپانى ئەو كەسانەى بە بەلگە بۆ روون بكاتەو تا بە تەواوى ئەو كافر بوونەى بۆ روون ببیتەو، چونكە زۆر لەو ھۆزو حزبانە كوفريان بۆ خەلكى بە گشتى روون نى يە، ئەو ھى ھەيە كافریتى ھەندێك ھۆزو كۆمەل ئاشكراو بەناوبانگە ، لە نىوان خەلكیدا و گومانى تیدا نى يە وەك : جولهكە و گاورو ئاگرپەرستەكان .

جا ھەركەس ملەجیرپى كافریتى ئەوانە بكات ، ئەو ھەر لە سەرەتادا خۆى كافر دەبێت. جا ئەو ھى كە بە مەرج دادەنریت بۆ بەكافر زانىنى ئەم جۆرە لە خەلكى ئەو ھى كە بى باوەرپن بە شتىك كە زانايان لە سەرى ھاوپرا بن ، كە وابوو ئەگەر ئەو شتە جیگەى جیوازى راى زانايانى بەناوبانگو متمانە پى كراو بوو ، وەك ئەو ھى ھەندى لە زانايان رايان وابوو ، بە تال كەرەو نى يە

، ٺه وه ئيتر شياو (جائز) ني يه به كافر زانيني ٺه وه ي كه به كافريان نازانيت ، وهك به كافر زانيني ڪومه لي (خوارج و هه ندي ڪور و ڪومه لي تر) كه زانا يان له سهري هاو هه لويست نين و جيگه ي جياوازيبانه .

۲- دوستايه تي ڪردني كافران و دهربرپيني هاوپايي له سهري دينه ڪه يان :
له مه و پيش زانيو ته ڪه واتهي (لا اِلهَ اِلاَّ الله) خوا په رستي و مل ڪه چ بوون جگه له خودي (الله) به شايسته ي ڪه سي ترو هيچ شتي ڪي تر دانانيت ، وه له سهرو هه موو ٺه و به لگانه وه ، ڪه ٺه و شايسته ي يه ي بؤ خودي (الله) سه لماندوه ، ٺه م ٺايه ته قورٺاني يه يه ڪه ده فهرمويت :

﴿ اَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ ۚ﴾ النحل.

واته : تنه اها خودي (الله) په رستن و دور بڪه ونه وه له په رستي بت و گاغو ته ڪان. له گه ل ٺه م دوو سه لمي نه ره دا ، ٺه و هه لويسته ي ڪه هاوپايه له گه ل دووشه هاده ڪه دا ده ست نشان ده ڪريٽ ، به رام بهر دوژمنايه تي خودي (الله) و دينه ڪه ي له كافران و هاوبه شي په يدا ڪران و وه رگه راوه ڪان له دين ، ٺا ٺه وه يه ڪه پيويسته موسولمان هه لويستي تيا وه ربرگريٽ و ليي لانه دات ، له گه ل پاريزگاري دينه ڪه ي له موعامه لات ڪردن له گه لياندا و دامه زراندي په يوه ندي يه ڪان له گه لياندا .

جا ٺه وه ٺه و سنوره يه ، ڪه هه ر موسولماني ڪي تي بگات ، نابيت هه لويستي ڪه وه ربرگريٽ ڪه گونجاو و هاوپا بيت له گه ل دينه ڪه يانداو ، يارمه تي دان بؤ سه رڪه و تنيان به سامان يان هه ر شتي ڪي ترو دوستايه تي ڪردنو ، به و

هؤیه وه دوستایه تی له گه‌ل موسولمانان بپړئ و فه زلئ په یوه ندی له گه‌ل ئه وان بدات به سهر په یوه ندی له گه‌ل موسولمانه کاندای . قوربانئ بدات به دوهم له ریگه‌ی یه که مدا ، ئه وه ده بیټ به یه کیك له بی‌پروایان و له دینه که ی وهرده گه‌ر پټ – خوا په نامان بدات – مه گهر که سیك بیټ که به زور وای لی کرابیټ، وه زوری یه ئایه ته قورئانیه کان له روالئدا به لگن له سهر کوفر و وهر گه‌رانی ئه وه که سه‌ی که به م پیویستی یه هله‌نه ستیټ وه هلو یست وهر نه گریټ ، جا ئه گهر بگه‌ر پیټه وه بو ئه واته وه مه به سه‌ی که دوشه هاده که به لگن له سهری و کوټ کرده وه له گه‌ل ئه و رواله ته‌ی که ده‌قه قورئانی یه کان به لگن له سهری ، ئه وراستی یه که ت به ته وای بو دهرده که ویت و ئه وه ده زانیت که ئیتر ته ئویلات و گورانکاری و بوچوونی جوراجور گونجاو (جائن) نی یه . ئه مه ش هه ندی له وه ده‌قانه :

(أ) خَوای بالاده‌ست ده‌فه رمویټ : ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقْلَةً﴾ آل عمران .

واته : خَوای گه‌وره ئه وه‌ی قه‌ده‌غه کردووه ، که باوه‌پداران بی‌باوه‌پران بکه‌نه دۆست ، جگه له باوه‌پداران ، جا هه‌ر که س ئه وه‌ی کرد ئه وه به‌ر خه‌شم و قینی خَوای گه‌وره ده‌که ویت ، مه‌گهر که سانیك زوریان بو هینرا بیټ و ناچار بووبن .

(ئیینو جه‌ریر) له لیكدانه وه‌ی ئه و ئایه ته‌دا ده‌فه رمویټ : (واته ئه‌ی باوه‌پداران هه‌رگیز بی‌باوه‌پران مه‌که‌نه دۆست و پشتیوانی خۆتان ، وه هاوپایان

مهبن له سهر دینه که یان و فه ژلیان مه دهن به سهر باوه پداراندا و، هه رگیز
 ناگاداریان مه کهن له کاروبارو نهیئنی یه کانی باوه پداران).

وه خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقْنَهُ﴾ ئه وه وهك ئه و
 فه رمووده وایه که ده فه رمویت : ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَ قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾
 واته : جگه له و که سه ی که زوری بو ده هینریت ، به لام دلکه ی دامه زراوه به
 باوه پ .

(ب) خوای گه وره و بالاده ست ده فه رمویت : ﴿يَنَافِثُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا
 تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ
 فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ فترى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ يُسِرُّونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ خَشِيَ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ
 بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
 نَازِمِينَ﴾ المائدة .

ئه وه مان بو درده که ویت له و دوو ئایه ته پیرۆزه دا، که خوای بالاده ست
 قه ده ده ی موسو لمانانی کردووه ، له وه ی که دۆستایه تی جوله که و گاوره کان
 بکه ن ، وه ئه وه ی باس کردووه که هه رکه س دۆستایه تی یان بکات ئه بیئت به
 یه کیك له وان، واته : هه رکه سیك دۆستایه تی جوله که یه ک بکات ئه بیئت به
 جوله که، هه روه ها هه رکه س دۆستایه تی گاوریك بکات ئه بیئت به گاوری، ئینجا
 سه رنج له و بیانووه بده که بی باوه پاران ده یه ئنه وه بو ئه و دۆستایه تی یه ی که

دهیکن له گه لّ جوله که و گاوره کاندای که خوای گه وره ئه وییانوو په سهند ناکات ، که ئه ویش بیمو ترسیانه له جوله که و گاوره کان ، دهرباره ی سامان و پله و پایه ی دنیا ییان .

جا ئه و سهرنج دانه ئه و هت تیده گه یه نیّت ، که مه به ست له (اکراه) واته : به زور ناچاری کامه یه و سنوره که ی چی ده گریته وه و ئیعتیباری پی ده کړیت .

(ج) خوای گه وره و بالا ده ست ده فه رمویت: ﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ أَلْيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ النساء / ۱۳۸ - ۱۳۹ .

واته : ئه ی موحه ممهد (ﷺ) مژده به دوو پرووه کان بده ، به وه ی که خوای گه وره سزای ئیش پیگه یه نه ری بو ئاماده کردوون ، ئه وانه که بی باوه پان جگه له باوه پداران ده که نه به دوست و جیگه ی متمانه ی خوایان ، ئایا ده یانه وی له وانه ببته خاوه نی عیزه ت و سهر به رزی ؟ با دلتیا بن که هه موو عزه ت و سهر به رزی یه که ته نها بو خوایه و لای ئه وه وه یه ، جا له مه وه درده که ویت که خوای گه وره دوستایه تی کافرانی کردووه به تاییه تمه ندی یه که له هه ره تاییه تمه ندی یه کانی دوو پرووان .

(د) خوای بالا ده ست ده فه رمویت: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ المجادلة / ۲۲ .

واته : هه‌رگیز هیچ قه‌وم و کۆمه‌لیک نابینیت که برۆایان به خودی (الله) و روژی دواپی هه‌بیّت، دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ که‌سانێک بکه‌ن که دژایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن، جا ئه‌گه‌ر باوکیان یان جگه‌رگۆشه و براو هۆزیشیان بن ، ده‌رکه‌وت که خواپی گه‌وره باوه‌ری دامالی له دلو ده‌روونی ئه‌وانه‌ی که دله‌کانیان جیگه‌ی خۆشه‌ویستی بۆ باوه‌ران بیّت ، ئه‌گه‌ر خزمی نزیکیشیان بن ، چونکه هیچ کاتێک خۆشه‌ویستی خودی (الله) و دۆژمنانی خودی (الله) له دڵێکدا کۆنانه‌وه ، وه‌ک خواپی گه‌وره ده‌فه‌رمۆت :

﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ﴾ : الأحزاب : ٤ .

واته : خواى گه‌وره هه‌رگيز دوو دللى له ده‌روونى مروقي‌كدا دروست نه‌كردووه ، تا له به‌ك كاتدا دوو مه‌به‌ست له خوى بگري‌ت.

واتای دۆستایه‌تی بئی باوه‌ران:

ئەوانەى پيشەوہ هەندىك بوون لەو دەقەنەى، كە هەريەكيان بەلگەيە لە سەر وەرگەرپانى هەر كەس لەوانەى، كە دۆستايەتى بئى باوه‌ران و هاوبەشى پەيداكارەن دەكات، ئيتەر هيچ كەس بۆى نيە بليت ، واتەو مەبەستى بئى باوه‌ران ديارى نەكراوہ، گوايە هەندىك برۆبيانوو دەهيئنەوہ بە مەبەستى ئەوہى كە دۆستايەتى بئى باوه‌ران پيۆدريك نى يە كە بەهۆيەوہ ئەوہى كە بئى باوہر دەبيت ، يان ئەوہى كە بئى باوہر نايبت بناسريت ، چونكە خودى (الله) ھەرگيز قەدەغەى برۆداداران ناكات، لە شتىكى ديارى نەكراو و ناديار ، وە فرمان نادات بە وەرگەرپانى كەسيك لە دين ، بەوہى كە چۆتە ناو كاريكەوہ كە ديارى نەكراوہ و پەنھانە ، و پيچەوانەى ويستى خواى گەرەيە .

جا ئەگەر وترا واتەى دۆستايەتى چى يە ؟ بزەنە و ئاگادار بە ! كە ئەم بيژەيە لە نزىك بوونەوہ و هاتووہ، بە جۆرەها مەبەست بەكار دەهيئريت ، زۆربەيان نزىك بوونەوہ بە يارمەتى دان و سەرخستەن دەگەيەنن ، وە دۆستايەتى دژى دژايەتى يە و دۆستيش دژى دوژمنە !

جا باوہرپاران دۆستى خودى (الله) و ، بئى باوہرپانيش دۆستى شەيتانن ، جا ليژەدا ئەوہ دەرەكەويت كە دۆستايەتى بئى باوہرپان ماناى نزىك بوونەوہ لييان و دەربرپنى سۆزو خۆشەويستى بۆيان ، جا بە وتە يان بە كردار يان بە نيەت بييت ، خواى گەرە دەفەرمويت:

﴿ وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۚ قُلْ إِنْ هَدَىٰ
 اللَّهُ هُوَ أَهْدَىٰ ۚ وَلَنْ أَتَّبَعْتُمْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۚ مَا لَكَ مِنْ
 اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۖ ﴾ البقرة : ۱۲۰ .

واته : ئه‌ی موحو ممه‌د (ﷺ) جوله‌که‌و گاوری لیت رازی نابن ، تا شوین
 ئاین و ریباز ده‌کیان نه‌که‌ویت ، جا توش بفرموو رینمای و ئاین ته‌نها رینمای
 و ئایینی خودی (الله) یه ، جا نه‌گهر پاش نه‌وه‌ی رینماییت پی
 گه‌یشت و شوین ئاره‌زووی ئه‌وان که‌وتیت ئیتر له‌ دۆستایه‌تی خودی (الله)
 یارمه‌تی و یاریده‌دانی بی به‌ش ده‌بیت .

گوپرایه‌لی له‌وه‌ی که‌ ئه‌وان فره‌مانی پی ده‌که‌ن، خوای بالا ده‌ست
 ده‌فرمویت : ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ تُطِيعُوْا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَرُدُّوْكُمْ
 عَلٰٓى اَعْقَبِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴾ آل عمران : ۱۴۹ .

واته : ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌پتان هی‌ناوه ، نه‌گهر گوپرایه‌لی ئه‌وانه‌ بکه‌ن،
 که‌ بی باوه‌پ بوون له‌ دین و ه‌رتان ده‌گپنه‌وه‌ بۆ کوفر ، به‌وه‌ش ده‌چنه‌ ریزی
 زه‌ره‌رۆ مه‌ندانه‌وه .

پال دان پێیانه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فرمویت : ﴿ وَلَا تَرْكَبُوْا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
 فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ ۖ ﴾ هود : ۱۱۳ .

واته : ئه‌ی باوه‌پداران پال مه‌ده‌نه‌ پال ئه‌وانه‌ی که‌ سته‌م ده‌که‌ن، نه‌گینا
 سزای ئه‌وان ئیوه‌ش ده‌گریته‌وه .

مه‌به‌ست له پال پێوه دانیان واته ئاره‌زووی دۆستایه‌تی و رازی بوون به‌وه‌ی ، که ده‌یخه‌نه به‌ر ده‌ستی موسوڵمانان و نه‌رمو نیانی له‌ گه‌ڵیاندا و دلته‌وایی کردن و موخامه‌له‌یان له‌ سه‌ر حسابی دین :

﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ﴾ ن : ۹. واته : ئه‌ی موخومه‌د (ﷺ) بێ باوه‌پان هه‌ز ئه‌که‌ن و ئاواته‌خوازن ، که نه‌رمو نیان بیت له‌ گه‌ڵیاندا و له‌ گه‌ڵیاندا بگوته‌جێت ، ئیتر ئه‌وانیش نه‌رمو نیانیت له‌ گه‌ڵدا ده‌نوین .

هه‌روه‌ها ریژگرتنی بێ باوه‌پان و نزیک بوونه‌وه‌ لیان ، ئه‌چیته‌ نیوان ئه‌و بابه‌تانه‌ی که باسما‌ن کرد ، به‌ تایبه‌ت ه‌ی فه‌رمانه‌وایان و راویژکردنیان له‌ کاروباری گرنگداو، یارمه‌تی دانیان له‌ پیلان دانان و ئاژاوه‌ نانه‌وه‌ و جێ به‌جێ کردنی پیلانه‌کانیان و هه‌روه‌ها چوونه‌ ریزی ریکخستن و په‌یمانه‌کانیان و سیخوپی کردن بۆیان و گوێزانه‌وه‌ی نه‌یانی موسوڵمانان بۆیان و کوشتار کردن له‌ ریزه‌کانیاندا و به‌ ئه‌مین دانانیان له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که خودی (الله) به‌ خائن ده‌ست نیشانی کردوون ، هه‌روه‌ها به‌ باش زانیی بیروکه‌ و پرۆگرام و بۆچوونه‌کانیان و کار کردن بۆیان.

ئەو بيانوانەى كە پەسەندن يان ناپەسەندن لەم شوینەدا:

هەندىك لەوانەى كە دۆستايەتى دەكەن لەگەڵ بى باوەرپاندا بيانوو بەو دەهیننەو، كە لە مولك و سامان و پلەو پایەيان دەترسن ، جا ئەم بيانوو دروست نى يە و خواى گەورە داينانیت بە بيانوو ، وە لىيان پەسەند ناكات ، چونكە ئەوانە هەمووى هەلخەلە تاندنى شەيتان و جوان كردنى دنيا و شتەكانى و خۆشەويست كردنiane لای ئەو كەسانە ، ئەو ەى گرنگە ئەو ەى كە خواى گەورە و بالادەست بيانوو لە هىچ كەسىك پەسەند ناكات لە دەربرىنى دۆستايەتى دا بۆ بى باوەرپان و گوێراپەللىيان و هاوڕايبان لەسەر دىنەكەيان ، جگە لە بيانوو ەى كە ئەو یش زۆر لىكردنە ، خواى گەورە دەفەرمویت :

﴿ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْثَرِ وَ قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَنِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ النحل: ١٠٦ .

واتە : هەركەس بى باوەر بىت بە خودى (اللە) لە پاش باوەر ەينانى لى قبوڵ ناكريت ، مەگەر كەسىك كە زۆرى لى كرابىت ، لەو كاتەشدا دلى دامەزراو بووبىت بە باوەر ، بەلام هەركەس بە دل بى باوەر بووبىت ئەوا ئەوانە بەر خەشم و قىنى خودى (اللە) دەكەون و سزای ئىش پىگە ەنەرەو گەورە دەچىژن ، جا لەمەو ە ئەو ەمان بۆ دەر كەوت كە زۆر لىكردنىش سوود بە كەس ناگە ەنیت خوا نەخواستە ئەگەر كوفر كردنەكەو رازى بوون بە دۆستايەتى ەكە ە ەيوەست بوو بەدلەو ە ، ئەمە هەركىز لەلایەن زاتى (اللە) وە بە مۆلەت

دانانری بۆ زۆر لیکراو چونکه دهفهرمویت: ﴿ وَ قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ ﴾
 چونکه زۆرلیکردن دل و دهرن ناگریتهوه و هیچ کهسو شتیک دهستهلاتی
 بهسه ر دل و دهرندا نی یه ، جگه خودی (الله) به لکو ئەو شوینانهی که
 جیگهی زۆر لیکردنه تهنها زمان و ئەندامهکانی له شه وئەو کارانهی که پییان
 ئەنجام دهدریت که وابوو هه رکهس به دل دوستایهتی نیشانیدا بۆ بی باوه پان
 بی گومان بی باوه په .

سنوری ئیعتبار پیکراو له زۆر لیکردندا

واته : تیگه یشتن له سنوری زۆرلیکردن له م شوینه دا (مه قامی کوفر).
 شیخ الاسلام (ابن تیمیه) له پی شه وا (أحمد) هوه ده گیرپه شه وه که
 دهفه رمویت : (زۆر لیکردن بۆ کوفر کردن نابیت مه گه ر بگاته سزادان به لیدان
 یان زنجیر کردن یان هه په شه کردن به کوشتن ، ئەگینا قسه پی وتن و زۆر
 لیکردن به قسه به زۆرلیکردن دانانریت بۆ کوفر کردن و دوستایهتی بی
 باوه پان)

پی شه وا (أحمد) دهفه رمویت : (ئەگه ر ژنیک له مالی میرده کهیدا ماره یی
 یه که ی به خشی به میرده که ی بۆ هه یه لی په شیمان بیته وه مه گه ر بترسی
 له وه ی ئەگه ر په شیمان بیته وه ته لاقی بدات یان خراپ بیت له هاوسه ریتی
 له گه لیدا، جا ترسی ته لاقدان داده نریت به زۆر لیکردن، به لام ئەم جوړه زۆر
 لیکردنه به زۆر لیکردن دانانریت بۆ کوفر کردن) ، جا دهفه رمویت : (ئەگه ر
 به نده یه ک ترسا له وه ی که بی باوه پان نه هیل ژن به نییت یان بهر به ستیان

کرد له نیوانی و نیوانی ژنه کهیدا ، ئەمه ریگهی پێ نادات که به زمان کوفر بکات) ئەمه له (مجموعه التوحید) هوه وەرگیراوه .

جا پیشه‌وا (احمد) پای وایه و (ابْنُ تِیمِیَّه) یه‌ش هاو‌پایه‌تی، که زۆر لیکردن له‌م جیگه‌یه‌دا واته : دهربرینی کوفر ، جا به زمان بێت یا دۆستایه‌تی کردنی بێ باوه‌ران بێت دانانریت به زۆر لیکردن مه‌گه‌ر بگاته‌ سزادان به لیدان و کوشتن و زنجیر کردن ، به‌لام جگه‌ له‌مانه‌ و نمونه‌یان ، له‌ ته‌ماع خستنه‌ به‌رده‌م یان دانانی له‌ پله‌و پایه‌یه‌کی دونیایدا یان له‌ ترسی سامان و مندال و نیشتمان و... هتد ، به‌ دلنیاپی لێی په‌سه‌ند ناکریت و سودی پێ ناگه‌یه‌نیت ، هه‌تاوه‌کو کوفر یان دۆستایه‌تی بێ باوه‌ران بکات .

ئەمه‌و ده‌قه پیشوه‌کانیش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه ، که قه‌ده‌غه‌یه‌ له‌سه‌ر موسوڵمان دۆستایه‌تی بێ باوه‌ران بکات وه‌ دۆستایه‌تی کردنیان دا ده‌نری به‌ هۆیه‌ک له‌ هۆیه‌کانی کافر بوون و وه‌رگه‌ران له‌ دین — خوا په‌نامان بدات — .

جا خودی (الله) بریاری ئەوه‌ی داوه‌ که خۆشه‌ویستی دنیاو کار کردن له‌به‌ر خاتری خۆشی و جوانیه‌کانی سوود به‌ خاوه‌نه‌که‌ی ناگه‌یه‌نیت، خوا نه‌خواسته‌ ئەگه‌ر شتیکی لی دهریکه‌وێت که کوفر کردن له‌و ریگه‌یه‌دا به‌ پیویست بزانی‌ت ، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت :

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ النحل: ۱۰۷ .

واته : ئا ئەوه‌یه‌ که ئەوان خۆشه‌ویستی ژیا‌نی

دنیا ددهن به سهر ژيانی هه میسهیی دواړژدا، با دلنیا بن که خوی گه وره پینمای کومه لی بی باوه پان ناکات .

وه گومان له وهدا نی یه که دوستایه تی بی باوه پان و دهر برینی خوشه ویستی و سۆز بویان و فزل دانیان به سهر خوشه ویستی خودی (الله) و پیغه مبه ره که ی و کوشش کردن له ریگهیدا ، نمونه بۆ ئەمه ئەم فەرموده یی خوی گه وره یه :

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾
 المجادلة: ۲۲ .

واته : ئە ی موخوممه د (ﷺ) هیچ قهومیك نابینیت که باوه پان به زاتی (الله) و روژی دوابی هه بیئت، دوستایه تی بکه ن له گه ل که سیکدا ، که دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی بکات خو ئە گه ر باوکیان یان جگه رگوشه و براو هوزیشیان بن...

که وابوو ئیتر بیانوو نی یه بۆ هیچ مرقیکی موسولمان که دوستایه تی بی باوه پان بکات له ترسی مال و سامان و گیان و هی تریش، هه رچه نده زۆر له خه لکی ئەمڕۆ که ئەو جۆره بیانوانه دیننه وه، بپوانه چۆن خوی گه وره بیانوی ئەو جۆرانه رهد دهکاته وه که دوستایه تی جوله که و گاواران ده که ن کاتیك ، که ده لێن : ﴿نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾ واته : ئە ترسین که بیم ترسمان توش بیئت لیانه وه . ئا ئەمه حالی زۆربه ی وهرگه پوانه له دینی خوا ، که له م روژگارهدا گیرۆده ی ئەم به لاو فیتنه یه بوون، سه رنج بده چ له یه ک

چوونیک ههیه له نیوان بیانوی کافرانی ئەمڕۆ له گەڵ کافرانی دوینێ ، ئەبینیت هەمان بیانوو دیننەوه ، ئەوەتا ئەمڕۆ رۆوت تێ دەکات و پێت دەلێت: چۆن دۆستایەتی فلان کەسو حزب نەکەین ، کە پارێزگاری دەکری لەلایەن فلان دەوڵەتی زلهێزەوه ، له گەڵ ئەوەدا ، کە ئێمە ناتوانین بەرامبەریان راوهستین ، ئەم دەقانه و هی تریش به لگەن له سەر ئەوهی که خودی (الله) بیانوو له هیچ کەسێک پەسەند ناکات له دۆستایەتی کردن له گەڵ بێ باوه پاندا ، مه گەر حاڵی وهك حاڵی ((عەمماری کۆری یاسر)) بێت .

ئەمە و پێویستە کە زۆر لێکراو له ژێر دەستەلاتی بێ باوه پاندا بێت و دەستەلاتیان به سەریاندا هەبێت ، ئەو کاتە بۆی ههیه له کاتی زۆر لێکردنە کەدا کوفر بکات و دۆستایەتیان بکات ، و هەركات سزای له سەر نه ماو تهواو بوو بۆی نیه بگه پێته وه بۆ کوفر کردن و دۆستایەتیان ، جا ئەگەر سەرله نوێ گه پانه وه بۆ سزادانی ئەوا ئەویش بۆی ههیه بگه پێته وه سەر کوفر ، وهك له پێغه مبه (ﷺ) هوه هاتوه ، که به عەمماری کۆری یاسری فهرموو : (ئەو عەممار ئەگەر گه پانه وه سەر سزادانت تۆش به وتنی کوفر خۆت له دەستیان رزگار بکه) .

ئەمە و وهك وتمان پێویستە کە زۆر لێکراو له ژێر دەستەلاتی بێ باوه پاندا بێت ، (ابن القدامه حنبلی) له موغنی دا فهرمویه تی : (ئەگەر سه لمینرا که زۆر لێکراو له دواى سزادانی کافر نه بووبوو ، واته موسولمانی تی خوێ دهربرێ و رایگه یاند که دلی دامه زراو بووه به باوه ، ئەوه ماوه ته وه له سەر ئیسلامه تی و موسولمانه ، خو ئەگەر خوا نه خواسته له دواى تهواو بوونی سزا که ی هەر کوفری دهر ئەبرێ ئەوه فهرمان دهری به کافر بوونی هەر

لهو کاته وه که به زمانی کوفری کردوه یان دۆستایه تی بی باوه پانی دهرپروه، چونکه ئه وه دیاره کوفره که یان دۆستایه تی یه که ی بۆیان دلشی گرتوته وه، به هه ر حال چاکتر وایه بۆ ئه و که سه ی که زۆری لیده کریت تا کو کوفر بکات یا دۆستایه تی بی باوه پان بکات و هاوړا بیته له سه ر دینه که یان ، که ئارام بگریته له سه ر ئه و ئازارو سزاو خوی به دهسته وه نه دات ئه گه ر مایه ی له ناوچوونیشی بیته .

بوخاری ده گێڕیته وه، که (خوباب) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) گێڕایه تی یه وه که فه رمویه تی: ﴿قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ ، يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ ، فَيُجْعَلُ فِيهَا ، فَيَجَاءُ بِالْمَنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نَصْفَيْنِ ، وَيَمْشُطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ ، مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ ، فَمَا يَصْدَهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ ۖ﴾ .

واته : ئه ی موسولمانینه له پیش ئیوه دا پیاویک ده گێراو چالی بۆ هه لده که تراو تیی فری ده درا ئینجا مشاریان ده هیئا له سه ریه وه دووله تیان ده کرد و به شانه ی ئاسن گۆشته که یان له ئیسکه که ی جیا ده کرده وه، به لام ئه و حاله ش وای نه ده کرد که له دینه که ی وه رگه ریته ، وه ئه وه ی له فه رموده ی دروست دا ها تووه ده رباره ی ((هاوړییانی خنده ق)) که ئاگری کلپه داریان هه لده بژارد له ریگه ی پاراستنی دینه که یاندا له جیاتی ژیان له ژیر سایه ی کوفردا ، شاهیدو پشتگیری فه رموده که ی پیشووه .

پیشه وا (قورتوبی) له ته فسیره کهیدا ده فه رمویته : (زانایان کۆن له سه ر ئه وه که ئه گه ر که سیک زۆری لیکرا بۆ کوفر و ئه ویش له ده ست دانی گیانی

هه‌لبژارد له جیاتى مۆلّه‌ته شه‌رعى يه‌که‌، ئه‌وه پاداشتى لای زاتى (الله) زۆر زیاتر ده‌بیّت (.

دووهم : رازى نه‌بوون به ئیسلام :

لێره‌دا باسى دوو رواله‌ت له رواله‌ته‌کانى رازى نه‌بوون به ئیسلام ده‌که‌ین - خوا په‌نامان بدات - که خاوه‌نه‌کانیان به‌ره‌و کوفر و وه‌رگه‌پان ده‌به‌ن ، که ئه‌مانه‌ن :

(١) / گالته‌کردن و سوکایه‌تى کردن به شتىكى ديارى ئیسلام وه‌ک :

گالته‌کردن و سوکایه‌تى کردن به خودى (الله) و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ى (ﷺ) و په‌پاوه‌کانى یان باوه‌رداران به هۆى باوه‌رپه‌که‌یانه‌وه ... هتد ، خواى گه‌وره ده‌فه‌رمویّت: ﴿ قُلْ اِيْلَهَ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ * لَا تَعْتَدِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ۚ التَّوْبَةُ: ٦٥ - ٦٦ .

واته : ئه‌ى موحومه‌د پىيان بلێ ئه‌وه گالته‌ به خودى (الله) و نىشانه (قورئانه‌که‌)ى و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ى ده‌که‌ن ، ئیتر بیانوو مه‌هیننه‌وه ، چونکه بیانوتان لى وه‌رناگیريّت ئیوه به‌و کاره‌تان کافر بوون له پاش ئه‌وه‌ى که باوه‌رتان هینابوو.

جا وینه‌ى گالته‌کردن و سوکایه‌تى کردن زۆرن و له ژماره‌ نایه‌ن ، گرنگ ئه‌وه‌یه هه‌موویان به‌لگه‌ بن له سه‌ر سوکایه‌تى به ئایین و رازى نه‌بوون به ئایین به‌گشتى، یان به‌شیک له ئایین ، جا جارى وا هه‌یه ئه‌و سوکایه‌تى کردنه به‌گوفتاره ، جارى واش ئه‌بیّت به کردارو جموجۆل و ئاماژه بو کردن .

(۲) دهربرینی بیزاری و تورپه بون له کاتی یاد کردنه وهی خودی (الله) و پیغه مبه ره کهی (ﷺ) دا ، یان خویندنه وهی قورئانی پیروز یان باس کردنی شتی که کاروباری ئایین ، خوی گه وره دهفه رمویت :

﴿وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا ۖ﴾ الحج: ۷۲ .

واته : بئ باوه پان کاتی که نیشانه و به لگه ئاشکراکانی ئیمه یان به سهردا ده خوینریتته وه (مه به ست له قورئانه) ، له نیوچاوانی بئ باوه پاندا نیشانهی بیزاری دهرده که ویت و ده بینریت ، تا وا ئه بیت خه ریک ده بن په لاماری ئه وانه بدهن که نیشانه و به لگه کانی ئیمه یان به سهردا ده خویننه وه .

به لگه و ده قنامهی هه ندیک له زانایان دهربارهی ئه و شتانهی که هۆکاره بۆ وهرگه پان له باوه پدا، جیگه ی سوود وهرگرته له کوتابی ئه م باسه دا ، که باسی به لگه و ده قنامهی هه ندی له زانایان بکهین ، دهربارهی ئه و گوفتار و کردارو بیروباوه پانهی که ده بنه هۆی دهرچوونی خاوه نه کانیان له ئایینی پیروزی ئیسلام – خوا په نامان بدات – جا با براو خوشکی باوه پدار بزانیته ئه وهی که زانایان هاوپان له سه ری ئه وه به دلنایبی خاوه نه که ی له ئیسلام به دهرده چیته ، وه ئه وه ش که زانایان تیایدا رای جیاوازیان هه یه که متر نی یه له وهی که گونا هیککی گه وره یه له گونا هه گه وره کان:

۱- له په پاوی (الزواجر) دهربارهی کردنی گونا هه گه وره کان (ابن الحجر الهیثمی) دهفه رمویت : (له چه شنه کانی کوفر و هاوبه ش دانانه ، که مروؤفیک

سور بیٽ له سهر شتيك ئيتر له كۆن يا ئيستادا ، به زمان بيٽ يان به دل،
 ئه گهر ئه و شته له رووي ژيريشه وه بي ئاكام بيٽ ، يا به پيويستي بزانيٽ كه
 باوه پري وايٽ به و شته به كردار يا به زمان بيلٽ ، مادام زانايان هاو
 هه گويست بن له سهر ئه وه، كه ئه و شته كاروباري بي باوه پانه و
 له باوه پدارارنه وه هه رگيز دهرناكه ويٽ، هه ر كه له و مرقه وه دهر كه وت بي
 باوه په جا ئيتر له رووي باوه په وه بيٽ يا له ري مله جيري و سو كايه تي يه وه
 بيٽ نمونه ي ئه وه وه كه ئه وه ي كه ((باوه پري وا بيٽ كه ئه م جيهانه كونه و
 ئه زه لي يه و هه ر بووه و هه ر ده ميٽيٽ كه ئه مه راسته وخو پيچه وانه ي
 بيرو باوه پري ئيسلامي يه) .

ئينجا (ابن حجر) له سهر ئه و بنه مايه دريژه به باسه كه دهادت و
 ده فهرمويت : (بو مان روون ده بيٽه وه كه هه ر كه سيك كاريك ئه نجام بدات كه
 زانايان له سه ري هاو رابن كه ئه و كار له بي باوه په وه نه بيٽ دهرناكه ويٽ ، با
 موسولمانيٽي خو يشي ئاشكرا كرديٽ و شه هاده ي هينا بيٽ و خوي به
 موسولمان بزانيٽ (كافر) بي باوه په ده بيٽ، له وانه وه :

رويشتن بو كه نيسه كان له گه ل بي باوه پاندا و به هه مان جل و به رگو
 خو رازندنه وه ي ئه وانه وه و هاو به شي ئاهه نكه كانيان بكات ، وه كه ئاهه نكي
 شه وي له دايك بوون (عيد الميلا د) يان فري داني پارچه كاغه زيك پيسي يه كه كه
 ناويك له ناوه جوانه كاني خوي له سهر بيٽ ، يان شتيك كه قورئاني تيا
 نوسرابيٽه وه ، يان گوماني هه بيٽ له پيغه مبه رايه تي پيغه مبه ري كدا يا خود
 حه لاليك حه رام بكات و به ره واي بزانيٽ ، يان قسه ي ناشرين به پيغه مبه ر
 محمد (ﷺ) يان هه ركاه له پيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) بليٽ يان نه فره تي

لئ بکات ، یان سوکایه تی پی بکات و شتی وه ها بداته پالی که شایسته ی نه و نه بیّت له ریگه ی زهم کردنی یه وه) .

دیسان درژّه به باسه که دهدات و ده فهرمویت : (یان رازی بیّت به کوفر نه گهر راسته و خووش نه بیّت ، وه که نه وه ی ئاماژّه بکات بو بی باوه پیک که نه چیته ناو ئایینی پیروزی ئیسلامه وه نه گهر راویژی شی پی نه کات ، یاخود بلّیت باوه پدار درو ده کات ، یان دهنگی بنوینی به دهنگی کوفر، یان سوکایه تی به بانگ بکات ، یان بلّیت ئیتر به سه تیر بووم له قورئان و نوێژو یادکردنه وه ... هتد) .

۲- لێره دا ده چینه خزمهت پێشه وا (ابن تیمیه) بزانی ده باره ی مانا مه به سستی نه م فهرموده یه ی خودی (الله) چی ده فهرمویت :

﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾

المائدة: ۴۴ . واته : (گومان له وه دا نی یه که ههر که س باوه پی نه بیّت به فهرمان په وایه تی نه وه ی که له لایه ن خوا ی گهر وه بو سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) هاتو ته خواره وه نه وه بی باوه په) .

جا ههر نه ته وه یه که فهرمان بدات به دادوهری له فهرمان په واییدا نه وه به بی گومان نه و دادوهری یه له ئاینه که یانه وه فهرمانیان وه رگرتو وه و کاری پی ده که ن ، زور جاری وا ده بیّت خه لکانیک، که خو یان به موسو لمان و په ی ره وکاری ئیسلام ده زانن به پیی نه ریتی کو مولایه تی خو یان ، کار ده که ن، که خوا ی گهر وه له و باریه وه هیچی نه ناردو ته خواره وه ، که دلنای کرد بیتن

که شتیکی باشه ، که چی خویان به پیویستی ده زانن که کاریکردنی چاکتر له وهی که له قورئان و فهرمووده ها هاتوو ، دهی ئیتر ئائوه کوفره .

(حافظ ابن الکثیر) له تهفسیری (ابن الکثیر) دا ده رباره ی فهرمووده ی خودی (الله) : ﴿ أَفَحُكْمَ الْجَهْلِیَّةِ یَبْغُونَ ﴾ المائدة : ۵۰ .

واته : ئایا فهرمانپه وایی نه فامیتان ده ویت و مه به ستانه ، ده فهرمویت : خوای گه وره به ره وای نازانیت و رازی نابیت بۆ هیچ که سیک که ده رچیت له فهرمانپه وایه تی خوای گه وره ، که هه موو چاکی یه کی تیا به بۆ شوین که و تئوانی و قه ده غه یان ده کات له هه موو خراپه یه ک ، هه روه ها ده رچوون له دادوهی ئه و بۆ دادوهی یه کی ترکه به پیی ویست و ئاره زووی پیاوانیک دانراوه که نمونه ی سه رلیشیواوی و نه فامی یه و ته نها له خزمه تی ئه وانه دایه که دایان ناوه و فهرمانپه وایه تی پی ده کهن وه ک ((یاسف)) که کۆمه له یاسایه کی پادشایه تی بوو که (ته ته ره کان) له پاشاکه یانه وه (جه نگیزخان) وه ریان گرتبوو کاریان پی ده کرد .

شیخ (أحمد یاسر) له سه ر فهرمووده که ی (ابن الکثیر) ده فهرمویت : (ئه لیم ئایا له گه ل ئائوه دا و له یاساو به رنامه ی خوادا ریگه ی پی ده ردیت ، که موسولمانان له ولاتانی خویاندا فهرمانپه وایه تی بکه ن به یاساو ده ستوری که له یاساو ده ستوری ئه وروپایی بی باوه رپه وه وه رگیراوه ؟ به راستی موسولمان هه رگیز به دریزی میژوو توشی ئه و به لایه نه بوون ، مه گه ر ته نها له سه رده می ته تاردا بوویت ، که ئه و سه رده مه ش به خراپترین سه رده مه کانی سه تم و تاریکی داده نریت ، له گه ل ئه وه شدا که موسولمانان مل که چی

تەتارەكان و ياساكه يان نەبوون و بەلگە بە يارمەتى خواى گەورە بە سەرياندا زال بوون و ياسا و دەستورەكانيان وەلا خستەن و ھىنانيانە ژيەر فەرمانپەرەيەتى ئىسلام و ياساى ئىسلامە وە .

بەلام بى گومان موسولمانان ئىستاو لەم سەردەمەدا لە خراپترين ئاستى ستەم و تاريكى دان لەچاو سەردەمى تەتارەكان، چونكە زۆرەي ولاتە ئىسلامى يەكان كار بە ياسا و دەستورەك دەكەن ، كە راستەوخۆ دژايەتى بەرنامە و ياساى خواى گەورەيە، كە ئەچوئىرئەت بە (ياسف) كە پياويكى بىباوەر دينا بوو) .

۳- لە فەتواى زانايان دەربارەى ھەندىك لە ھۆزانەى كە وەرگەپاون لە ئايىنى ئىسلام ئەم وەلامەى (ابن تيميه) دىنين لە وەلامى پرسىارىكدا فەرموويەتى دەربارەى ھۆزى (نەصيرى يە) لى كراو، جا دەفەرمويت : سوپاس و ستايش بۆ پەرورەدگارى جىھانيان، ئەو ھۆزەى كە پىي دەوتريت (نوصەيرى يە) ئەوان و جۆرەكانى ترى (قەرامتە باتنەكان) بىباوەرترن لە جولەكە و گاوەرەكان ، بەلگە بىباوەرترين لە زۆرەي ھاوبەش پەيداكاران، ئەمانە زەرەر و زيانان بۆ موسولمانان زياتر و گەورە ترە لە زەرەر و زيانى ئەو بىباوەرەنەى كە دژايەتى ئىسلاميان كردووە وەكو تەتارەكان و ھى تريس وەك ئىفرەنجى يەكان ..

لە راستيدا ئەمانە لەلامى موسولمانانە نەفامەكان خويان وادەردەخەن كە گوايە خەرىكى شيعە گەرئيتەن و دلسۆزى ئەھل و بەيتى پيغەمبەرن (ﷺ) كە بە ھىچ جۆرەك وانى يە و بەلگە لە راستيدا برپايان نە بە خواو نە بە

پیغمبره که ی و نه به قورئانه که ی هه یه، هه روه ها باوه پریان به فه رمانه کان و قه دهغه کانی خوی گه وره نی یه و، ته نانه ت باوه پیشیان به هیچ کام له پیغمبره ان نی یه که له پیش پیغمبره ئیسلامدا هاتوون و باوه پیشیان به یاداشت و به هه شت و دۆزه خیش نی یه، هه روه ها باوه پریان به هیچ ئایینیک له ئایینه پیشوه کان نی یه) .

ئینجا (ابن تیمیه) ده فه رموئیت : (گومان له وه دا نی یه که جیهاد کردنی ئه وانه و دانانی سنوره شهرعی یه کان له سهریان له گه وره ترین گوپرایه لی و ئه رکه کانه و جیهاد کردنی ئه وانه گه وره تره له جیهاد کردن دژی ئه وانه ی که کوشتاری موسولمانان ناکه ن له هاوبه شی پهیدا که ران و شوین که وتووایی په پاوه ئاسمانی یه کان ، بی گومان جیهاد کردن دژی ئه مانه جیهاد کردنه دژی وه رگه پاوه کان له ئایین ، ئه وه تا (أبو بکر الصدیق) و هاوه لانی تری پیغمبره (ﷺ) و (ﷺ) ده ستیان به جیهاد کرد دژی وه رگه پاوه کان پیش جیهاد کردن دژی بی باوه په کان له شوین که وتووی په پاوه ئاسمانیه کان) .

خۆپاراستن له بى باوه پىتى (تكفير)

كردنى كه سانى ديارى كراو

خاوهنى رافه كه رى (عه قیده ی ته حاوى) ده فره مویت : (به راستى ئه و
گوفتاره نا په واو داهي نراوه لاده رانه ی كه ئه م شتانه ده گريته خوى وهك :

۱- نه فى كردنى ئه وه ی كه پيغه مبه ر (ﷺ) سه لماندويه تى .

۲- سه لماندنئى ئه وه ی كه پيغه مبه R (ﷺ) نه فى كردوه .

۳- فه رمان كردن به وه ی كه پيغه مبه R (ﷺ) قه ده غه ی كردوه .

۴- قه ده غه كردنى ئه وه ی كه پيغه مبه R (ﷺ) فه رمانى داوه به كردنى .

ده قى زور هه يه كه به لگه ن له سه ر ئه وه ی ، كه ئه و گوفتارانه كو فرن ، وه
ئه وه ش ده و تریت كه هه ركه س بيان لیت ئه وه بى باوه په ، به لام ده رباره
كه سيكى ديار ئه گه ر و ترا يان پرسيار كرا لي مان ئايا شاهيدى ده دن كه ئه و
كه سه بى باوه په ؟ ئه وه شاهيدى له سه ر ناده ين .

به راستى گه و ره ترين سته م ئه وه يه ، كه كه سيك شاهيدى بدات له سه ر
كه سيكى ديارى كراو ، كه ئه و كه سه بى باوه په و به دل نيايى خوا ليى خوش
نابيت و به زه يى پيادا نايه ته وه و به هه ميشه يى له دوزه خدا ده يه لیت وه ،
چونكه فه رمان دان به بى باوه په كه سيك له پاش مردن ته نها لای خودى (الله)
يه ، له به ر ئه وه ی ئه و كه سه ديارى كراوه دوور نى يه مو جته هيدى كى
نه ييكا بيت و خوا ليى خوش بوويت ، يان له و كه سانه بوويت كه له دواى
ئه وه ده قى ترى پى گه يشت بيت ، يان كه سيك بوويت باوه په كى پته وى

بووبیت و خاوه نی چاکه ی زۆر بووبیت و ئەو باوەرو چاکانه بەزەیی خوای بۆ
 مسۆگەر کردبیت و لێی خوش بووبیت ، وەکو لە صەحیحی موسلیم دا هاتووە :
 ﴿إِذَا مِتْ فَاسْحَقُونِي ثُمَّ نُرُونِي﴾ واتە : که مردم بمهاری و ئینجا
 پەرژوبالوم بکەنەوه !

ئەمە نیشانه ی ترسو بیمی بوو لە خودی (الله) ، خوای گەرەش لێی
 خوش بوو، بەلام ئەبیت ئەوه بزائین که ئەم هه‌لوێسته دەربارە ی سەرەنجامی
 ئەوانه له دواوژدا ، قەدەغەمان لی ناکات لەوہی که ئەو کەسە سزا بدەین لە
 دونیادا بۆ ئەوہی قەدەغەیان بکەین لەو داهێتانه ی که دای دەهینن، یان ئەو
 جوړه گوشتارانہ ی که دەیلێن وە پێویستە تەوبەیان پێ بکەین خۆ ئەگەر
 تەوبەیان نەکرد ئەوه بەپێی شەرع لە گەلیان دەجولێنەوه) .جا لەو باسەوه
 ئەوہمان بۆ روون دەبیتەوه که پێویستە لەسەرمان خۆپارێزی بکەین لەوی
 دان بنیین بە بێ باوەری که سانیکی دیاریکراوا .

جا لێرەدا چەند خالێک هەن که پێویستە لەبەر چاو بگیرین کاتیکی که قسە لە
 بەتال کردنەوہی ئیسلام دەکەین ، که ئەمانەن :

یەکەم : پێویستە لێرەدا ئەوه بزائین ، که چەند شتیکی زۆر هەیه که بە
 پێچەوانە ی دوو شەهادەکەیه، جا ئەو شتانه راستەو خۆو یەکسەر پێچەوانە ی
 باوەرپە، یان پێچەوانە ی باوەرپە بە پیغەمبەری خوا (ﷺ) و ئەوہی که
 هیناویەتی و رایگە یاندووه ، جا پێویستە لەسەر هەموو یەکیکی که ئەیانزانیت و
 ئەمەش ئەزانیت که دەق هەیه بەلگەیه لەسەر ئەوانه ئەبیت وریا بیت و خۆی
 لیان پیاریزیت .

دوهم : ئو کارو گوفتارانەى که مايه و هوئى بئى باوه پېوونه ، جياوازيان
ههيه له بارهى هئىزى ئو به لگهيهى که به لگهيه له سهر بئى باوه پېوون ، ههيانه
به لگهيه له سهر کوفر به راشکاوى و هه شيانه به لگهيه له سهر کوفر به لام به
ناراسته و خو .

سئيه م : ليره دا دوو جوړ حوكم ده دريئ به سهر ئو به نده يه دا که کوفر
ده کات :

۱- حوکمىکى دنيايى : ئوهيه که ئو که سهى وهرده گهريئ له ئايين
پيويسته هه موو ئو دهقه شهريانهى که شايسته ن به سهريدا جي به جي
بکريئ .

۲- حوکمىکى روژى دوايى يه : که ئو وئيش هه ميشه مانه وهيه تى له
دوزه خدا جا ئم حوکمه يان بپياردانى له سهر فلانى کورى فلان تنها به تنها
په يوه ندى به په روهردگارى جيهانيانه وهيه ، که خاوه نى روژى ليپرسي نه وهيه .

به لئى تنها ئوه نده له سهر ئيمهيه که به کورتى بلين هه رکه س بئى باوه پ
بيئ و له ئايين وهر بگهريئ له دوزه خدا بو هه ميشه يى ده ميئيته وه و به هه شتى
لى قه دهغه ده کريئ ، ئه مه ئو ئاستهيه که پيويسته موسولمان هه لوئىستى
تيا وهر بگريئ ، له خوئيه وه بپيار له سهر مانه وهى که سيکى ديارى کراو نه دات له
دوزه خدا ، ئه گهر خوانه خواسته له خوئيه وه ئو بئى باوه پى و بپيارانه له سهر
که سانيکى ديارى کراو بدات ئه وه زياده رهوى يه و ده رچوونه له ياساى
په روهردگار . وه کو خاوه نى (عه قیده تهاوى) ده فهرمويت : " که
دانه به زيوته به هه شت يان دوزه خ " چوئن بپيار ده دات کئى به هه شتى يه و کئى
دوزهخى يه ؟ .

کوټایى :

روونکردنه و ديهك دهرباره ی ئه وانه ی یاخی دهبن له

فهرمانى خواو تاوان ئه نجام ددهن !

ئه نجامدانى گوناھ نابيټه هوى دهرچوون له ئاييىن خواى گه وړه ، له مه و
پيش فهرمووده ی پيشه وا (ته حاوى) مان هينا كه ده فهرمويټ : (هيچ كهس به
بى باوه ر دانانيين له ئه هلى رووگه (قيبله) به هوى ئه نجامدانى گوناھيكه وه ،
مادام ئه و گوناھه به ره وا ته زانيټ ، وه ئه ودهش ناليين ، كه ئه نجام دانى گوناھ
و تاوان زيان به باوه ر ناگه يه نيټ) .

پيشه وا (نه وه وى) له په راوى رافه كردنى سه حىحى موسليم دا ده فهرمويټ :
(ئه ی موسولمان بزانه ! كه بوچوونى زانايانى فهرمووده و زانايان له پيشينانى
حه ق ره و و كومه ليكى ترى زور له زانايان وايه كه هه ر كه سيك له سه ر يه كتا
په رستى بمرىټ به بى گومان ده چيټه به هه شت له سه ر هه ر حالىك بيټ ، جا يان
ساغ و سه لامه ته له گه ناھ و ياخى بوون وهك : منداڵ و شيټ ، به تاييه تى ئه و
شيټانه ی كه شيټى و تيگچوونيان له سه رده مى پيگه يشتن (بلوغ) دا بووه ،
به رده وام بووه تا مردووه ..

يان ئه وه ی كه په شيمان بوټه وه له گوناھ و هاوبه شى دانان بو خودى (الله)
وه له دواى په شيمان بوونه وه كه ی ، ئيتر نه گه راوه ته وه سه ر كوناھ ، ئه م
جوړانه ده چنه به هه شت و به هيچ جوړىك ناچنه دۆزه خ ، به لام ئه وه ی كه
گوناھى هه يه و مردووه و په شيمان نه بوټه وه و ته و به ی نه كردووه ، ئه وه

وابسته به ویستی ذاتی (الله) وه، ئەگەر ویستی ئەوا لێی خۆش دەبێت و دەیاخاته بهههشت وهك بهشی یهكهم ، وه ئەگەر ویستیشی سزای بدات ئەوا سزای دعات ئەوهندهی كه خۆی دهیهوێت ، ئینجا دهیاخاته بهههشت ، چونكه لهوه دلتیا به كه خوای گهوره ئەوهی له سهڕ یهكتا په‌رستی مرديت بۆ هه‌میشه‌یی له دۆزهخ دا نایه‌یلتێته‌وه با گوناھیشی كرديت ، هه‌روه‌كو چۆن خوای گه‌وره ئەو كه‌سه‌ی له‌سه‌ر بێ‌باوه‌رێ مرديت نایخاته بهههشت با كرداری حاكه‌شی كرديت..

(۲) موسلیم له (عباس ابن عبدالمطلب) (ﷺ) دوه دهگیرپټه وه که بیستم پیغهمبر (ﷺ) ، ئه یفه رموو: ﴿ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا﴾ .

واته : چیژی باوه پری چه شتووه ئه و که سه ی که رازی یه به وه ی که خودی (ﷺ) په روه ردگارپټی و ئیسلام ئاینپټی و محمد (ﷺ) پیغهمبرپټی .

(۳) له فهرمووده یه کی هاوړا له سهردا که له گیرپانه وه ی موسلیمه ، که (المعروور کوری سوهید) فهرمویه تی ، بیستم له (أَبَا ذَرٍّ) (ﷺ) فهرمووی ، پیغهمبر (ﷺ) فهرمووی : ﴿أَتَانِي جَبْرِيلُ فَبَشَّرَنِي أَنَّهُ مِنْ مَاتَ لَا يَشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ ، قُلْتُ : وَإِنْ سَرِقَ ، وَإِنْ زَنَى ، قَالَ : وَإِنْ سَرِقَ ، وَإِنْ زَنَى﴾ .

واته : جبریل هاته لام و موژده ی پیدام : ئه ی محمد هه رکه س له ئوممه ته که ت مردو هاو به شی بۆ زاتی (ﷺ) دانه نا ده چیته به هه شت ، ئه فهرمویت ، پیم وت: ئه گهر زینا و دزیش بکات ؟ جبریل فهرمووی: ئه گهر زینا و دزیش بکات .

(۴) له فهرمووده یه کی هاوړا له سهردا ، که وته که ی هی (بوخاری) یه هاتووه ، که پیغهمبر (ﷺ) فهرموویه تی: ﴿يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ ، وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ﴾ ، ثم يقول الله تعالى: أخرجوا من النار من كان في قلبه مثقال حبة من خردل من إيمان .

واته : خه لکی به ههشت دهچنه به ههشت و خه لکی دۆزهخ دهچنه دۆزهخ،
ئینجا خودی (الله) ی بالادهست دهفرمویت : ئهوانه له دۆزهخدا دهریهینی
که به قه دهر گهردیلهی خهرده لیک باوهر له دلایندا ههیه .

به لام ئه و فرمودانهی هاتوون له رواله تدا پیچه وانهی ئه و بنه ما
پیشوو هیه ، پیویسته به شیوهیه که لیک بدریته وه که کۆکاری بکات له نیوان
دهقه شهرعی یه کاندا ، جا ئه م فرمودانهش چه ند جۆریکن : -

(۱) هه یانه به راشکاوی باوهر له گهردی ئه و که سانه دائه مالیت که
هه ندیک یاخی بوون ئه نجام دهرن .

(۲) هه یانه یه خه دامالینی پیغه مبه ر (ﷺ) دهرده خات له و که سانه ی که
هه ندیک یاخی بوون و گه نا ه ئه نجام دهرن .

(۳) جۆریکی تریان ناوی هه ندیک له و گونا ه و یاخی بوونانه به بی باوهر پیتی
و هاو بهش دانان ناو ده بات ، جا وا هه ندیک له و فرمودانه ده خه یه پیش
چاو :

۱- له فرموده یه کی (متفق علیه) دا هاتوه که پیغه مبه ر (ﷺ)
ده فرمویت : ﴿ سبَاب الْمُسْلِم فِسْق ، وَقِتَالَهُ کُفْر ﴾

واته : جنیودان به موسولمان لادانه له ئایینی خوا و کوشتار کردنی
بی باوهر پی یه .

۲- له فرموده یه کی (متفق علیه) دا هاتوه که پیغه مبه ر (ﷺ)
فرمویه تی : ﴿ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي کُفَارًا ، یَضْرِبُ بَعْضُکُمْ رِقَابَ بَعْضٍ ﴾

واته :له دواى من مهگه پښه وه بۆ بښاوه پرى و کوفر که هه نديکتان له گهردنى هه نديکى تر تان بدهن .

۳- له فهرمووده يه کدا که (أحمد و ترمذى و حاکم)
 گيرپاويانه ته وه ، پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمويّت : ﴿ من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك ﴾

واته : هه ر که سيک سويند جگه له خودى (الله) به که سيک يان شتيکى تر بخوات ، ئه وه بښاوه پ بووه يان هاو به شى بۆ خواى گه وره برپار داوه .

۴- له فهرمووده يه کى (متفق عليه) دا که موسلم هيناويه تى ، پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمويّت : ﴿ لا يزني العبد حين يزني وهو مؤمن ، ولا يسرق حين يسرق وهو مؤمن ، ولا يشرب حين يشرب وهو مؤمن ﴾ .

واته : داوين پيس کاتيک له سه ر باوه پ دامه زرابيّت داوين پيسى ناکات ، هه روه ها دز کاتيک له سه ر باوه پ دامه زرابيّت دزى ناکات ، هه روه ها عاره ق خوريش کاتيک له سه ر باوه پ دامه زرابيّت عاره ق ناخوات ، واته : له دزى يا داوين پيسى يان عاره ق ده خوات له و کاته دا باوه پرى نيه ..

۵- له فهرمووده يه ک دا که موسلم هيناويه تى ، پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمويّت : ﴿ من حمل علينا السلاح فليس منا ، ومن غشنا فليس منا ﴾ .

واته : هه ر که س روويه پروومان چه ک هه ل بگريّت له ئيمه نى يه ، هه روه ها هه ر که س ناپاکيمان لى بکات له ئيمه نى يه .

ههروهها ئه و فهرمودانه و فهرموده ی تریش هه ن ، که ته نها کۆمه لێک نه بێت له و خه واریجانه ی که بێ باوه پ بوون بێ لێکدانه وه داویانه ته پال تاوانه گه وره کان، ئه گینا زانیانی سوننه ت و جه ماعت هه لۆیستیان به گشتی لێکدانه وه و گونجاندنی ئه و فهرمودانه یه که به شیویه ک بگونجیت له گه ل بته ما پێشوو ه که دا .

جا ئه و هه لۆیستیان کۆله که ی هاوبه شی نیوانیانه ، به لام بۆچوونی جیاوازیان هه یه له لێکدانه وه و گونجاندنه کادا ، هه یانه وای لێکده داته وه که مه به ست به هره له به رچا و نه بوونه (کفر النعمه) نه ک ده رچوون له ئایین ، وه هه یانه وای لێکده داته وه ، که مه به ست به ره و زانیی ئه و تاوانانه یه که له فهرموده کاند هاتوو ه ، هه یانه وای لێکده داته وه که مه به ست ترساندنه و به س، هه شیانه راسته وخۆ لێکدانه وه که به جوړیک که له گه ل ئه و بته مایه دا ده گونجیت ، که زانیانی فهرموده دایان ناوه که ﴿ وَهِيَ أَنَّ الْكَبَائِرَ لَا تُخْرِجُ مِنَ الْمِلَّةِ ﴾ واته : ئه نجامدانی تاوانه گه وره کان نابێته هۆی ده رچوون له ئایین .

له راستی دا لێره دا چه ند به لگه یه کی شه رع ی هه یه که پێویستی ده کات ئه و فهرمودانه به و شیوانه ی لای سه ره وه لێکبدریته وه .. له وانه :
یه که م :

ئه و فهرموده رۆرو ئاشکرایانه ی پێشوو ، به لگه ن له سه ر ئه وه ی که ئه وانه ی گونا ه ی گه وره یان ئه نجام داوه و یاخی بوون، نامێنه وه به هه میشه یی له دۆزه خدا، به لکو ده خرێته به هه شت، جا یان پاش سزایه کی کاتی له دۆزه خدا یان پاش لیبوردنیان له لایه ن خوای لیبورده و میهره بانه وه .

دووه م :

ئەو کارو گوڤتارانەى، که له هەندیک له فەرمووده کاندا وەسف کراون، بە کوفر، ئەگەر هۆی وەرگەرپان بوونیانە له ئایینی خودی (الله)، ئەو له دونیادا ئەو بپارەیان بەسەردا دەدرا که هەموو زانایان له سەری هاوپان و پیڤەمبەر (ﷺ) یش بەم دەقه له فەرمووده یە کدا فەرموویەتى و بپاری لەسەر داوه، که ئەویش کوشتنیەتى: ﴿مَنْ بَدَلَ دِينَهُ فَأَقْتُلُوهُ﴾ واتە : هەرکەس دینهکەى گۆرى و لە ئایین وەرگەرپا بیکوژن ..

هەروەها دەبینین خوای گەوره بپاری داو بە برینی دەستی دز و دار لێدانی زینا کەرو تۆمەتکار بە زینا جا ئەگەر ئەوانە (دز و زیناکەر و تۆمەتکار) بپاوه بپوونایە رووتەر بلّین بە هۆی ئەو گوناھانەیانەوه، بەو دابنرانایە که وەرگەرپاون له دین، ئەو سزاکەیان دەست برین و دار لێدان نەدەبوو، بە لکو کوشتن دەبوو وەک له فەرمووده کەدا هاتووە .

سپیەم :

ئیمە دەبینین له قورئانی پیرۆزدا گەلێک دەق هەیه ، که خوای گەوره بە پیی ئەو دەقانه بکەری گوناھه گەوره کانی له ریزی پرواداراندا هەژماردوووه و سیفەتى پروا و برایهتى باوهری تیا دەست نیشان کردوون .

خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا

بَيْنَهُمَا ۖ الْحَجَرَاتُ: ٩.

واتە : ئەگەر دوو کۆمەڵ له باوهرداران که وتنه کوشتاری یه کتری بکونه نێوانیان و چاره سهریان بکه ن .

ههروه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ

أَخَوَيْكُمْ﴾ الحجرات: ۱۰.

واته : باوه‌پداران برای یه‌کترن که‌واته چاره‌سه‌ری نیوان براکانتان بکه‌ن .

زانایانی سوننه‌ت سزای تاوانبارانیان به پیی ده‌فه‌شه‌ری

یه‌کان ده‌ست نیشان کردووه

جا زانایانی سوننه‌ت برپاری ئه‌وه‌یان داوه ، که ئه‌وانه‌ی تاوانی گه‌وره
ئه‌نجام ده‌ده‌ن ، به وه‌رگه‌راو له‌ دین دانانرین مه‌گه‌ر تاوانه‌که‌یان وابه‌سته‌ بیٚت
به هۆیه‌کانی کوفره‌وه ، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌و زانایانه‌ ناهه‌رموون که
تاوان کردن زیان به باوه‌پ‌ناگه‌یه‌نیٚت ، وه‌ک ئه‌وه‌ی که کۆمه‌لێک برپایان وایه
که پییان ده‌وتریٚت (المرجئه) .

ئه‌مانه‌ وا ده‌رده‌پن ، که تاوان هه‌رچه‌ند گه‌وره‌ش بیٚت زیان به
خاوه‌نه‌که‌ی ناگه‌یه‌نیٚت ، مادام باوه‌پ‌دار بیٚت ، ئه‌م جوړه باوه‌پ‌ه‌ راسته‌وخۆ
پیچه‌وانه‌ی فه‌رمووده‌کانی خواو پیغه‌مه‌به‌ره (ﷺ) ، به‌لام زانایانی سوننه‌ت وا
ده‌بینن که ئه‌نجامدانی تاوان ده‌بیٚته هۆی سزادان به پیی قورئان و
فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) هه‌روه‌ها ئه‌و تاوانانه‌ کار ده‌که‌نه‌ سه‌ر زیاده
که‌می باوه‌پ‌، نه‌ک مانه‌وه‌ی یان له‌ده‌ست دانی، جا گومان له‌ بوچوونی کۆمه‌لی
(المرجئه) دا له‌وه‌دایه ، که ته‌نها سه‌یری رواله‌تی هه‌ندی ده‌ق ده‌که‌ن، که

لهمه و پیش باسکراون، که به لگن له سهر ئه وهی هه که سیک له سهر یه کتا
 په رستی بمریت ده چیت به هه شت، وه کو ئه م فه رموده یه ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 که ده فه رمویت :

﴿ مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، دَخَلَ الْجَنَّةَ ﴾

واته : هه رکه س مردو ده یزانی که جگه له (اللّٰهُ) هیچ خواهه کی تر نی یه،
 ده چیت به هه شت.. جا کۆمه لی (المرجئه) گومانیان وه هایه که (چوونه
 به هه شتی ئه وانه یان سزا نه دانیان) به لام هیچ پیویستی یه که له و نیوانه دا نی
 یه، به لکو به بی گومان خوی گه وره سزای تاوانباران به پیی ویستی خوی -
 چه ندی مه به ست بیت - سزایان ده دات و له سه رنجامدا ده یان خاته به هه شت ،
 وابه ست بن به م فه رموده یه ی خوی گه وره که ده فه رمویت :

﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا

مَا اتَّقَوْا وءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ الْمائدة: ۹۳ .

واته : ئه وانه ی که باوه پیاو هیتاوه و کرداری چاک ئه نجام ده دهن
 گونا هیان له سهر نی یه له سهر ئه وهی که عاره قیان خواردۆته وه پیش قه ده غه
 کردنی، ئه گه ر خۆپاریز بن له قه ده غه کراوه کانداه کرداره چاکه کان به پیی
 به رنامه ی خوی مه زن ئه نجام به دن. یا خود بلّین: ئه وانه ی که له مه و پیش
 مردون و عاره قیان خواردۆته وه ئه گه ر خۆیان له تاوان پاراستبیت و کرداره
 چاکه کانیاو ئه نجام دابیت، ئه وه له سهر عاره ق خواردنه وه که یان گونا هیان
 له سهر نی یه ..

له راستی دا ئەم ئایەتە لەسەر ئەوانە هاتوووە کە لە هاوێلان مردوون پێش
 قەدەغە کردنەکە، وەك له هۆی هاتنە خوارەوه دا بەلگەی لەسەر هەیه،
 هەروەها هاتوووە کە (إبن قدامه بن عبدالله) عەرەقی خواردەوه پاش قەدەغە
 کردنی جا کۆمەڵیک ئەو فەرموودەیە ی خوای گەورەیان لەو ئایەتە دا بەو
 شیوەیە لیکداوەتەوه ، کە دەربارەی ئەو مەسەلەیە (ئیبنوقدامه)
 بگونجیت، بەلام کە ئەوەی (إبن قدامه) یان بۆ عومەری کۆری خەتاب (رضی اللہ عنہ)
 و علی کۆری ئەبی تالب (رضی اللہ عنہ) و هاوڕێیان (رضی اللہ عنہ) بریاریان دا کە ئەگەر (إبن
 قدامه) و ئەوانە ی کە دوا ی قەدەغەکردنی عەرەق عەرەقیان خواردۆتەوه
 داننیا نا بە حەرەمی عەرەقدا ئەوا داریان لی نادریت ، خو ئەگەر بە رهوایان
 زانی ئەوا دەکوژرین ، جا حەرەتی عومەر بە (إبن قدامه) ی فەرموو : (جا
 تۆش ئەگەر خۆت بپاراستایە و کرداری چاکەت ئەنجام بدایە عەرەقت
 نەدەخواردەوه) .

گوناوه گه وره کان

ئا ئه وه حوكمى تاوان و گوناوه كانه چ بچوك يان گه وره، خواى گه وره و پيغه مبه ره كه ي (ﷺ)، ترساندوينيان و ئاگاداريان كردووين له وهى، كه بكه وينه گوناوه وه، جا پيويسته له سهر باوه پردار كه هه ميشه وريا بيت، تا توشى گوناوه كردن نه بيت، بو ئه وهش با هه ميشه خهريكى خواپه رستى بيت و، زياتر و زياتر له خوا نزيك بيته وه و ته مبه لى نه كات و سنوره كانى خوا نه شكينيت، وه هه رگيز نه لىت: جا چى يه ئه م گوناوه بچوكه و هه له يه، خواى گه وره ده فهرمويت:

﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا تَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا

نَصِيرًا﴾ النساء: ٢٣. واته: هه ركهس خراپه يه كه ئه نجام بدات بچوك يان گه وره له سه رى سزا ده دريوت وه جگه له خوا كهس سه رپه رشتيارو يارمه تى ده رى نى يه، واته: كهس ناتوانيت رزگارى بكات..

وه هه نديك له زانايان ده فهرموون: ئه ي باوه پردار هه رگيز گوناوه ي بچوك به هه له يه كى بچوك مه زانه و به ي نرخ سه يرى مه كه، به لكو سه يرى گه وره يى ئه و كه سه بكه، كه له فه رمانى ده رده چيوت و لى ي ياخى ده بيت كه زاتى (الله) يه. پيشه وا (حه سه نى به صرى) ده فهرمويت:

﴿تَرَكُ الْخَطِيئَةَ أَيْسَرُ مِنْ طَلَبِ التَّوْبَةِ﴾. واته: وازهينان له هه له يه كه

ئاسانه تره له داواى په شيمان بوونه وه گه پانه وه بولاى خواى گه وره.

له گه لّ ئه وه شدا ، گومان له وه دا نيه كه خواى گه وره هه نديك تاوان و ياخى بوونى به گرنگ گرتووه و هه ره شهى كردوو له وانهى كه ده يكه ن، هه روه ها پيغه مبه ريش (ﷺ) له باره ي هه نديك له و گونا هانه وه گوزارشى داوه به (له ناو به ره كان) (المهلكات) ده ست نيشانى كردوون، وه له هه نديك له فه رموده كانيدا باسى هه نديكيانى كردوو و ناوى بردوون به تيا به ره كان (المهلكات)، نمونه له وه فه رموده پيرۆزانه :

١- له (صحيح مسلم) دا ها تووه كه عبدالرحمن ي كورى أبوبكر (رضي الله عنه) له باوكيه وه ده گير پته وه كه فه رمويه تى ئيمه له خزمه تى پيغه مبه ر (ﷺ) دا بووين فه رموى : ﴿أَلَا أُنبِئُكُمْ بِأكْبَرِ الْكِبَائِرِ (ثَلَاثًا) : الإِشْرَاقُ بِاللَّهِ وَ عَقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَ شَهَادَةُ الزُّورِ وَ كَانَ (ﷺ) مُتَكِنًا فَجَلَسَ فَمَا زَالَ يُكْرِهَهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ...﴾

واته : ئه تانه وئى كه ئاگا دارتان بكم له تاوانه گه وره كان (سئ جار) : (١) هاويه ش دانه پال خودى (الله) ..
(٢) ئازار دانى دايك و باوك ..

(٣) شايه تى درۆ يان گوفتارى درۆ، جا پيغه مبه ر (ﷺ) راكشابوو، دانىشت و به رده وام دووباره ي ده كرده وه، هه تا وتمان خۆزگه بئى ده نگ ده بوو.
٢- له (صحيح مسلم) دا ها تووه كه (أبى هريره) گيپاويه تى يه وه كه پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمويه تى : ﴿اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ " ، قالوا : يا رسول الله وما هن ؟ قال : " الشُّرْكُ بِاللَّهِ ، وَالسَّحَرُ ، وَ قَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ، وَأَكْلُ الرِّبَا ، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ ، وَكَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ ﴾

واته : له وحهوت گوناوه كه تيا به رو فەوتینه ره دوور بکه ونه وه، وتیان ئه ی
پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه وانه کامانه ن ؟ فەرمووی :

۱- هاوبه ش پیراردان بۆ زاتی (الله) .

۲- سیحر .

۳- کوشتنی که سیك به ناحق که خوای گه وره قه ده غه ی کردووه .

۴- خواردنی مالی هه تیو .

۵- خواردنی سوو (ربا) .

۶- راکردن و روو وهرگه ران له رۆژی غه زادا .

۷- تۆمه تبارکردنی ئافره تی داوین پاکى بى ئاگا له هه موو شتیك .

هه روو ها فەرمووده ی تر هه یه، که هه ندی گوناھی تیا باس کردووه و به
گوناھی گه وره ده ست نیشانی کردووه، له راستیدا گوناوه گه وره کان له چه ند
فەرموده یه کدا کۆنه کراونه ته وه، ئه ویش دیاره بۆ ئه وه یه که برواداران هه ول
بدەن لی دوور بکه ونه وه، نه با گوناھیك بکه ن و ئه و گوناوه له گوناوه
گه وره کان بیّت، له گه ل ئه مه شدا کۆمه لی له زانایان و پیشینان و ئه وانه ی دواى
ئەوان بۆچوونیان وایه که گوناوه کان دوو جوړن :

یه که م: گوناوه بچوکه کان

دوو هه م: گوناوه گه وره کان

پېنځه‌ی گونا‌هی گه‌وره :

زانایان به گشتی جیاوازیان هه‌یه له بۆچوونیاندا له پېنځه‌ی گونا‌هی گه‌وره‌کاندا و جیا‌کردنه‌وه‌ی له گونا‌هی بچوکه‌کان، به‌لام ژۆربه‌یان رایان وایه که گونا‌هی گه‌وره، هه‌موو گونا‌هی‌که که سزای له‌سه‌ر دانرا‌ییت و هه‌ره‌شه له بکه‌ره‌که‌ی کراب‌یت به دۆزه‌خ یان نه‌فرین یان خه‌شم لی‌گرتن، ئه‌مه له (عبدالله) ی کور‌ی عه‌بباس و حه‌سه‌نی به‌صری یه‌وه (ﷺ) هاتووه..

چاک‌ترین وته‌یه‌ک له پېنځه‌ی گونا‌هی گه‌وره‌کاندا جیا‌کردنه‌وه‌ی له گونا‌هی بچوکه‌کاندا هاتووه ، ئه‌م وته‌یه‌ی پېشه‌وا (العز بن عبدالسلام) ه که له په‌راوی (القواعد) دا هاتووه، فهرموویه‌تی : (ئه‌گه‌ر ویستت جیاوازی نیوان گونا‌هی بچوکه‌کان و گه‌وره‌کان بزانی‌ت، خراپه‌ی گونا‌هی که بی‌نه به‌رامبه‌ری بکه له‌گه‌ل خراپه‌ی گونا‌هی گه‌وره‌کان، که ده‌قی له‌سه‌ر هاتووه، ئه‌وه بی‌گومان له گونا‌هی بچوکه‌کانه، خو ئه‌گه‌ر خراپه‌ی ئه‌و گونا‌هی وه‌ک که مترین خراپه‌ی گونا‌هی گه‌وره‌کان بوو یان زیاتر بوو، ئه‌وه بی‌گومان له گونا‌هی گه‌وره‌کانه، بۆ نمونه :

هه‌رک‌ه‌س قسه‌ی ناشرینی به‌خودی (الله) یان پېغه‌مبه‌ر (ﷺ) وت، یان سوکا‌یه‌تی به پېغه‌مبه‌ران (علیهم السلام) کرد، یان یه‌کی‌کیانی به درۆخسته‌وه، یان لایه‌ره‌کانی قورئانی فر‌ی دایه‌ ناو پیسی، ئه‌مانه له هه‌ره گونا‌هی گه‌ره‌کانن، هه‌رچه‌نده له شه‌رع دا به ئاشکرا به گونا‌هی گه‌وره ده‌ست نیشان نه‌کراون، هه‌روه‌ها گرتنی ئافره‌تیکی داوین پاک و زینا‌کردنی یان گرتنی موسولمانین‌ک و کوشتنی، گومان له‌وه‌دا نی یه که خراپه‌ی ئه‌وانه گه‌وره‌تر و زیاتره له خواردنی مالی هه‌تیو، که ده‌قی له‌سه‌ر هاتووه، که له گونا‌هی

گه وره كانه ، هه روه ها ريئمايي كردنى بئ باوه پان بۆ سه ر موسولمانان، كه بزاني ئه مانه بۆ كوشتن و بئ ريژ كردنى موسولمانان ده چن و مال و سامانيان تالان ده كه ن و خانه ويژانيان ده كه ن و ناموسييان ده شكستن، جا دياره خراپه ي ئه م گونا هه گه وره تر و زياتره له پشت هه لكردن به بئ بيانو له روژي هيرشكرندا بۆ سه ر بئ باوه پان كه به پيى ده ق له گونا هه گه وره كان ديارى كراوه .

هه نديك له گونا هه گه وره كان

ليڤه دا ئه وه ده زانين كه ئه وه ي زانايان ده ست نيشانيان كردوه بۆ جيا كردنه وه ي گونا هه بچوك و گه وره كان شتيكي يه ك لا كه ره وه نى يه ، وه ئه وه ده زانين كه ده قه كان هه نديكيان هاتوون به ناساندنى هه ندئ له گونا هه گه وره كان، وه هه نديكيان پيئاسه ي هه ندئ له گونا هه گه وره كانى كردوه ، جا ليڤه دا چه ند جوړي ك له تاوان و گونا هه كان هه ن كه شمولى گونا هه بچوك و گه وره كان ده كه ن، جا ئه ركي تو ي باوه ردار ئه وه يه كه هه ول بده يت به و په پرى توانا له كردنى هه موو تاوان و گونا هه ك دوور بكه ويته وه وه هه ولئ ته واو بده يت بۆ خو پاراستن له و گونا هه گه ورانه ي كه ده قى له سه ر هاتوه ..

هه روه ها هه رگيز گونا هه بچوكه كان چه ند بچوك بن به بچوك و كه م بايه خيان مه زانه ، چونكه زانايان هاوپان له سه ر ئه وه ي كه سوربوون له سه ر گونا هه بچوك ده بيته گونا هه گه وره ، جا ليڤه دا هه نديك له گونا هه گه وره كان ناو

دەبەين و دەست نیشانين دەكەين كە زانای بەرز (ابن الحجر الهيثمي) له
پەراوە بەرزەكەيدا (الزواجر من إرتكاب الكبائر) دا ھیناویەتی، لەوانە :

((ھاوبەشی دانانی گەورە - خوا پەنامان بدات - ، ھاوبەشی دانانی بچوک
(رَبًّا)، رۆچوون لە ناپەرەواکاندا، خەشم و کین، ھەسودی، خۆبەزل زانین، لەخۆ
پازی بوون، خۆنواندن، پشت کردنە خەڵک و روو وەرگەرپان لێیان و بە سوک
سەیر کردنیان، ھەز کردن بە مەدحیک بە شتیک کە نەیکردبیت ، فیروونی
زانست و زانیاری تەنھا بە مەبەستی ژيانی دنیا، شارینەوھی زانستی و زانیاری و
ئاشکرا نەکردنی، لەبەرچوونەوھی قورئان، دژایەتی کردن بە مەبەستی
سوکایەتی کردن بە قورئان یان بە ئایین بە گشتی ، بەردەوام بوون لەسەر
تاوان، دەرخستنی ھەرەت بۆ بیگانی بێ ناچاری، وازھێنان لە نوێژکردن بە
ئەنقەست، دواخستنی نوێژ بە ھەمدی لە کاتی خۆی، تەواو نەکردنی ریز لە
نوێژداو ریک و پیک نەکردنی، گۆرستان کردن بە مزگەوت و شوینی نوێژ،
داگیرساندنی چرا لەسەر گۆرستان ، رۆیشتن بە نیوان خەڵکیدا لە کاتی
جومعەدا، دەنگ بەرز کردنەوھ و ھاوار کردن لە کاتی موصیبەتدا...))
ھەرۆھە ھی تریش، ھەرکەس بپەویت سەرنجی پەراوە بە نرخەکە ی بدات .

هۆكأنى رزگار بوونى تاوانكاران له سزادان:

ئەگەر برۆاداریك توشى تاوان كردن بوو، بەبى گومان خۆى گەرە ھەميشە دەرگای لیخۆش بوونى لەسەر پشته بۆ گەرەپانەو و پەشیمان بوونەو و ئەو بەندەپەى لەو تاوانەى كە كردوپەتەى، بۆئەو وى رزگارى بێت لەو سزایەى كە خۆى مەزن بۆى برپار داو ، جا ئەگەر بەراستى پەشیمان ببێتەو و دەست بكات بە خوا پەرستى، ئەوا رزگارى دەبێت لە سزا .

خاوەنى (العقيدة الطحاوية) دەفەرموێت : (بکەرى تاوان و گوناھەکان رزگارى دەبێت لە سزا بە ھۆى نزیکەى دە ھۆکارەو كە لە قورئان و سوننەت وەرگىراو) كە ئەمانەن : -

ھۆى یەكەم: تەوبە

خۆى گەرە دەفەرموێت: ﴿خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا * إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ مريم: ٦٠ .

واتە : لییان بەجى ما كۆمەلە نەتەوہەك ، كە نوێژەكانیان فەوتان و ھەك پێویست ئەنجامیان نەدا و شوێن ئارەزووبازى كەوتن، كە توشى سزای دۆزەخیان دەكات ، مەگەر كەسێك كە پەشیمان دەبێتەو و خواناسى و كارى چاكە دەكات ئەوانە دەخرێنە بەھەشت و ھىچ ستمێكیان لى ناكێت .

بەلام ئەبێت ئەو بزانين ئەو پەشیمان بوونەو وى كە تاوانكار لە سزا رزگار دەكات دەبێت پەشیمانى تەواو و دڵسۆزانە بێت ، لە ناو جەرگەى دڵەو

گه پانه وه بیټ بۆ لای په روه ردگار و سور بوون بیټ له سه ر نه گه پانه وه بۆ تاوان ، جا نه گه ر وا بیټ نه وه نه و ته و به یه ده بیټه هوی لی خوش بوون و زرگار بوون له سزادان به رای هه موو زانایان .

هوی دووهم: داوای لی خوش بوون

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبُهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾

الانفال : ۲۳ .

واته : ئه ی موحه ممه د خوای گه وره ئوممه ته که ت سزا نادات ، مادام داوای لی بردن و لی خوش بوون بکه ن، له راستی دا داوای لی خوش بوون ده چیته واته ی په شیمان بوونه وه، داوای لی خوش بوون داوای لی بوورده له خودی (الله) له و گونا هو تاوانانه ی که به نده نه نجامی ده دات و توشی ده بیټ، که په شیمان بوونه وه و سور بوونی له سه ر نه گه پانه وه بۆ نه و گونا هو تاوانانه له داهاتودا ده گریته خوی.

هوی سییه م: نه نجامدانی چاکه کان

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ

لِلذَّكَرِينَ﴾ هود: ۱۱۴. واته : به دنیایی چاکه کان ده بنه هوی رامالینی خراپه کان .

هوی چوارهم: دووچار بوون به توشهاته دنیایی یه کانه وه

له فەرموودەیه کی (متفق علیه) دا پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرمویت : " ما یصیب المسلم ، من نصب ولا وصب ، ولا هم ولا حزن ولا أذى ولا غم ، حتی الشوکه یشاکها ، إلا کفر الله بها من خگایاھ " .

واتە : ھەرموسولمانیک ئەگەر توشی نەخۆشی یان بەلاو غەم و خەفەت و دلتەنگی و ئازاریک بێت ، ئەگەر درکێکیش بێت بچیت بە شوینیکیدا خوای گەورە بە ھۆیەوہ لە گوناھێک لە گوناھەکانی خۆش دەبێت .

ھۆی پینجەم : سزای گۆر

ھۆی شەشەم : ناردەحەتی و تەنگەتاویەکانی روژی قیامەت
ھۆی حەوتەم : تکاکردنی ئەوانە ی کە خوای گەورە رێگە ی
تکاکردنیان پێ دەدات .

ھۆی ھەشتەم : دوای برۆاداران و داوای لیخۆش بوون لە
خودی (ﷻ) لە ژياندا و چ لە مردندا .

ھۆی نۆھەم : ئەوہی کە لە پاداشتی خێرو خویندنی
قورئان و حەج کردنی لەجیات ی و رەوانە دەکریت بو
مردوێھکی باوہردار

زانایانی حەدیس ھاوپان لەسەر ئەوہی کە مردوو لە برۆاداران سودمەند
دەبن لە چاکە ی زیندووہکان بە پێی ئەم دووخالە :

۱- به هوی ئه و هۆکارانه وه که مردوو له ژيانیدا کردوویه تی ، ههروهک جیگیره له پیغه مبهروهه (ﷺ) که فهرموویه تی : ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يَنْتَفِعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ﴾ .

واته : مرۆف که مرد کارو په یوه ندی به دونیا وه دهچریت له سی ریگاوه نه بیت - خیریکی بهردهوام - مندالکی چاک که دوعای خیری بۆ بکات - زانیاری یه که له دواى خوی سودی لی وهربگیریت ، به واته یه کی تر سود بهخش بیت به بهردهوامی .

۲- دوعای خیری موسولمانان و داواى لی خۆش بوون بۆی و خیر و حه ج کردن له جیاتی، جا زانیان له باره ی خواپهرستی یه بهدنه یه کانه وه (جسدی) وهک : (رۆزو، نوژ ، خویندنی قورئان، یاد کردنه وه .. بۆچوونی جیاوازیان هه یه به تابهت پیشه وایان (أبو حنیفه و أحمد) وه کۆمه لی سله فی دهفه رمون: هه رچی بۆ بکریت پیی دهگات، به لام ئه وهی که به ناوبانگه له بۆچوونی پیشه وایان (شافعی و مالک) ئه وه یه که پیی ناگات ، به لگه له سه رگه یشتنی خیر بۆ مردوو ئه وه یه که له (صحیحین) موسلیم و بوخاری له عائیشه وه (رضی الله عنها) دهگیرنه وه:

﴿أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ أُمِّي افْتَلَتَتْ نَفْسَهَا وَلَمْ تَوَصَّ، وَأُظْنَهَا لَوْ تَكَلَّمْتُ تَصَدَّقْتُ، أَفَلَهَا أَجْرٌ، إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ قَالَ: (نعم)﴾ . متفق علیه ، وتهی موسلیم .

واته : پیاویك هاته خزمهت پیغه مبهرو وتی : ئه ی پیغه مبهری خوا دایکم هۆشی له دهست داو وهسیه تی نه کرد ، ئه گه ر هۆشی ببوايه و قسه ی بکردایه

خیری دهکرد، ئایا نه‌گەر من خیری بۆ بکه‌م پاداشتی ده‌ست ده‌که‌وێت
؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی : به‌لێ .

هه‌روه‌ها هه‌ر له (صحیحین) دا هاتوو له عائیشه (رچی الله عنها) ، که
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی : ﴿ مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيهِ ﴾
واته : هه‌ر که‌س مردو رۆژووی له‌سه‌ر بوو که‌سو کاری ده‌توانی‌ت له جیاتی
به رۆژوو بی‌ت .

وه به‌لکه له‌سه‌ر که‌یشتنی پاداشتی چه‌ج له‌جیاتی - له (صحیح البخاری)
دا هاتوو له عبدالله‌ی کوری عه‌باسه‌وه ، که ئافره‌تی‌ک له هۆزی (جوهه‌ینه)
هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و عه‌ززی کرد : (دایکم فهرزی کردبوو له‌سه‌ر
خۆی که چه‌ج بکات ، به‌لام تا مرد چه‌جی نه‌کرد ، ئایا له‌جیاتی ئه‌و چه‌ج بکه‌م
؟ فهرمووی : چه‌جی بۆ بکه ، سه‌رنج بده ئه‌گه‌ر دایکت قه‌رزیکێ له‌سه‌ر بی‌ت و
بۆی بده‌یه‌ته‌وه ، خاوه‌ن قه‌رز داوای ده‌کاته‌وه ! که‌وابوو خوای گه‌وره شایسته
تره بۆ ئه‌و کاره)

وه‌ئهمه به هیچ جوړیک دژایه‌تی فهرمووده‌ی خوای بالاده‌ست ناکات که
ده‌فه‌رموێت : ﴿ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴾ النجم : ۲۹ . واته : م‌رو‌ژ جگه له
کو‌ش‌شی خۆی هیچی تری ده‌ست ناکه‌وێت .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێت : ﴿ وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ یس : ۵۴ .
واته : جگه له‌وه‌ی که ئه‌نجامی ده‌ده‌ن پاداشتی هیچ شتیکی دی
وه‌رناگرن .

چونکه موسولمان كه دهچيٽه ناو ئاييني ئيسلامه وه، به هۆي بپواداريه تي يه وه ههلسوكه وتي ئيماني له گه ل يه كدا و دهستي يارمه تي دريژكردن بۆ يه كترى و به زه يى هاتنه وه به يه كتريدا له گه ل برا بپواداره كانيدا ده به سريٽ به يه كه وه، جا ئه مه يارمه تي ده ريكه كه هانيان بدات له سه ر دوعاي خير بۆ برا بپواداره كان له پاش مردني و داواي ليخوش بوون بۆي، ههروه ها ره وانه كردني پاداشتي خواپه رستي و چا كه بۆي..

دواين وته ئه وه يه كه مردو سودمه ند ده بيت به و خيرو چاكانه ي كه له لايه ن براو خوشكه بپواداره كانiane وه بۆيان ده كرٽه دياري، (خوا خۆي زانا يه) وه به ئاشكرا دژايه تي ئايه ته قورئاني به كان ناكات، به لام ئه وه ي كه جيگه ي تيبيني يه ئه وه يه كه هه ندك نه ريت و داهينراو هاتوته گورټي كه ئه و باسه ي رابردو و نا يان گرٽه وه و هيچ به لگه يه كي شه رعي ني يه كه ده ري خستبيٽ، كه زانا يه كه له زانا يان ريگه ي پي دابيت وه كو به كرټي گرٽني كه ساني كه قورئان بخوين و پاداشته كه ي ره وانه بكه ن بۆ مردو، ئه م كار هه يچ كه س ريگه ي پي نه داوه، به لام زانا يان جياوازيان هه يه له ريگه پيداني به كرټي گرٽندا بۆ فيركردني قورئان، واته بۆ فيركردني، هه ندك له زانا يان ريگه يان داوه به وه ي كه سيك به كرټي بگيريٽ بۆ فيركردني قورئان، به لام به كرټي گرٽن بۆ خوڻندن و هه ديه كردني بۆ مردو و يان به كرټي گرٽني كه سيك بۆ كردني نوڤ له حياتي مردو و يان بۆ روڤو بۆ گرٽنه وه ي، ئه مه هه يچ جياوازي يه كي زانا ياني له سه ر ني يه بۆ ريگه پيداني، ياني جائيز ني يه.

دوا وتە و داوامان
سوپاس و ستایش
بۆ پەرورەدگاری جیهانیان ،
کە یارمەتی داین بۆ ئەم کارە پڕۆژە

مامۆستا / حسین قادر پێنجوینی

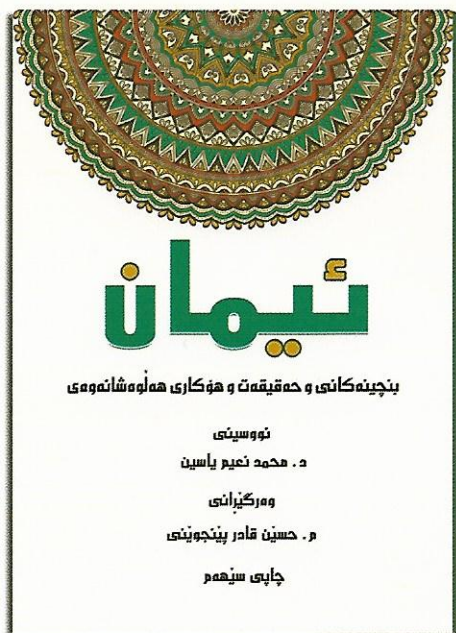
پیرست

بَابَت	ژماره
پیشه کی	۵
به شی یه که م : بنچینه کانی باوهر	۹
یه که م: باوهر به خودا	۱۳
أ- یه کتایی په روه ردگاریتی	۱۳
ب- یه کتا ناسینی خودی (الله) له خوایه تیدا، په رستن	۱۸
ج- یه کتا ناسینی خودی (الله) له ناو سیفاتدا	۲۳
چه شنه کانی سیفات	۲۶
دووه م: باوهر به فریشته کان	۳۱
چۆنیه تی دروست بونیان	۳۳
په یوه ندی فریشته کان به خودی (الله) وه	۳۵
په یوه ندی فریشته کان به بونه وهر	۳۵
په یوه ندی فریشته کان به مروّقه وه	۳۶
ژماره ی فریشته کان	۳۹
کارتیکردنی فریشته له ژبانی مروّثدا	۴۱
سییه م: باوهر به و پیغمبر و ره وانه کراوانه ی که له قورئاندا ناوبراون	۴۳
ئه پیغمبر و ره وانه کراوانه ی ناویان له قورئاندا هاتوه	۴۳
کۆششکار و خاوه ن توناکان (أولو العزم)	۴۵

٤٧	ئەو ەى پىۋىستە لە سەرمان بەرامبەر پىغەمبەرەن
٥٠	باوەر بە پىغەمبەرەى ئىسلام محمد(ﷺ)
٥٦	چوارەم: باوەر بە پەراوەکانى خودى (الله)
٥٥	ئەو پەراوانەى لە قورئاندا ناویان ھاتوھ
٥٨	باوەرمان بەجىازى قورئان لە پەراوەکانى تر
٥٩	ئەو بەلگانەى پوونکەرەو ەى گۆرپنکاین لە پەراوەکانى تردا
٦٣	پىنجەم: باوەر بە رۆژى دواىى
٦٣	گرنكى دانى قورئان بەم رۆژەو حىکمەتەکەى
٦٨	بەلگەکانى رۆژى دواىى رەواندنەو ەى گومانى بى پرواىانن
٧٤	دریژەى پروابوون بە رۆژى دواىى:
٧٤	١- فیتنەى گۆرپرسىارى دوو فرىشتە
٧٥	٢- سزاو بە ھرەکانى گۆرپ
٧٧	٣- نىشانەکانى رۆژى دواىى
٨٠	نىشانە گەرەکان:
٨٠	١- ھەلھاتنى رۆژ لە رۆژئاواوھ
٨١	٢- دەرچونى (دابە)
٨٢	٣- دەرکەوتنى دەرچال
٨٤	٤- دابەزىنى ھەزەرەتى عىسا
٨٥	٥- دەرکەوتنى يەئجوج و مەئجوج
٨٧	٤- سەرەتای رۆژى دواىى

۸۸	۵- بوژانه وه (البعث)
۸۹	۶- کۆکردنه وه (الحشر)
۹۰	۷- پاداشتی کرده وه کان
۹۱	۸- خستنه پروو لئیرسینه وه
۹۵	۹- حه وز (الحوض)
۹۶	۱۰- ترازوو (المیزان)
۹۷	۱۱- پرد (الصراط)
۹۹	۱۲- به ههشت و دۆزه خ
۱۰۳	شه شه م: باوه پ به قهزا و قهدهری خودی (الله)
۱۰۵	مانای باوه پ به قهدهر
۱۰۹	به لگه هینانه وهی بی پرواکان به قهدهر
۱۱۱	شاردنه وهی قهدهر و که راهیه تی پۆچون
۱۱۲	دیارده و و شوینی قهدهر له بیروباوه ری موسولماندا
۱۱۸	باوه پ به قهدهر پیچه وانه ی وابه ست بوون به هۆکانه وه نی یه
۱۲۰	راسته قینه یی باوه ر
۱۲۳	زیادبوون و که م بوونی باوه پ
۱۲۵	گرنگترین هۆکانی زیاد کردنی باوه پ

۱۴۰	به‌شی دووهم: به‌تال کهره‌وه‌کانی باوه‌پر
۱۳۴	۱- که‌ی کافر ده‌بیته بر‌وادار
۱۴۰	۲- که‌ی باوه‌پر‌دار کافر ده‌بیته
۱۴۲	ئه‌و ئاکاران‌ه‌ی ده‌بنه هۆی ده‌رچون له‌دینی خوا
۱۵۰	رازی بوون به‌ کوفر و رازی نه‌بوون به‌ ئیسلام ... کوفره
۱۵۱	۱- رازی بوون به‌ کوفر
۱۵۷	واتای دۆستایه‌تی بی باوه‌پان
۱۶۶	۲- رازی نه‌بوون به‌ ئیسلام
۱۷۳	خۆپاراستن له‌ بی باوه‌پیتی (تکفیر) کردنی که‌سانی دیاری کراودا
۱۷۶	کۆتایی: روونکردنه‌وه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی ئه‌وانه‌ی یاخی ده‌بن له فه‌رمانی خواو تاوان ئه‌نجام ده‌ده‌ن
۱۸۳	زانایانی سوتنه‌ت سزای تاوانبارانیان به‌ پیی ده‌قه شه‌رعی یه‌کان ده‌ست نیشان کردووه
۱۸۶	گونه‌ه‌ گه‌ره‌کان
۱۹۲	هۆکانی رزگار بوونی تاوانکاران له‌ سزادان
۱۹۹	پێرست

ئيمان بە خودا ۋاتە باۋەرھىيان بە بوۋىنى ، بە ۋەى يەك خوداى
 تاك و تەنھايە ، پەرۋەردگارمانە ، خودامانە .
 ئيمانمان بە فرىشتەكان ھەيە لەو سنوۋرەدا كە قورئان و سوننەت
 ھەۋالايان لە بارەيانەۋە پىگەياندوۋىن . ئەۋانېش ئافەرىدەكراۋى
 نورانېن كە بە ھەستەكانمان نايانېنېن .
 بىنچىنەكانى ئيمان شەشن ، ئيمان بە خوداى گەۋرە ، بە فرىشتەكان ،
 بە كىتەبە ئاسمانىەكان ، بە نىردراۋ و پىغەمبەران ، بە رۇژى دوايى ،
 بە قەدەر بە خىر و بە شەرى يەۋە .

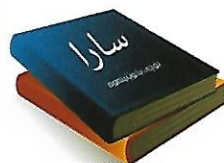
Sara Bookshop

ISBN-10: 1236748294

9 781236 748294

كىتەبخانى سارا
 بۇ چاپ و بلاۋكردنەۋە
 3500 فرخ

كىتەبخانى سارا